

ΕΥΛΟΓΗ
ΙΔΙΟΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ
ΤΟΥΤΕ
ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Μελισθέντων παρά
ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΡΩΤΟΨΆΛΤΟΥ
ὡς ψάλλονται
ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ

Μεταφράσει καὶ ἐπιστάσιᾳ τοῦ Διδασκάλου
ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

1831

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Φεβρουάριος 2023

Εὐχέσθε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπιμέλεια | Λουκάς Λουκά
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

louka.loukas@gmail.com
gerry.monk@gmail.com

Λογισμικὸ Συγγραφῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μουσικὰ Κείμενα
τοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου

Περιεχόμενα

Μηνολόγιον

7

1 Σεπτεμβρίου.....	8
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	8
Εἰς τὸν Στίχον	12
Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου	18
Ἀπολυτίκιον Συμεῶν τοῦ ὀσίου	19
Θεοτοκίον	20
Εἰς τοὺς Αἶνους.....	21
8 Σεπτεμβρίου.....	29
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	29
Εἰς τὸν Στίχον	35
Ἀπολυτίκιον.....	41
Κοντάκιον.....	42
14 Σεπτεμβρίου.....	44
Μετὰ τὸν Ν΄.....	44
26 Σεπτεμβρίου.....	47
Ἀπολυτίκιον.....	47
Μετὰ τὸν Ν΄.....	48
26 Ὀκτωβρίου.....	50
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	50
Καὶ νῦν.....	50
Εἰς τὴν Λιτὴν	52
Εἰς τὸν Στίχον	53
Ἀπολυτίκιον.....	58
Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ.....	59
Μετὰ τὸν Ν΄.....	60
8 Νοεμβρίου	63
Ἀπολυτίκιον.....	63
Μετὰ τὸν Ν΄.....	64
13 Νοεμβρίου	66
Ἀπολυτίκιον.....	66
Μετὰ τὸν Ν΄.....	67
21 Νοεμβρίου	68
Ἀπολυτίκιον.....	68
Μετὰ τὸν Ν΄.....	69
25 Νοεμβρίου	72
Εἰς τὸν Στίχον	72
30 Νοεμβρίου	75
Εἰς τὸν Στίχον	75
Καὶ νῦν.....	75
Ἀπολυτίκιον.....	76
Μετὰ τὸν Ν΄ καὶ εἰς τὴν Λιτὴν	77
4 Δεκεμβρίου	79
Ἀπολυτίκιον ἀγίας Βαρβάρας.....	79
Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.....	79
Εἰς τοὺς Αἶνους.....	80
5 Δεκεμβρίου	88

Ἀπολυτίκιον.....	88
6 Δεκεμβρίου	89
Ἀπολυτίκιον.....	89
Μετὰ τὸν Ν΄.....	90
12 Δεκεμβρίου	92
Εἰς τὸν Στίχον.....	92
Ἀπολυτίκιον.....	96
Μετὰ τὸν Ν΄.....	97
11-17 Δεκεμβρίου.....	99
Ἀπολυτίκιον.....	99
18-24 Δεκεμβρίου.....	101
Ἀπολυτίκιον.....	101
25 Δεκεμβρίου	102
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	102
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	109
Δόξα.....	109
Εἰς τὸν Στίχον.....	111
Ἀπολυτίκιον.....	115
Μετὰ τὸν Ν΄.....	116
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	117
26 Δεκεμβρίου	122
Εἰς τὸν Στίχον.....	122
Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα	126
Ἀπολυτίκιον.....	126
27 Δεκεμβρίου	127
Ἀπολυτίκιον Στεφάνου πρωτομάρτυρος.....	127
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	128
1 Ἰανουαρίου	136
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	136
Εἰς τὸν Στίχον.....	137
Ἀπολυτίκιον.....	141
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.....	142
6 Ἰανουαρίου	144
Εἰς τὴν Ἑσπερινὸν.....	144
Εἰς τὴν Λιτὴν.....	150
Δόξα.....	150
Καὶ νῦν.....	152
Εἰς τὸν Στίχον.....	154
Ἀπολυτίκιον.....	159
Εἰς τὸν ἀγιασμὸν.....	160
Μετὰ τὸν Ν΄.....	162
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	163
Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν.....	169
Εἰσοδικὸν.....	170
7 Ἰανουαρίου	172
Ἀπολυτίκιον.....	172
17 Ἰανουαρίου	174
Ἀπολυτίκιον.....	174
18 Ἰανουαρίου	175
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	175

Εἰς τὸν Στίχον	178
Ἀπολυτίκιον.....	180
Εἰς τοὺς Αἶνους.....	181
Δόξα.....	181
Καὶ νῶν.....	183
20 Ἰανουαρίου	185
Εἰς τὴν Λιτὴν	185
Ἀπολυτίκιον.....	186
25 Ἰανουαρίου	187
Εἰς τὴν Λιτὴν	187
Ἀπολυτίκιον.....	188
30 Ἰανουαρίου	190
Ἀπολυτίκιον.....	190
Ἀπολυτίκιον.....	191
2 Φεβρουαρίου	193
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	193
Εἰς τὴν Λιτὴν	198
Δόξα.....	198
Καὶ νῶν.....	200
Εἰς τὸν Στίχον	201
Ἀπολυτίκιον.....	205
Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν. Μεγαλυνάρια.....	206
Εἰσοδικὸν.....	211
Κοντάκιον.....	212
10 Φεβρουαρίου	214
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	214
Δόξα.....	214
Ἀπολυτίκιον.....	216
Μετὰ τὸν ν'	217
23 Φεβρουαρίου	220
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	220
Δόξα.....	220
Εἰς τὴν Λιτὴν	222
Εἰς τὸν Στίχον	223
Δόξα.....	223
Εἰς τὸν Ν'.....	225
Εἰς τοὺς Αἶνους.....	227
Δόξα.....	227
9 Μαρτίου	230
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	230
Δόξα.....	235
Ἀπολυτίκιον.....	237
25 Μαρτίου	238
Εἰς τὸν Στίχον	238
Ἀπολυτίκιον.....	242
23 Ἀπριλίου	244
Ἀπολυτίκιον.....	244
Μετὰ τὸν Ν'	244
2 Μαΐου.....	247
Ἀπολυτίκιον.....	247

21 Μαΐου.....	248
Απολυτίκιον.....	248
Εἰς τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν΄	249
24 Ἰουνίου.....	251
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	251
Εἰς τὴν Λιτὴν	264
Εἰς τὸν Στίχον	265
Απολυτίκιον.....	269
29 Ἰουνίου.....	271
Εἰς τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν΄	271
Εἰς τὸν Στίχον	272
Απολυτίκιον.....	278
30 Ἰουνίου.....	279
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	279
1 Ἰουλίου	281
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	281
Εἰς τὸν Στίχον	282
Απολυτίκιον.....	285
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	285
2 Ἰουλίου	288
Απολυτίκιον.....	288
11 Ἰουλίου	290
Απολυτίκιον.....	290
20 Ἰουλίου	291
Εἰς τὴν Λιτὴν	291
Απολυτίκιον.....	292
26 Ἰουλίου	293
Απολυτίκιον.....	293
27 Ἰουλίου	294
Εἰς τὴν Λιτὴν	294
Απολυτίκιον.....	295
1 Αὐγούστου.....	296
Εἰς τὸν Στίχον	296
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	300
6 Αὐγούστου.....	305
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	305
Εἰς τὸν Στίχον	314
Απολυτίκιον.....	319
Ἀντὶ Ἄξιόν ἐστιν.....	320
7 Αὐγούστου.....	321
Εἰς τὸν Στίχον	321
12 Αὐγούστου.....	323
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	323
15 Αὐγούστου.....	325
Εἰς τὸν Στίχον	325
Απολυτίκιον.....	330
Μετὰ τὸν Ν΄	330
16 Αὐγούστου.....	334
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	334
29 Αὐγούστου.....	337

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	337
Εἰς τὴν Λιτὴν	341
Εἰς τὸν Στίχον	342
Ἀπολυτίκιον.....	347
Κοντάκιον.....	348
Τριῶδιον	350
Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.....	351
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	351
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	353
Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου	357
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	357
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	361
Ψυχασάββατον.....	366
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων.....	366
Δόξα.....	366
Καὶ νῦν.....	367
Κυριακὴ τῆς Απόκρεω.....	370
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	370
Κοντάκιον.....	376
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.....	378
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	378
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	387
Προσόμοια Τριωδίου.....	387
Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον	391
Τετάρτη τῆς α΄ ἑβδομάδος.....	393
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	393
Παρασκευὴ τῆς α΄ ἑβδομάδος (ἁγίου Θεοδώρου).....	398
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	398
Δόξα.....	406
Σάββατο α΄ ἑβδομάδος (ἁγίου Θεοδώρου).....	410
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	410
Δόξα.....	410
Κυριακὴ Α' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	412
Ἰδιόμελον.....	412
Τετάρτη τῆς β΄ ἑβδομάδος.....	414
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	414
Κυριακὴ Β' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	416
Προσόμοια Τριωδίου.....	416
Τετάρτη τῆς γ΄ ἑβδομάδος.....	420
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	420
Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.....	421
Δόξα.....	423
Καὶ νῦν.....	424
Κυριακὴ Γ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς	426
Προσόμοια Τριωδίου.....	426
Τετάρτη τῆς δ΄ ἑβδομάδος.....	428
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	428
Κυριακὴ Δ' Νηστειῶν	429
Ἀπολυτίκιον.....	429

Κάθισμα.....	429
Κυριακή Δ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	431
Προσόμοια Τριωδίου.....	431
Εἰς τὸν Στίχον.....	434
Τετάρτη τῆς ε' ἑβδομάδος.....	436
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	436
Πέμπτη τῆς ε' ἑβδομάδος.....	438
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	438
Κυριακή Ε' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς.....	441
Προσόμοια Τριωδίου.....	441
Τετάρτη στ' ἑβδομάδος.....	443
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	443
Σάββατο ε' ἑβδομάδος (τοῦ Λαζάρου).....	445
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	445
Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.....	452
Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς.....	452
Ἀπολυτίκιον.....	453
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	454
Κυριακή τῶν Βαΐων.....	466
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	466
Ἀπολυτίκιον.....	471
ἕτερον.....	473
Μετὰ τὸν Ν'.....	474
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	475
Πεντηκοστάριον	484
Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου.....	485
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	485
Δόξα.....	485
Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.....	487
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	487
Εἰς τὸν Στίχον.....	496
Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.....	501
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	501
Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου.....	508
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	508
Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	512
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	512
Εἰς τὸν Στίχον.....	516
Ἀπολυτίκιον.....	520
Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.....	522
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	522
Εἰς τὸν Στίχον.....	527
Δόξα.....	527
Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ.....	530
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	530
Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.....	535
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	535
Εἰς τὸν Στίχον.....	542
Ἀπολυτίκιον.....	546

Μετὰ τὸν Ν΄	547
Κυριακὴ τῶν Πατέρων	549
Εἰς τὸν Στίχον τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ	549
Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς	549
Ἀπολυτίκιον	550
Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς	552
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	552
Εἰς τὸν Στίχον	561
Ἀπολυτίκιον	563
Εἰς τοὺς Αἴνους	564
Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος	570
Εἰς τὸν Στίχον	570

Μηνολόγιον

1 Σεπτεμβρίου

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.)

Ἀμμοῦν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθενομαρτύρων.

Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων.

Συμεῶν τοῦ στυλίτου (†459)

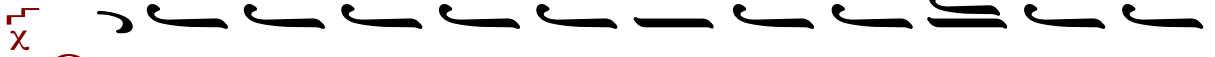

Μελετίου ὁσίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

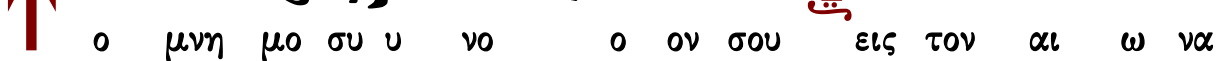
Ἰδιόμελα ὁσίου Συμεῶν τοῦ Στυλίτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.1*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεῶν, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ ο μνη μο συ υ νο ο ον σου εἰς τον αι ω να

με νει ο σι ε πα τε ερ Συ με ε ων και το πρα ον

της καρ δι α ας σου θε ρα α α α πον μα κα α

α α ρι ι ι ι ε ει και με τε στης εξ η

μων ο ποι μη η ην ο κα α λος αλλ ουκ α πε στης αφ

η μων τω πνε ε ε ευ μα α α α τι εν α γα

πη Θε ω ω ω ω πα ρι στα α α α με ε

ε ε νος και συν αγ γε λους χο ρε ευ ων ε εν ου

ρα α νοις μεθ ων ι κε τευ ε σω θη η ναι τα ας

ψυ χα α ας η η η η μων

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ ἅγια σου ψυχὴ, Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η των λει ψα νων σου θη κη παν ε ευ φη η η με πα

α τερ πη γα α α α ζει ι α α α α μα

α α α τα και η α γι α σου ψυ χη α

γε λοις συ υν ου ου σα α ξι ως α γα α

αλ λε ται ε χων ουν προς Κυ ρι ι ον ο ο σι ε ε

ε πα α αρ ρη σι ι αν και με τα των α σω

μα των χο ρε ε ευων ε ε εν ου ου ου ου ρα

α α α νοις αυ τον ι κε τευ ε σω θη η ναι τας ψυ

υ χα α ας η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ἡγάπησας θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὦν ἀεὶ ἠνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφῆ Συμεών.

Η γα πη σας θε ο φο ρε την α νω τα α τω ω

φι ι ι λο ο ο σο φι ι αν και ε ξω κο

σμου ε ε γε ε νου ζων υ πε ε ερ τα ο ρω ω

ω ω με ε ε ε να και ε σοπτρον α κη λι δω

ω τον Θε ε ου θει ο ο ον α α α νε ε δει ει ει

χθης και ων α ει η νω με νος φω ω τι φως προς

ε λα α α αμ βα α α α νες και τρα νο τε ρον

του μα κα ρι ου ε τυ χε ες τε ε ε λους πρε σβευ ε

υ περ των ψυ χων η η μω ων σο ο φε ε ε Συ υ

με ε ε ων

Θις τόν Οτίχον

Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἰνδίκτου

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.3*

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐδοκὸν καὶ Ἑρμογένην, τοὺς ἀυταδέλφους ἀθλητάς, Συμεὼν τὸν ἰσαγγελον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἑπταρίθμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἀγίων Γυναικῶν χορείαν ὧν ταῖς μνεῖαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενωῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

ε πε στη η εις ο δος του ε ε νι α αυ του π ρ

συγ κα λου σα γε ραι ρειν ται την του ους λαμ πρυ υ

υ υ νο ο ο ον τας ^π Καλ λι στην Ευ ο δον και Ερ μο

γε ε ε νην τους αυ τα δελ φου ους α θλη η τας ^π Συ με

ων τον ι σαγ γε ε λον Ι η σουν τον του ου

ου ου Να α α αυ η ^π τους εν Ε φε σω ε πτα ρι

θμου ους παι αι αι δας ^π και την τε τρα δε κα πυρ

σευ τον των α γι ων γυ υ υ ναι κω ων χο ρει ει

ει ει α αν ων ταις μνει αις κοι νω νουν τεσ φι λε ο ορτοι

βο η η σω μεεν εκ τε ε νω ως Κυ ρι ε ευ λο γη

σον τα ερ γα των χει ει ρω ων σου ^η και κα τα ξι ω

σον η μας λυ σι τε λωσ πε ραι ω ω ω σαι ^η την του χρο

μου ουπε ρι ι ι ι ο ο ο ο δον ^{π ρ}

Coι ^χπρε πει υ μνος ο Θε ος εν Σι ων ^{π ρ}και

σοι α πο δο ^χθη σε ται ευ χη εν Ι ε ρου σα

λημ ^{π ρ}

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ των πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χ ρι στε ο Θε ος η η μων ^{π ρ} ο εν σο φι α τα παν τα

δη μι ουου ρη η η σας ^{π ρ} και εκ μη ον των εις το

ει ναι αι πα ρα α α α γα α α α γων ^{π ρ} ευ λο γη σον

τον στε φα νον του ε ε νι α αυ του ^{ρ η} και την πο λιν

η μων φυ λα ατ τε α πο λι ο ο ο ο ρ κη η η

η τον ^{π ρ} τους δε πιστους βασι λεις η ημων ^{π ρ} εν τη

δυ να αμει σου ε ε ευ φρα α α α νον ^{π ρ} νι κας

χο ρη γων α αυ τοις κα τα α α των πο ο λε μι ι

ι ι ων ^{π ρ} δι α της Θε ο το κου δω ρου με

νος τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος ^{π ρ}

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.5*

^χ Πλη σθη σο με θα εν τοις α γα θοις του οι

κου σου α γι ος ο να ος σου ^χ θαυ μα στος εν

δι και ο συ ^χ υ νη

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργία· διὸ παντοδυνάμω ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν δ' ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπεῖς τῇ θεότητι, διαθέμενος ὄρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε, διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Ἄγαθὲ Κύριε, δόξα σοι.

Θ αυ μα στος ει ο Θε ος και θαυ μα στα τα ε

ε ε ερ γα α α σου και αι ο δοι σου α α α

νε ε ξι χνι ι ι ι ι ι α α α α στοι

πε λεις γαρ σο φι α α του Θε ε ου και υ πο στα σις

τε λει α α και δυ υ υ υ να α α α μις συν

αν αρ χος τε και συν α ι δι ος συν ε ερ γι ι ι

α δι ο παν το δυ να μω ω ω ε ε εξ ου σι

ι α κο ο σμω ε πε δη η η μη η η η

σας ζη των ο ε κα αλ λυ υ υ νας πλα α σμα

αν εκ φρα στως εξ α πει ραν δρου μη η τρος μη τρα πει

ει ειεις τη θε ο ο ο τη η η η τι ι δι α

θε μενος ο ο ρου ουους και χρο ο νους εις σω τη ρι

αν η μω ω ω ν α ναλ λοι οι οι ω ω ω ω

τε δι α του το σοι οι οι βο ω ω μεν α γα

θε ε Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ευ λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ

του της χρη στο τητος σου Κυ υ υ ρι ε

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἵρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο εν σο φι α τα παν τα δη μι ου ου ρ γη η η

σας προ αι ω νι ε Λο γε ε του Πα α τρος και
 την συμ πα σα αν κτι ι ι σιν παν το δυ να μω
 σου λο ο γω συ στη σα α α α με ε ε ε
 νος ευ λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ του ου
 της χρη η η στο ο ο τη το ος σου και τας αι ρε ε
 σει ει εις κα τα α βα α α α λε δι α της
 Θε ο το ο κου ως α γα θος και αι φι λα
 α αν θρω ω ω ω πος

Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.7*

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο πα α σης Δη μι ουρ γος της κτι ι σε ως ο

και ρους και χρο νους εν τη ι δι α εξ ου σι α θε με

νος ευ λο γη σον τον στε φα νον του ε νι αυ

του της χρη στο τη τος σου Κυ υ ρι ε φυ λατ των

εν ει ρη νη τους βα σι λεις και την πο λιν σου πρε

σβει αις της Θε ο το κου και σω σον η μας

το τέλος και σω σον η μα α ας

Ἀπολυτίκιον Συμεών τοῦ ὀσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.8*

Υπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Υπο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τους προ

πα α τορας ο σι ε π τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον

Ι ω σηφ εν τοις πει ρα σμοις και την των α σω μα

των πο λι τει αν υ πα αρ χων εν σω μα τι Συ

με ων πα τη ηρ η η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω

τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Θεοτοκίον

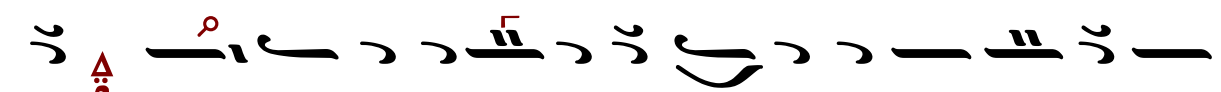
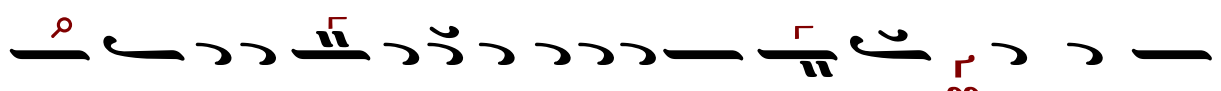

Ἦχος Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.8*

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἔσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε παρ θε ε

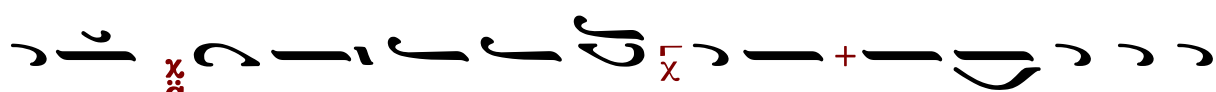
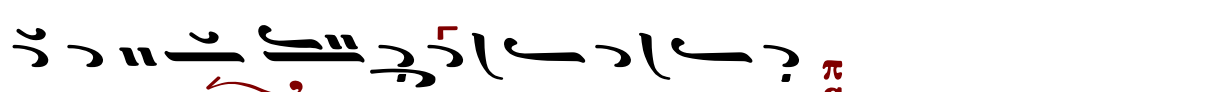
νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω

 πων ^Γη εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του κο ο

 σμου ^Αη μο νη γαρ υ πα αρχεις μη τηρ και παρ θε νος α

 ει ευ λογη με ε νη και δε δοξα σμε ε νη ^Γη πρε σβευ ε

 Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα ση τη οι κου με

 ε ε νη η η η ^Γη

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς

Ἦχος ἠΐ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.9*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

 αυ του ^χη αι νει τε αυ τον ^χη κα τα το πλη θος της με

 γα λω ω συ υ νη ης α αυ του ου ^πη

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· καὶ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν

στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Π ρο αι ω νι ε Λο ο ο γε του Πα α τρο

ος ο εν μορ φη Θε ου υ υ πα α αρ χων και συ

στη σα α με νος την κτι ι ι ι ι σιν εκ του

ου μη ο ο ον το ος ει εις το ει ει ει

ει ει ναι αι ο και ρους και αι χρο ο ο νους εν τη ι

δι ι α ε εξ ου ου σι ι α θε με νο ος ευ λο γη η

σο ον τον στε ε φα νον του ε νι αυ του της χρη

στο ο ο ο τη η το ο ος σου δω ρου με νος

ει ρη η η η η η νην ται αι αις Εκ κλη η σι ι

ι αι αι αι αι αις σου ου ^{π ρ} νι ι κας τω

πι στο τα τω ω βα α σι ι λει ^{χ ρ} ευ φο ρι αν τε

τη η γη ^{χ ρ} και η μι ιν το με γα α ε ε λε ε

ος ^η

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.10*

^χ α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ω και αι κι ι

θα α α α α ρα ^{π ρ}

Ἡ βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, Κύριε δόξα σοι.

Η βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ε ος η η

6
μων^λ βα σι λει α α α πα αν των των αι ω ω

ω ω νων^π και η δε σπο τει α σου εν πα ση γε νε

α και αι γε ε νε ε ε α^π παν τα γαρ εν σο

φι α ε ε ποι η η σας⁶ και ρους η μιν και χρο νους^λ

προ ο θε ε ε με ε ε ε νος^π δι ο ευ χα ρι στουν

τες^σ κα τα πα αν τα και δι α α α πα α

αν τα α βο ω ω ω ω μεν^π ευ λο γη σον τον στε φα

α νον του ε νι αυ του της χρη στο τη η το ο ο ο ος

σου^π και κα τα ξι ω ω σον η η μας^Δ α κα τα

χρι τως βο ο α α αν σοι Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α α σοι

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.11*

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ο ορ γα α
α α α νω π

Αἱ πορεΐαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεΐαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου, καὶ τὴν πρώτην ἀνείλες ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφία, καιροῦς καὶ χρόνου ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

Αἰ πο ρει αι σου ο Θε ε ος αι πο ρει αι σου
με γαι και θα α αυ μα α α σται δι ο της
οι κο νο μι ας σου την δυ να στει αν με γα λυ υ
νου ου ου ου ου μεν ο τι φως εκ φω ω τος ε

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Ότε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν, Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν ἥτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικός, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ο τε τω παθει σου Κυ ρι ε την οι κου με νην ε

στε ρε ε ε ω σας το τε και οι α σθε ε νου ου

ουν τε ες πε ρι ε ζω ω ω ω σαν το ο δυ υ

υ να α α α μιν γυ ναι κες ην δρι ι

ι ι σα α α αν το κα τα του πι κρο τα του ου

ου τυ ρα α α αν νου ου και την ητ τα αν της μη η

τρος α να κα λε σα με ε ναι πα α α α α α λαι

εν τη τρυ φη του πα ρα δει ει ει ει σου γε γο ο

ο ο να α α α σιν ει εις δο ο ο ο ο

ξαν σου του γεν νη θεν τος ε εκ γυ ναι αι κος και σω σαν

τος το γε νος τω ων α αν θρω ω ω πων

8 Σεπτεμβρίου

Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

Θίς τόν Ἐσπερινόν

Λείπουν Ἰδιόμελα (1^ο καὶ 2^ο)

Ἦχος λ π Ψα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.12*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρος· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ε ι και θει ει ω βου ου λη η μα α α α τι πε

ρι φα νεις στει ραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η

η η σαν αλ λα παν των η Μα ρι ι α α

τω ω ων γε ε εν νη η θε ε εν των θε ο πρε

πω ω ωως υ πε ερ ε ε λα α α αμ ψεν ο τι και

εξ α α γο ο νου πα ρα α δο ο ο ξως τε χθει σα μη η

τρος ε τε κεν εν σαρ κι τον α πα α α αν

τω ων Θε ε ε ον υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο

ο ρου ου γα α α στρος η μο ο ο νη η πυ

υ υ λη του μο νο γε νους Υι ου του Θε ε ου η

η η ην δι ι ε ε ελ θων κε κλει σμε νην δι

ι ι ε φυ υ λα α α α ξε και παν τας σο

φως οι οι οι κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι

οι οι οι δε εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ω

ποις σω τη ρι αν α απειρ γα α α σα α α το

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Σήμερον στερωτικαί πύλαι ανοίγονται, και πύλη παρθενική θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ση με ε ρον στει ρω τι ι και πυ λαι αι α

νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πυ λη παρ θε νι ι κη

θει ει α α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ση με ρον

καρπο γο ο νειν η χα α α α ρις α α πα αρ χε ε ε

ε ται εμ φα νι ζου σα τω κο ο ο σμω ω Θε ου ου

μη τε ε ε ε ρα δι ης τα ε πι ι ι ι γει ει

ει ει α τοις ου ρα νοις συν α α α α πτε ε ε

ε ται εις σω τη ρι ι αν τω ων ψυ χω ω ων η η η

η μων

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὔραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενευούσης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἕξ ἧς τὸ ἀλλότριον οικειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ

τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

C ἡ με ρον της παγ κο σμι ι ου χα α ρα α α ας τα
προ ο οι οι μι ι ι ι α ση με ρον ε πνευ σαν α
αυ ραι σω τη ρι ας προ α α α αγ γε ε ε ε
λοι η της φυ σε ε ω ως η η μων δι α λε λυ υ ται
στει ει ρω σι ις η γαρ στει ρα μη η τηρ δει ει
ει ει κνυ υ υ υ ται της παρ θε νευ ου σης με τα
το ο κο ο ον του κτι ι σα α α αν τος εξ ης το
αλ λο τρι ον οι χει ου ται ο φυ σει Θε ε ος και
τοις πλα νη θει σι δι α σα αρ κος σω τη ρι αν

α περ γα α α α ζε ε ε ε ται Χρι στος ο φι

λαν θρω ω προς και λυ τρω τη ης τω ων ψυ χω ω ων η η

η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον.

η με ρον η στει ει ει ρα α Α α αν να τι

κτει Θε ο ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των

γε νε ων προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν

εις κα τοι κησιν τω παμ βα σι λει και κτι στη Χρι στω
 τω Θε ε ω εις εκ πληρω ω σιν της θει ει ει ει α ας
 οι κο νο μι ι ι ι ας δι ης α νε πλα σθη η μεν
 οι γη γε ε ε νεις και αν ε και νι ι σθη
 μεν ε εκ της φθο ο ρα α α ας προς ζω η ην την α
 α α λη η η η κτον

Θις τόν Στίχον

Ἦχος Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.16*

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἕξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Η παγ κο σμι ι ος χα α ρα εκ των δι και ων

α νε ε ε τει ει ει λε εν η η η μιν ^{π ρ} εξ Ι

ω α κειμ τε και Α αν νης η παν υ μνη τος Πα αρ

θε ε ε ε ε νος ^{π ρ} η τις δι υ περ βο λην α γα α

α θο τη η τος ^{β λ} να ος Θε ου εμ ψυ χο ος γι ι

ι νε ε ε ε ται ^{π ρ} και μο νη κα τα α λη θει ει αν

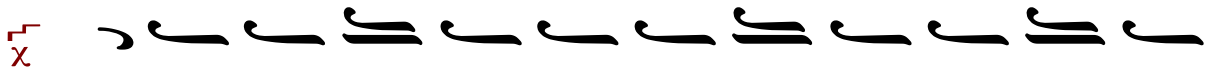

Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι ζε ε ε ε

ται ^{π ρ} αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ε

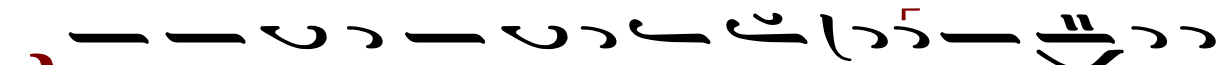

ος ^{Δ ρ} τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα πεεμφον και

ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε ε ο ος ^{β λ}

* ε λε ε ο ο ο ο ος ^{β λ}

 Α κου σον θυ γα τερ και ι δε και κλι νον

 το ους σου και ε πι λα θου του λα ου σου και

 του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ μη σει ο

 βα σι λε ευσ του ου κα αλ λου ου ους σου

Δι' ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 Δ ι αγ γε λου προρ ρη σε ως γο νο ο ος παν σε ε

 πτος ἐξ Ι ω α κειμ και της Αν νης των δι ι και

 αι αι ων ση με ρον προ ο ο η η ηλ θε ες

 πα α αρ θε ε ε ε νε ου ρα νος και θρο νος

Θε ε ου και δο χει ον κα θα α α ρο τη ητος την

χα ραν προ μη νυ ου ου ου σα α παν τι ι

τω ω ω κο ο ο ο ο σμω της ζω η η η ης η

η μων προ ο ο ο ξε ε ε ε νε κα τα ρας α ναι

ρε ε σεις ευ λο γι ι ας η αν τι ι ι δο ο ο

ο σεις δι ο εν τη γεν νη σει σου κο ρη θε ε ε

ο κλη η τε την ει ρη νη ην αι τη σαι αι και

ταις ψυ χαις η μω ωντο με γα α ε λε ε ο ος

Ἦχος δὲ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.18*

Το προσ ω πον σου λι τα νευ σου σιν οι πλου

ου ου σι οι του ου λα α α ου ^πϩ

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χειῖρας κροτείτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια, βασιλεῖς σκιρτάτωσαν ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασίλισσα καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ πατρὸς, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνηθη, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη. Συγχαρήτέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

σ τει ρα α γο νος η η Α α αν να ^ελ ση με ρον χει ρας

κρο τει τω φαι αι δρωσ ^Δδ λαμ προ φο ρει τω τα ε πι

ι ι γει ει ει ει α ^πϩ βα σι λεις σκιρ τα τω ω σαν ^πϩ

ι ε ρεις εν ευ λο γι ι αι αις ε ευ φραι νε ε

ε ε σθω ω ω ω σαν ^πϩ ε ορ τα ζε ε ε τω ω ο

συ υ υμ πας κο ο ο ο σμος ^πϩ ι δου γαρ η βα

σι λισ σα και α μω μος νυ υμ φη του πα α τρος ^Δδ

εκ της ρι ζης του Ι εσ σαι α νε βλα α α στη η

η η σεν ^{π ρ} ουκ ε τι γυ ναι κες εν λυ παις τε ξο νται αι

τε ε ε ε ε κνα ^{π ρ} η χα ρα γαρ εξ ην θη η σε ^{6 λ} και

η ζω η των αν θρω ω πων εν κο ο σμω πο λι

τε ε ευ ε ε ε ε ται ^{π ρ} ουκ ε τι τα δω ω ρα του

Ι ω α κει ει ει ειμ α α πο στρε ε ε ε φο ο ο

ον ται ^{π ρ} ο θρη νος γαρ τη ης Α α αν νης εις χα ρα

α αν με ε τε ε ε βλη η η η η θη ^{π ρ} συγ χα ρη

τε μοι λε γου ου σης πα α α ας ε εκ λε κτο ο ος

Ι ισ ρα α α ηλ ^{π ρ} ι δου γαρ δε δω κε μοι οι

οι Κυ ρι ι ος ⁶λ το εμ ψυχον πα λα τι ον της θει

ας δο ξης α αυ του ^Δλ εις κοι νην ευ φρο συ νην και χα

ρα αν και σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η η μω ων ⁶λ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ⁴Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.19*

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρῆσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἡ γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα σι

τη οι κου με νη ⁶λ εκ σου γαρ α νε τει λεν ο

η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων ⁶λ

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ^Δλ ε δω

ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

ζω ην την αι ω ω νι ο ο ον

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.20*

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἰω α κειμ και Αν να ο νει δι σμου α τε κνι ας

και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας του θα να του η

λευ θε ρω θη σαν α χραν τε εν τη α γι α γεν

νη η σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο

ος σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω

χραζειν σοι η σπειρα τι κτει την Θεο το κον και τρο φον

της ζωης η μω ωων

14 Σεπτεμβρίου

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι΄

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.20*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σύ μου σκέπη κραταιά υπάρχουν, ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

C υ μου σχε ε πη η κρα ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ος του ου Χρι ι ι

στου α γι α σο ον με τη δυ να α α α μει ει

ει ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προσ

κυ νω ω ω ω και αι αι δο ξα α α ζω ω ω ω

σε

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ωνων α α μην το ίδιο

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.21*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α

α μου

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νῆκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σ ταυ ρε του Χρι ι στου χρι στι α νω ω ω ων

η ε ελ πεις ^Δ πε πλα νη με νων ο δη η η γε

χει μα ζο με ε ε νω ων λι ι ι μην ^π εν

πο λε ε ε μοι οισ νι ι ι κος ^Δ οι κου με ε ε

ε νης α α σφα α λει ει ει ει α νο σου ουουν τω ω

ων ι ι α α α τρε ^π νε κρω ων η α α

να α στα α α α σις ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α α ας ^Δ

26 Σεπτεμβρίου

Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.22*

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστολε Χριστω τω Θεω ηγαπη
με εε νε επιταχυνον ρυσαι λαον α να
πο λο ογητον δε χεται σε προσ πι ι πτον τα
ο επι πε στον τα τω στηθει κα τα δε ξα με νος
ον ι κε τευ ε θε ο λο γε και επι μονον νε
φος ε θνων δι α σκε δα α α α α σαι αι του
με νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε

λε ος

ο ο ος

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.22*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι
 κτιρ μων σου ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α
 α μου

Θεολόγε παρθένε, μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, περίσῳζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἔσμεν ποιμνιον.

Θ ε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα πη η με ε
 νε του ου ου σω τη η η η ρος ταις ι κε σι αι αις
 σου η η μας πε ρι σω ζε δε ε ο ο με ε ε ε

θα α πο βλα α βη η ης πα αν ται οι οι ας

ο τι σου ε ε σμε ε εν ποι μνι ο ο ο ο ον

26 Ὀκτωβρίου

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306)
Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.23*

Και νυ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι
ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπίς χριστιανῶν, σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἴλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησία. Πρόφθασον ἄχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· διὰ σπλάγχχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Παναγιαα Δεσποι οι να του κοσμου βο
η η η η θει ει ει ει α και ελ πι ις χρι ι ι
στι ι α α α νων σε νυν εκ δυ υ σ ω ω που

ου ου μεν και σε πα ρα κα λου μεν α α α γα α α

θη ^Δ υ περ η μων η μαρ τη κο ο τω ων και αι

α πε γνω σμε ε ε ε νων ^π τον Υι ο ο ον σου και

αι ^ο Κυ ^ο υ ρι ι ι ι ο ον ι ι λε ων ποι οι η η σαι

Θε ε ε ο το ο ο ο κε ^π ε ε ε ε ε χεις

γα ρ το ο δυ να α α σθαι τη μη τρι κη σου ου

^ο προς α αυ τον χρω ω με ε νη πα ρ ρη σι ι ι ι α ^π

^ο προ φθα σον α α α α χρα α α αν τε προ φθα σο ο

ον με σι ι τε ε ε ευ σον ^π και ρυ σαι το ο ον λα

α ο ο ο ον σου της εν ε στω ω σης α α πει ει

ει λης ^π δι α σπλαγ χνα α α ε λε ε ε ους μη

πα ρι ι δης του ους υ μνου ου ου ουν τα α α α ας

σε ε ε ε ε ^Δ

Θις τήν Λιτήν

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.24*

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Θεσσαλονίκη, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον ἀθλητὴν, καὶ μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα, καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον· Κύριε δόξα σοι.

Ε υ φραι νου εν Κυ ρι ω πο λις Θεσ σα λο ο νι

ι ι κη ^π α γαλ λου και χο ρε ευ ε πι ι ι

σται ει ει λαμ προ ο φο ρου ου ου σα ^π Δη μη τρι

ον τον παν ε εν δο ξο ον α θλη η την ^π και μαρ τυ ρα

της α λη η θει ει ας η εν κολ ποις κα τε χου σα

α ως θη η η η σα α α αυ ρον π ρ α πο λα βε

των θαυ μα α α των τας ι α σεις κα θο ο ρω ω ω

σα π ρ και βλε πε κα τα ρασ σο ον τα των βαρ βα α

α ρω ων τα θρα α α α ση π ρ και ευ χα ρι στως τω

σω τη ρι α να κρα α ξο ον Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι οι οι οι π ρ

Θις τόν Γτίχον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.26*

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσεύονται Κύριε, ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεραῆς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

της γης συν τα ρασ σο με νης τω της ορ γη η ης σου

φο ο βω βου νοι και τα ο ρη συσ σει ει ει ει ον

ται Κυ υ υ ρι ι ι ι ε αλλ ευ σπλαγ χνι α α

ας ομ μα α τι εφ η μας ε ε ε πι βλε ε ψας

μη τω θυ μω ω σου ορ γι σθη η η ης η η

η η μιν αλ λα σπλαγ χνι σθεις ε πι το πλα σμα

τω ωων χει ρω ων σου της φο βε ρας η μας του σει σμου

α πει λης ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ως

α γα θος και φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος λ π Πά

Κ υν ε σει σας την γην και συν ε τα ρα ξας

αυ την ι α σαι τα συν τριμ μα τα αυ της ο τι

ε σα λε ε ε ευ θη

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν, ἢ τίς σέ δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα Ἄγγελοι, Ἄρχαι καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ [τὰ] Σεραφίμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης ἀγαθὲ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Φ ο βε ρος ει ει Κυ ρι ι ε και τις υ πο

στη η η η σε ε ε ε ται την δι και αι αν σου

ου ο ο ορ γην η τις σε ε ε δυ υ υ σω ω

πη η η σει η τις παρακα λε σει ει α α α γα

α α θε υ περ λα ου η μαρ τη κο ο το ος και αι

α πε ε γνω ω ω σμε ε ε ε ε νου τα ου

ρα νι α α τα α γμα α α τα Αγ γε λοι

Αρ χαι αι και αι Ε ε εξ ου ου σι ι ι αι Θρο νοι

Κυ υ ρι ο ο ο ο τη η η η τες τα Χε ρου

βιμ και αι Σε ε ρα α φιμ υ περ η μω ων σοι οι οι βο ο

ω ω ω σιν α γι ος α γι ος α γι ος ει

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε τα ερ γα τω ων χει ει

ρω ω ων σου μη πα ρι ι δης α α γα α α

θε δι α σπλαγ χνα α α ε ε λε ε ε ους

σω ζε πο ο λιν κι ινδυ νε ε ευ ου ου ου ου σαν

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι

ων αυ την τρε μειν **Δ** ο α πτο με νος των ο ρε

ε ων και κα πνι ι ι ζο ο ο ον ται **π**

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖω τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἢ μετάνοια παρακαλεῖ, ἀλλ' ὡς ἐκείνους, βοῆ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτεῖρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Νι νευ ι ται τοις πα ρα πτω μα σι **Δ** την δι

α της του σει σμου α πει λης κα τα α χω ω ω σιν η

η κου ου ου ον **π** εν δε τω με σι τευ ον τι

ση μει ω ω ω του ου κη η η τους **Δ** την δι α του

Ι ω να α να α α α στα α α α σιν **Δ** η

με τα α νοι α α α πα ρα α κα α α α λει **π** αλλ

ως ε χει νου ους βο ο ο η η η λα α ου ου

σου με τα νη πι ω ν και αι κτη η νων οι κτει ρα α

ας προ ο ο σ ε ε δε ε ε ξω η η μα ας παι δευ

ο με ε ε ε νους δι α της τρι η με ρου α

α να στα α α α σε ε ε ε ως φει ει σαι και αι

ε λε ε ε η η η η σον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἠ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.28*
(διασκ. Γερασίμου μον.)

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἅγιε, μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις η σε υ

περμαχονηοικουμενη ^Γαθλοφορεταεε

θητροπουμεενον ^{π ρ}ως ουν Λυαιουκαθειειςτην ε

παρσιν ^{χ ρ}εντωσταδιιωθαρρυυναςτον Νεστοο

ρα ^{π ρ}ουτως αγιαεμεγαλομαρτυς Δημητριε ^{χ ρ}

Χριστον τον [♂]Θεον ικετευε ^{χ ρ}δωρησασθαι η

μιν τομεγα ^{*}εελεεος ^Γ

^{*} ^χελεοοοος ^Γ

Ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ

Ἦχος ^λπ ^δι Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.28*

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεράς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεόςου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόανθρωπε.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν

τρε μειν ρυσαι η μας της φο βε ρας του σει σμου ου

α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η η μων και κα

τα πεμ ψον η μιν πλου σι α τα ε λε η σου πρε

σβει αις της Θε ο το κου μο νε φι ι λαν θρω πε

το κου μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε

Μετὰ τὸν Ν΄

Δοξαστικὸν τῆς λιτῆς

Ἦχος Δε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.29*

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων

σου ε ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως

ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου ταυνοσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον, τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Εἰς ταυπερκοσμίασκηνωμαατατοπνευμασου

Δημητριεμαρτυσοοφε Χριστοςο Θεοςπρο

σηκαααατοαμωωωμηηηητον

συγαρτης Τριαδοςγεγοναςυπεεερμαχος

εντωσταδιωανδρειωςενααθληηη

σαςωςαδαααμαςστεερροοοοςλογχευ

θειςδετηνπλευραντηνακηρατονσουπανσεβαα

ασιεμιμουμεενοςτονεπιξυλουου

ουτααανυσθενταειςσωτηριανπαντος

του ου κο ο ο σμου των θαυ μα των ει λη φα α α

ας την εν ε ε ε ερ γει ει ει αν αν θρω

ποις πα ρε χων τας ι α α α σεις α φθο ο ο ο

νωσ δι ο σου ση με ρον την κοι μησιν ε ορ τα ζο ον

τες ε πα ξι ως δο ξα ζο μεν τον σε δο ξα σαν τα

α Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ο ον

8 Νοεμβρίου

Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ
καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ̣ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.30*

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς ἀύλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι δυσ
ωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἵνα ταῖς ὑ
μων δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς σκέπη τῶν
πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶ
ντας ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς ὡς Τα

Ξι αρ χαι των α νω Δυ να με ων

Δυ να με ω ω ων

Μετὰ τὸν Ν'

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.31*

Ελε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων

σου ε ξα λει φον το α νο μη μα μου

Τῷ ἁγίῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσαὶ θεῖοι ἄσώματα, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἄδετε, ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Τω α υ λω ω θρο ο ο νω πε ρι κυ κλουν τες νο

ε ραι αι αι ου σι ι αι αι θει ει ει ει οι α σω ω

ω ω μα α α α τοι την τρισ α γιον ω δην τω πρυ

τα α νι Θε ε ω φλο γε ροις τοις χει ει ει ει λε σιν

α α α α δε ε ε ε τε α γιος ο Θε ε

ος ο Πα τηρ ο α α α α να α α αρ χος

α γιος Ι σχυ υ ρος ο Υι ο ο οος ο συν α

α α να α α αρ χος α γιος Α θα α α α να α

α α τος το ο μο ου ου σι ι ι ον Πνε ευ μα το

συν Πα τρι και Υι ω συν δο ξα ζο ο ο μεε ε

ε νο ο ο ον

13 Νοεμβρίου

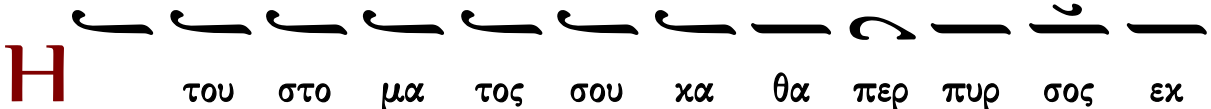
Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.31*

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ
 λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι ι σεν
 α φυ λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους ε να πε
 θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ
 πε δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα
 τερ Ι ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω λο γω
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

μων η

* θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν η

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.32*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον σχιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου τὴν μνήμην
Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Σ η με ρον σχιρ τω σιν ε ε εν πνευ μα α τι αρ χι ε

ρε ε ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες

σου την μνη μην ι ι ι ε ρα α αρ χα Χρυ σο

στο με ο σι ι ε φω ω στη ηρ της Εκ κλη σι ι ι

ι ας

21 Νοεμβρίου

Ἦ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.32*

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις.
Ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι
προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ
κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

C η με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ οι μι ον

και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις

εν να ω του Θε ου τρα νως η παρ θε νος δει κνυ

ται και τον Χρι στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται

αυ τη και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ πλη ρω

σις **το τέλος** του κτι στου η εκ πλη ρω σι ι ις

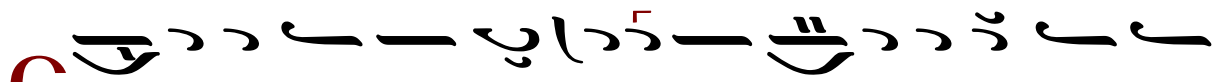
Ἦχος Δι

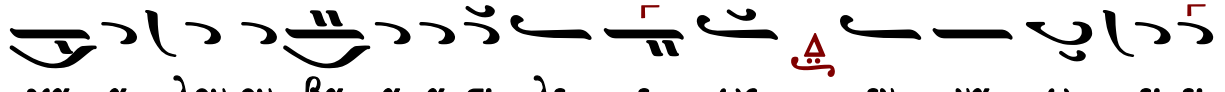
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.33*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

 γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐν ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

C η μερον ο να ος ο ο ο εμ ψυ υ χος του με

 γα α λου ου βα α α σι λε ε ως εν να ω ει ει

 εισ ερ χε ε ται αυ τω ε ε ε τοι οι οι μα α σθη

 η η ναι εις θει αν κα τοι κη η σιν λα α α οι

 οι α γα α α λ λι α α α α σθε

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α α μην τὸ αὐτό

Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς

Ἦχος δὲ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.33*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου ε ξα λει ψον το α νο μη η μα

α α α α μου ← στίχος: Γ.Μ.*

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

С η με ρον ο θε ο χω ρη η τος να α ος η Θε

ο το κος εν να ω Κυ ρι ου προσ α α α γεεε

ε ται ^{π ρ} και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ πο δε ε

ε ε χε ε ε ε ται ^{π ρ} ση με ρον τα των α γι ων

α γι α α α α γα λ λ ο ν ται ^{β λ} και ο χ ο ρ ο ς τ ω ν α α γ

γε ε ε λ ω ν μ υ σ τ ι κ ω ς π α ν η η γ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ζει ^{π ρ} με θ ω ν και η μ ει ει ς ε ο ρ τα

α α α ζ ο ο ν τ ε ς σ η η η η με ε ε ε ρ ο ν ^{π ρ} σ υ ν τ ω

Γ α β ρ ι η λ ε εκ βο η η η η σ ω ω ω μ ε ν ^{Δ δ}

χαι ρ ε Κε χα ρ ι τ ω με ν η ο Κυ υ ρ ι ο ς με τα α

σου ^{Δ δ} ο ε ε ε χ ω ν τ ο ο ο με γ α ε ε λε ε ε

ο ο ο ο ο ς ^{β λ}

25 Νοεμβρίου

Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων
Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος (β13)
Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος

Θις τὸν Ἐτίχον

τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης

Ἦχος λ̣ ρ̣ ἰ̣ Νη

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.34*

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα α α α τι

Τῷ τοῦ νυμφίου σου ἔρωτι τετρωμένη Αἰκατερίνα σεμνή, παρθενομάρτυς καὶ πάνσοφε, πᾶσαν κοσμικὴν προσπάθειαν προθύμως κατέλιπες, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ σφραγισαμένη ἑαυτήν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πανσόφως διήλεγξας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας τὰς ληρώδεις ἐνστάσεις, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα λαμπρῶς πᾶσι κηρύξασα· ὅθεν καὶ στέφει οὐρανίῳ ἀναδησαμένη τὴν κεφαλὴν, σὺν ἀγγέλοις χορεύεις ὡς ἀγνή περιστέρα, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δὲν ὑπάρχει στὰ Μινναία

Τ ω του νυμ φι ου σου ε ρω τι τε τρω με ε
 νη Αι κα τε ρι ι ι να σε ε μνη παρ θε νο μαρ
 τυς και αι αι παν σο ο φε πα σαν κο σμι κην προσ πα θει ει

αν προ θυ μως κα τε ε ε ε λι ι ι ι ι πες και

τω ση μει ει ω ω ω του ου ου στα αυ ρου σφρα γι σα

με ε νη ε α αυ την την των ει δω λων πλα α

α α νην παν σο ο φω ως δι η η η η λε ε ε εγ

ξας και ρη το ρω ω ων ε πα αυ σας τας λη ρω

δης ε ε εν στα α α σεις του Χρι στου το ο νο μα

λα αμ πρως πα α σι ι κη η ρυ υ υ ξα α α α

σα ο θεν και αι στε ε φει ει ου ου ρα νι ι ι ω

α να δυ σα με νη τη ην κε φα α α λην συν αγ

γε ε ε λοι οι οις χο ο ο ρε ε ε ε ευ εις

וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי
ως α γνη η η πε ρι ι ι ι στε ε ε ε ρα

וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי
και πρε σβευ εις α α πα α αυ στως υ περ των πι στει και

וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי
πο θω τε ε λου ου ουν των την παν α οι οι δι μον μνη η

וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי וְכַדְרֵי אֲרָמֵי
η η μη η η ην σου

30 Νοεμβρίου

Ἄνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου

εἰς τὸν Ἑτίχον

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον
εἰρμολογικῶς

Ἦχος ἤ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.36*

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγώ, φησί, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι
Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν
δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ιω σηφ ει πε η μιν πως εκ των α γι ι ι
ων ην πα ρε ε λα βες κο ο ρην ε γ κυ ο ν φε ε ρει εις
εν Βη θλε εμ ε γω φη σι τους προ φη τας ε ρευ νη
σας και χρη μα τι σθεις υ πο αγ γε λου πε πει ει

σμαι ο ο τι Θε ον γεν νη σει η Μα ρι ι α αν
 ερ μη νε ευ τως ου ου ει εις προσ κυ νη σιν μα
 γοι εξ Α να το λω ων η ξου σι συν δω ω ροις τι μι ι
 οις λα τρε υ ο ον τες ο σα ρ κω θεις δι η μας Κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι οι

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.37*

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου ἀυτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἄνδρᾶ ἐκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ ς των α πο στο λων πρω το κλη τος και του κο
 ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε σπο τη των ο λων Αν
 δρε α ι κε ε τευ ε ει ρη νην τη οι κου με

νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε

ος ε λε ο ο ος

Μετὰ τὸν Ν' καὶ εἰς τὴν Λιτὴν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.37*

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου

εξ α λειφον το α νο μη μα α α μου

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῶ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνεγκύσας, προσήγαγέ σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ο πρω το κλη τος μα θη της και μι μη της του ου

πα α α θους συμ μορ φου με νος σοι Κυ ρι ι

ε ^π9 Αν δρε ας ο ο α πο ο ο ο στο ο ο ο λος ^π9

τους εν βυ θω της α γνοι ας πλα νω με ε ε νους πο ο

τε ^π9 τω αγ κι στρω του Στρου σου αν ελ κυ υ υ υ

σα α ας προσ η η γα γε ε ε ε σοι ^π9 ταις πρε σβει

αις αυ του υ περ α γα α θε ^π9 την ζω ην ημων ει

ρη η νε ευ σον ^π9 και σω σον τα ας ψυ χα α α ας η η η

η μω ω ω ων ^π9

4 Δεκεμβρίου

Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (β06)
Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (ψ706)

Ἄπολυτίκιον ἁγίας Βαρβάρας

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ —

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.38*

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοήθεια καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Β αρ βα ραν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν ε
χθρου γαρ τας πα γι δας συ υν ε τρι ι ψε και ως
στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των βο η θει α και ο
πλω του Σταυ ρου η η παν σε ε μνος
σε ε μνο ο ο ος

Ἄπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ —

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.38*

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δα

σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κου με νης ο

φω στη των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω

πι ι σμα Ι ω αν νη σο φε ταις δι δα χαις σου

παν τας ε φω τι σας λυ ρα του ου πνευ μα α τος πρε σβευ ε

Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

μων

εις τούς Αἰνους

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰδιόμελα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.39*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π⁹ αι νει τε αυ τον χ⁹ π⁹ κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του π⁹

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατὴρ τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρᾳ παναοίδιμῃ· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηλθες παρθένοις, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τ⁹ ης γε η ρας τρυ φης την α πο λα αυ σιν υ περ ι ι
δου ου ου σα π⁹ και του πα τρος τον ολ βον ο μου τε
και δο ξαν μι ση σα α ρ⁹ τον ου ρα νι ον νυμ
φι ον ε πε πο θη η σας Βαρ βα ρα πα α αν α
οι οι οι οι δι ι ι ι με π⁹ τω ξι φει γαρ την κα α
ραν τμη η θει ει ει σα π⁹ συν ταις φρο νι μοις συν εις

ηλ θε ες πα αρ θε ε νοις η τω ω νυμ φι ι ι ω

ω Χρι ι ι στω π ο θεν και την λοι μι ι κην νο ο

σον ε ε εκ δι ι ι ω ω ω κου ου ου σα Δ τους πι

στους θε ρα α πε ευ εις η εν ερ γει α α του Πνε ε

ε ευ μα α α α τος π και πρε σβευ εις α πα α αυ

στως η υ υ περ τωων ψυ χω ω ω ων η η η η μων π

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.40*

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Ἡσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττώμενος, ὅτι τὴν προμήτορα ἔσχεν ὄργανον
πρὸς ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως,
ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας
ἄξιως, Βαρβάραν τὴν μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Η σχυνθη ο βα σκα α νος ε ε χθρος υ πο γυ ναι κος
ητ τω ω ω ω με ε ε ε νος ο τι την προ μη
το ο ρα ε σχεν ο οργα α νο ον προς α α μαρ τι ι ι ι
αν ο γαρ εκ Παρ θε νου σαρ κω θεις λο γο στου
Πα α τρος α τρε πτως και α φυρ τως ως οι δε μο
ο ο νο ος α α αυ τος την κα τα ραν ε λυ υ σε
της Ε ευ ας και αι του ου Α α δα αμ Χρι στος ο στε
φα νω σας α α ξι ι ι ως Βα αρ βα α α α
ραν την μα α α αρ τυ υ υ υ ρα και δι αυ

της δωρου μενος τω κοσμω ω ι λα ασμον και το με

ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ἡ θεόκλητος μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὧ̄ δικαστά, οὐ προκρίνω δὲ ὄλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ἔς ταῖς ἰκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Η θε ο κλη τος μαρ τυς Βα αρ βα α α ρα εν

τω στα δι ω πα α α α σχου σα ε ε ε ε λε ε

ε ε γε δει να μεν τα πα ρον τα κο λα στη η ρι α

ω δι κα α στα ω προ χρι νω δε ε ο ο ο

λως των ου ρα νι ι ων τα ε πι ι ι γει ει

ει ει α δι α του το τε μνε τε ξε ε τε τα ας

σα α αρ κας πυ ρι ι πα α α ρα δο ο τε ε

ε ε με χαι ρου σα α πι ω προς τον νυμ φι ο ον

μου ου Χρι ι στον ης ταις ι κε σι αις Σω τηρ τα

ε λε η σου κα τα πεεμφον η η μιν και σω σον τους

την α θλησιν αυ της ε εκ τε λου ου ουν τα ας πι

ι ι στως

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Τὴν πανήγυριν σήμερον τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελίार τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσατο. Χριστὸν ἰκέτευε καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ην παν η γυ ριν ση με ρον της α θλη φο ο ρου ου

ου Βαρ βα α ρας δευ τε λα οι οι υ μυ υ

υ υ σω ω ω ω μεν ταυ την γαρ ου τε ξι ι φο ος ου

τε ε πυρ ου τε αλ λη η βα σα α νος ου τε του πο

λυ πλο κου βε λι αρ τα εν ε ε δρα ε ε ε τρο πω

ω σα α α α το Χρι στον ι κε ε ε ε τε ε ε

ευ ε καλ λι μα αρ τυς παν ε ε εν δο ξε

δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα α ε ε ε λε

ε ε ε ος

5 Δεκεμβρίου

Σάββα όσιου τοῦ ἡγιασμένου (Ϝ32)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ϝ̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.42*

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασιν Σάββα πατὴρ ἡμῶν όσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρημου το α
γονον ἐγεεωρ γηησας και τοις εκ βαθους στε
να γμοις εις εκατον τους πορους ε καρπο ο φο
ρηησας και γεγονας φωστηρη οι κου μενη λαμπων
τοις θαυμασι Σαββα πατηρ ημων ο σιι ε
πρεσβευε Χριστω τω Θεω σωθη ναι τας ψυυ
χας ηημων η μωωων

6 Δεκεμβρίου

Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας (β30)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.43*

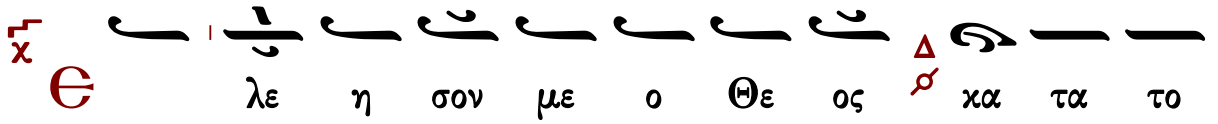
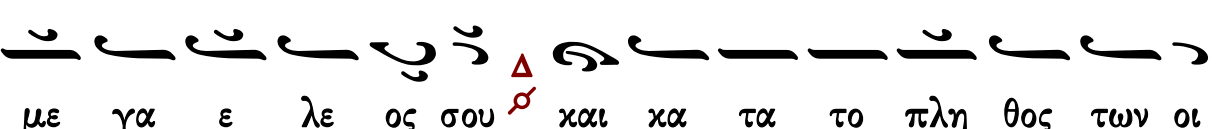
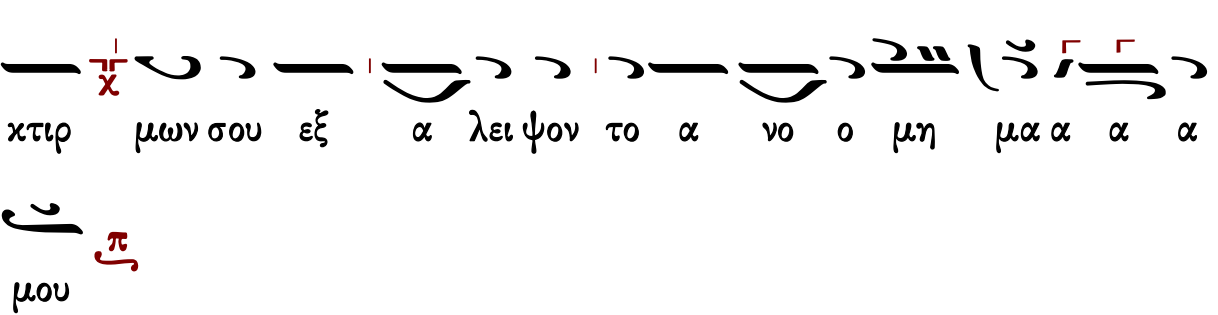
Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
εγ κρα τει ας δι δα σκα λον αν ε δει ξε σε τη ποι οι
μνη σου η των πρα γμα των α λη θει α δι α του το
ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλου σι α πα τερ ι ε ραρ χα Νι κο λα
ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι
* τας ψυ χας η μων * τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος λ π ♪ Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.43*

 λε η σον με ο Θε ος κα τα το

 με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

 κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α
 μου

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοὶ οὐρανῶν ἠνέωκται. Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιε Νικόλαε.

 υ δου λε α γα θε και πι ι στε ευ ερ γα α τα του

 αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στου συ και το βα

 ρος της η με ρας ε βα στα α σας συ και το δο θεν

σοι τα λαντον ε πη ηυ ξηη η η σας και τοις με τα

σε ελ θου ουσιν ου ου ουκ ε φθο ο νηη η η σας

δι ο πυ λησοι ου ρα νων η νε ε ε ε ω ω ω

ω κται εισ ελ θεεις την χα ραν του Κυ ρι ουου σου και

πρε σβε ευ ε υ περ η η η μων α γι ε ε Νι κο λα ε

ε ε ε ε

12 Δεκεμβρίου

Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ

Ἔς τὸν Ἑπίχον

ιδιόμελα

Ἦχος ἄ Πα

Νεφέλην σε φωτὸς

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.44*

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερά πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστίατῳ ὦν πνευματικὸς, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

 Π αν η γυ ρις φαι δρα ι ε ρα α παν δαι αι σι

 ι ι α π ρ δευ τε πι στοι με θε ε ε ε ξω ω ω ω

 μεν π ρ Σπυ ρι δων και γαρ η μας συγ κα λει ει ει ται π ρ

 ε στι α τω ρ ω ν πνε ευ μα α τι ι κος π ρ ου

 η τρα πε ε ζα α θει ει α π ρ η δε α τα θαυ μα α τα π ρ

 αι αι πρα ξει εις α θα α α α να α α α ται π ρ αυ

του μη σω μεθα το ο πρα α α ον το α κα ακον π ρ

το α πλουν το φι λαν θρω ω πον το πε ε ε ρι

πα α αν τα ας σο ο ο φον π ρ εν οις εν αρ χι

ι ε ε ρε ευ σιν ω ως φως εξ ε ε ε ε λα α α

αμ * ψε π ρ

* ψε ε ε ε π ρ

Ἄρτοκλασία

Τ ι μι ος εν αν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

τος του ο σι ι ι ου α α αυ του π ρ ΓΜ

Μεγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μέν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπάς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν [ῥαιότερος/ῥαιότατος], δεικνύμενος ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Μ ε γι στων ποι η της α ρε τω ων και θα αυ μα

α α των π ρ α νε δει χθη ης Σπυ ρι ι ι δω

ων σο ο ο φε ^{π ρ} ταις μεν σου κα τα φαι δρυ νας τον βι

ι ον ^{π ρ} υ περ φεγ γος το η η λι α α κον ^{π ρ} τοις δε κα

τα λαμ πρυ νας κο σμον τον πε ρι γει ει ον ^{π ρ} υ περ

α στρα πα α ας ου ου ρα α α νου ^{π ρ} αμ φοιν ω

ραι ο τα α τος δει κνυ μενος ο σι ι ε ^{π ρ} τοις προσ

φευ γου σι ιν ε εν πι ι στει ταις προ ο στα σι ι

ι ι αι αι αι αις σου ^{π ρ}

^{π ρ} ^χ Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται

δι και ο συ νην ^{π ρ} ^χ και οι ο σι οι σου α γαλ λι

α α α σο ο ο ον ται ^{π ρ} ΓΜ

ὦ θαύματος φορικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἢ τοῦ ἀνακτος νόσος, εὐχῆ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφεις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων ἱεροουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τραυῶς.

Ω θ α υ μα τ ο ς φ ρ ι κ τ ο υ ἡ ν ε κ ρ α α π υ θ ο ο μ ε

ε ε ν ω π ω ν η η ν ζ ω σ α α ν σ ο ι δ ε ε ε ε δ ω ω

ω ω κ ε ν ο ρ ο υ ς δ ε τ ο υ π ο τ α μ ο υ α ν ε σ τ α α α λ η

δ ι α λ ο γ ο υ σ ο υ π ρ ο σ τ α κ τ ι ι κ ο υ ἡ τ ο υ α ν α

α κ τ ο ο ς ν ο ο σ ο ς ε υ χ η σ ο υ φ υ υ γ α δ ε ε

ε ε υ ε ε ε ε τ α ι ο ο ο ο φ ι ς ε ι ς ε ι δ ο ς χ ρ υ

σ ο υ α ν τ ι μ ε τ η λ λ α τ τ ε ε τ ο ν ε κ ρ ο ι ε ε ξ η γ ε

ε ε ε ρ θ η η η η σ α ν ἐ ν η ρ γ ε ι γ α ρ ἐ ν σ ο ι ο Χ ρ ι

σ τ ο ς Σ π υ ρ ι δ ω ν ι ι ε ρ ο υ ο υ ρ γ ε ο τ η ς τ ρ ι

α δο ος το ο δο ο γμα α να α κη ρυ υ υ

ξα ας τρα α α νως π ρ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.47*

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχτης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τῆς Συν ο δου της πρω της α νε δει χθης υ περ μα

χος και θαυ μα τουρ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων

πα τηρ η μων δι ο νε κρα συ εν τα φω προσ φω

νεις και ο φινεις χρυ σουν με τε βα λες και εν τω

μελ πειν τας α γι ας σου ευ χας αγ γε λους ε σχες

συλ λει τουρ γου ουν τας σοι ι ε ρω τα τε ^{π ρ} δο ξα τω

σε δο ξα σαν τι ^Δ δο ξα τω σε στε ε φα νω σαν

τι ^Δ δο ο ξα τω εν εργουν τι δι α σου τοι αυ τα τε ε

ρα τα ^{π ρ} τα α α α α ^{π ρ}

^{*} σου πα σιν ι α α μα α τα ^{π ρ}
ἕτεραι κατάληξι

Μετὰ τὸν Ν΄

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.47*

^χ ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα το

με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ ^χ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α

μου ^π

Πατέρων ἀγλαίσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π α τε ρων α γλα ι σμα Σπυ ρι δων σο ο φε

και α α α κρο θι ι νι ι ι ι ον τη των θαυ

μα τω ωων σου ου αι αι αι γλη της οι κου με ε ε

νης φω τι ζω ω ν τα πε ε ρα α α α τα και

της λυσ σης Α ρει ου κα θαι ρε της φα α νεις τον

Σω τη ρα α ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε σω

θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

ων

11-17 Δεκεμβρίου

Κυριακή τῶν Προπατόρων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.48*

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν πι ι στει τους προ πα το ρας ε δι και αι ω

σας την εξ ε θνων δι αυ των προ μνη στευ σα με νος εκ

κλη σι ι ι ι ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι

α α γι οι ο τι εκ σπερ μα τος αυ των υ παρ

χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κου σα σε ταις

αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον

τας ψυ χα α ας η μων

τὸ τέλος * σω σον τας ψυ χας η μω ω ων

18-24 Δεκεμβρίου

Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι'

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.48*

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ ε γ α α λ α τ α τ η σ π ι σ τ ε ω σ κ α τ ο ρ θ ω ω μ α

 τ α ε ν τ η π η γ η τ η σ φ λ ο γ ο σ ω σ ε π ι υ δ α τ ο σ α

 ν α π α υ σ ε ω σ ο ι α γ ι ο ι τ ρ ε ι σ π α ι δ ε σ η γ α α λ λ ο ν

 τ ο κ α ι ο π ρ ο φ η τ η σ Δ α ν ι η λ λ ε ο ν τ ω ν π ο ι μ η ν ω σ

 π ρ ο β α τ ω ν ε δ ε ι ε ι κ ν υ τ ο τ α ι σ α υ τ ω ν ι κ ε σ ι

 α ι σ Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο σ σ ω σ ο ν τ α σ ψ υ χ α α α σ η

 μ ω ν

 * χ μ ω ω ω ν

τὸ τρίτον

25 Δεκεμβρίου

Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Θίς τὸν Ἔσπερινόν

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.49*

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὗ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι
ω το πα ρον μυστη ρι ον εκ δι η γου ου ου με
νοι το με σο τοι χον του φρα γμου ου ου ου δι α λε

ε ε λυ υ υ υ ται η φλο γι νηρομ φαι αι α τα

νω ω τα δι ι δω ω ω σι και τα χε ρου βιμ πα

ραχω ρει του ξυ λου ου τη ης ζω ω η ης κα γω του πα

ρα δει σου της τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ου

προ εξ ε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης η γαρ

α πα ρα λ λα κτος ει κω ω ω ω ν του ου Πα α α

τρος ο χα ρα κτηρ της α ι δι ο τητος αυ του μορ

φην δου ου λου ου ου λαμ βα α νει εξ α πει ρο γα

μου μη τρος προ ε ελ θων ου τρο πην υ πο ο μει

ει ει νας ο γαρ ην δι ε μει νε Θε ος ων α α λη

θι ι νο ος και ο ουκ ην προσ ε λα βεν αν θρω πος

γε νο με ε νος δι α φι ι ι λα α αν θρω πι ι

αν αυ τω βο η η η σω ω ω ω ω ω μεν ο

τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε λε ε η σο ο

ον η η η η μας

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

τό ἴδιον

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα· ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ μάγων προσκυνούντων, ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Του Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε ε εν τος εκ

της α γι ι α α ας Παρ θε ε νου πε φω ω τι

ι σται τα α συ υ υμ πα α α αν τα ποι με νων

γαρ α γρα αυ λου ου ουν των και μα γω ω ων προ ο

οσ κυ νου ουν των αγ γε λων α νυ μνου ντων Η ρω ω

δη ης ε τα ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε

ος εν σα ρ κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων

ψυ χω ω ων η η η η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

τὸ ἴδιον

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ προὖν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η βα σι λει α σου Χρι στε ο Θε ε ος βα σι λει

α παν των των αι αι ω ω ω νων και η δε σπο

τει α α σου εν πα ση γε νε α και αι γε ε νε ε ε

α ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος α γι ι

ου και εκ της α ει παρ θε νου Μα ρι ι ας ε ε εν

α α ανθρω ω πη η η σας φως η μιν ε λαμ ψας

Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρου σι ι α

φως εκ φω τος του Πα τρος το α παυ γα α σμα πα σαν

κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι φρυ υ υ υ νας πα σα πνο

η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης του Πα α

τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ παρ θε

ε ε νου ου Θε ε ε ος ε λε ε η σο

ο ον η η η η μας

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα, οἱ μάγοι τὰ δῶρα, οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ μητέρα παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τ ι σοι προσ εν εγ κωμεν Χρι στε ο τι ω φθης ε πι γης

ως α αν θρω πο ος δι η η μας ε κα στον γαρ των υ

πο σου γε νο με νων κτι ι σμα α α των την ευ

χα ρι στι α α αν σοι οι οι προ ος α α α γει

οι αγ γε λοι οι οι τον υ υ μνον οι ου ρα νοι

τον α α α στε ε ε ρα οι μα γοι τα α δω ω ω

ρα οι ποι με ε νε ε ες το ο θα α αυ μα η

γη η το ο σπη η λαι αι αι ον η ε ρη μο

ο ος την φα α την η μει εις δε μη τε ρα α

Παρ θε ε ε ε ε νο ον ο προ αι ω νων Θε ος ε

λε ε η σο ο ον η η η η μας

Εἰς τὴν Λιτάν

Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.54*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι ^π9_{κα}

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Μ α γοι Περ σω ωων βα α σι ι λεις ^χ9 ε πι γνο ο

ον τες σα α φως ^Δ9 τον ε πι γη ης τε ε χθε ε εν τα ^Δ9

Βα σι λε α α ου ρα α α α α νι ι ι ι ον ^π9

υ πο λαμ πρου ου α α στε ε ρος ελ κο με ε νοι

ε ε ε ε φθα α α α σαν ^χ9 εν Βη θλε εμ δω ρα α

προσ φε ε ε ε ε ρο ο ο ον τες ^π9 ε εγ κρι ι τα

χρυ σον και αι λι ι βα νο ο ον και σμυ υ υ υρ ναν ^π9

και πε σον τες προ οσ ε κυ υ υ υ υ νη η η η

σαν ^ξ ει δον γαρ εν τω ω σπη η λαι αι αι αι

ω ^χ βρε φος κει ει με νο ον τον α α χρο ο νον ^Δ

Θις τόν Γτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος ^ⲓ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.53*

Μέγα και παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, και μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, και τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξάζουσι, και ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Μ ε ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ

μα ^Δ τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η με ε ε ε

ρον ^ε Παρ θε νο ος τι ι ι κτει και μη η τρα ου

φθει ει ει ρε ται ^Δ ο Λο γος σα αρ κου ου ου

ται ^Δ και του Πα τρο ο ο ος ου κε χω ω

ω ω ρι ι ι ι σται ^ε αγ γε λοι με τα ποι με

ε νων δο ξα α α ζου σι και η μεις συν αυ

τοι οι οισ εκ βο ω ω ω ω μεν δο ξα εν υ

ψι ι ι στοι οισ Θε ε ε ω και ε πι γη ης

ει ρη η η η νη

Ἦχος ἤ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.55*

Ε ι πεν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω μου

κα θου εκ δε ξι ων μου ε ως αν θω τους ε

χθρους σου υ πο πο ο ο δι ι ι ον τω ων

πο δω ω ω ων σου ου

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστόν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἡμερον τι κτειει η παρ θε ε ε ε νος τον ποι η

η τη η ην του ου ου πα αν το ος Ε δε εμπρο

σφε ε ρει σπη λαι ο ον και α στη η η ηρ μη

η νυ υ υ ει Χριστον το ο ον η η η λι ι ι

ο ον τοι οισ εν σχο ο ο ο τει ει με

τα δω ω ω ρων μα γοι οι προσ ε κυ υ νη σαν πι ι

στει φω τι ι ζο ο ο με ε ε νοι οι και ποι με

ε νες ει δον το ο θα α αυ μα αγ γε λων αν

υ μνου ου ουν των και αι αι αι λε ε γο ο ον

των δο ο ξα εν υ ψι ι ι ι στοι οισ Θε ε

ω ἦ

Εκ γαστροσ προ εωσ φορου ε γεννη σα

σε ω μο σε Κυ ρι οσ και ου ου με τα με ε λη η

θη η η σε ε ε ε ε ται αι

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἕξ ἀνατολῶν ἔλθόντες μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσόν, ὡς βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του Κυ ρι ου Ι η σου ου ου γε εν νη θε ε ε

εν τος εν Βη θλε εμ της Ι ου ου δαι αι αι ας εξ α

να το λων ε ελ θο ο ον τες μα γοι προσ ε ε κυ υ

νη η η σα αν Θε ο ον ε εν α αν θρω πη σαν

τα α και τους θη σου ου ους αυ τω ων προ

θυ υ υ μως α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ρα τι

ι μι α προ ος ε ε ε φε ε ε ε ρο ον δο

ο κι ι μον χρυ υ σο ο ον ως βα σι λει τω ω

ων αι αι ω ω ω νων και λι βα α νον ως Θε

ω τω ων ο ο ο λων ως τρι η με ρω δε νε ε κρω

σμου υ υ υ υ ρ ναν τω ω α α θα να α α τω ω

παν τα τα α ε ε ε θνη δευ τε ε προ ος κυ νη σω μεν

τω τε χθε ε ε εν τι σω ω σαι τας ψυ χα α

α α ας η η μων

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

 Η γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η μων α νε τει

 λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως εν αυ τη γαρ

 οι τοις α στροις λα τρευ ον τεσ υ πο α στε ρος ε δι

 δα σκον το σε προσ κυ νειν τον η λι ον της δι και ο

 συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ υ ψους α να

 το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

*
 τὸ τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Μετὰ τὸν Ν΄

Δοοοξα Πααατρι ιι και Υι υι ω και

αγι ιω Πνεεευματι

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. [Χριστὸς ἐτέχθη/Χριστοῦ τεχθέντος] ἐκ τῆς Παρθένου.

Τα συ υ υμ πααν τα α ση μερον χα α α ρα α

αςπλη ρου ουν ται Χρι στος ε τε ε ε χθη η εκ τη

ης Παρ θε ε ε ε νου

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην τὸ αὐτὸ

Θεις τούς Αἰνους

Ἦχος δὲ Ββ

μέλος εἰρμολογικόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.57*

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ⁶λαι νει τε αυ τον ^Γκα τα το ^ρπλη θος της με γα

λω ⁶συ νης αυτου ^{λκ}

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος κατέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βασιτάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν Ἄκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ευ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ

λι α α σθε ^Δσκιρ τη σα τε τα ο ο ρη Χρι στου

ου γεν νη θεν τος ⁶Παρ θε νος κα θε ζε ται τα Χε

ρου βι μ μι μου με νη βα στα ζου σα εν κο ο λποις Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα ⁶ποι με νες τον τε χθεν τα δο

ξα ζου ου σι ^πμα γοι τω Δε σπο τη δω ρα προσ φε ρου

σιν ⁶αγ γε λοι α νυ μνου ντες λε γου ου σιν ^Δα κα τα λη

πτε Κυ ρι ε δο ξασοι ⁶λ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶λ αι νει

τε αυ τον ⁶λ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα ⁶λ

Ο Πατήρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, ἀστὴρ μηνύει· μάγοι προσκυνοῦσι· ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ο Πα τηρ ευ δο κησεν ο Λο γος σαρξ ε γε νε

το ⁶λ και η Παρ θε νος ε τε κε Θε ον εν αν θρω

πη σαν τα ⁶λ α στηρ μη νυ ει μα γοι προσ κυ νου σι ⁶λ

ποι με νες θαυ μα ζου ου σι ⁶λ και η κτι σις α γαλ λεται ⁶λ

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶λ αι

νει τε αυ τον ⁶λ εν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶λ

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας, ὅτι
Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον
σαρκωθέντα. Οὐ φέρει το μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,
κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· ἀνερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι.

Θ ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κου σα τον Σω τη ρα ⁶ λ

α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της Ευ ας ^π 9

ο τι μη τηρ γε γο νας της ευ δο κι ας του Πα τρος ⁶ λ

βα στα ζου σα εν κο ολποις Θε ον Λο γον σαρκω θεν ^Δ λ

τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ ναν πι στει ⁶ λ ^π 9

μο νη του το παν τες δο ξα ζο μεν κρα ζο οντες με τα ^Δ λ

σου και λε γοντες αν ερ μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξα σοι ^Δ λ ⁶ λ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι ⁶ λ ^χ

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα ⁶ λ

πνο η ^ΓΧ ^Δαι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶λ

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθειῖσαν παρθένον·
χαίροις πόλις ἔμψυχε, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο.
Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε
πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

⁶Δεϋ τε αν υ μνη σω μεν την μη τε ρα του Σω τη ρος ⁶λ

την με τα τον πα α λιν ο φθει σαν παρ θε νον ⁶λ

χαι ρις πο λις εμ ψυ χε του βα σι λε ως και Θε ου ⁶λ εν

η Χρι στος οι κη σας σω τη ρι ι αν ειρ γα σα το ⁶λ

με τα του Γα βρι ηλ αν υ μνου με εν σε ^π9 με τα των

ποι με νων δο ξα ζο μεν κρα ζον τες ⁶λ θε ο το

κε πρε ε σβε ευ ε τω εκ σου σαρκω θεν τι σω θη ναι

⁶η μας ^λ

26 Δεκεμβρίου

Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

εἰς τὸν Ἑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.60*

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηχε, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ [φυρμόν/τροπήν] ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Πα ρα δο ξον μυ στη ρι ι ον οι κο νο μει ται αι
 ση η η η με ε ε ε ρον και νο το μουν ται αι
 φυ υ υ σεις και Θε ος αν θρω πος γι ι ι ι νε ε
 ε ε ται ο περ ην με ε ε με νη η κε και ο ου ου κ
 η ην προσ ε ε ε λα α α βεν ου φυρ μο ον
 υ υ πο ο μει ει να ας ου δε ε ε δι αι αι
 αι αι ρε ε ε ε σιν

Εἰ πέν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω μου

κα θου εκ δε ξι ων μου ε ως αν θω τους ε

χθρους σου υπο πο ο ο δι ι ον των πο δω ω ω

ων σου

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῴκησας, ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνός τὸ γένος ἡμῶν, δόξα σοι.

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε εν Βη θλε εμ πα

ρα α α γε γο ο νας εν τω σπη λαι ω πα α ρω ω

ω ω κη η η η σας ο ου ρα νον τον θρο ο

νο ον ε ε ε χων εν φα α τνη α α α α νε κλι ι

ι θης ον στρα τι ι αι κυ κλου σιν α αγ γε ε ε λων

ποι οι με ε σι συγ κα α α τε ε ε ε ε βης

ι να σω ση ης ως ε ε ευ σπλα α α αγ

χνος το γε ε νος η μων δο ο ο ο ξα α α α

σοι

ε κ γα στρος προ ε ωσ φο ρου ε γεν νη σα

σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα με λη θη η

η η σε ε ε ε ται

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁρᾶται καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἄναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀνθρώπου Υἱὸς γίνεται, Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ὡς ε εξ ει ει πω το με γα μυ υ υ στη ρι ι

ον ο α σαρ κος σα αρ κου ου ου ται ο Λο γος πα χυ υ

υ υ νε ε ε ε ται ^γ ο α ο ρα α το ος ο ο

ρα α α ται ^Δ και ο α να α φη η ης ψη λα

α α φα α α α ται ^γ και ο αν α αρ χος α

α αρ χε ε ε ε ται ^Δ ο Υι ος του Θε ε ου ^Δ

Υι ο ος ανθρω που γι ι ι ι νε ε ε ε ται ^γ Ι

η σους Χρι ι στος χθες και αι ση με ε ρον ο αυ το ο ο ος

και ει εις τους αι αι αι ω ω ω ω νας ^γ

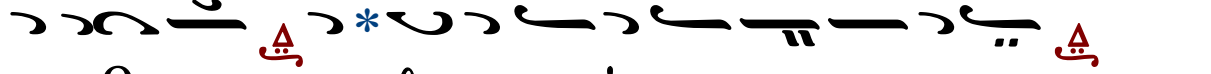

Κυριακή μετὰ τὰ Χριστούγεννα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.62*

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυτῷ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες
κυοφορήσασαν, μετὰ μάγων προσεκύνησας, μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' ἀγγέλου
χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐ α γ γε λι ι ζου Ι ω ση φ τω Δα βιδ τα θαυ μα

τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ ο

φο ρη η σα σαν με τα μα γων προσ ε κυ υ νη

σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι

α γ γε λου χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι στον

τον Θε ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ν

27 Δεκεμβρίου

Στεφάνου πρωτομάρτυρος και αποστόλου (†34)

Ἀπολυτίκιον Στεφάνου πρωτομάρτυρος

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.62*

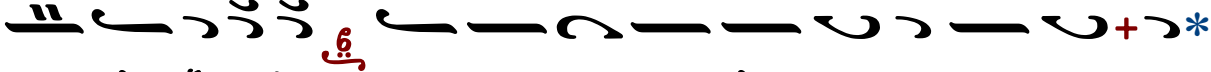
Βασιλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἶψά, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Β α σ ι λ ε ι ο ν δ ι α δ η μ α ε σ τ ε φ θ η σ η κ ο ρ υ

 φ η ἐ ξ α θ λ ω ν ω ν υ π ε μ ε ι ν α σ υ π ε ρ Χ ρ ι σ τ ο υ τ ο υ Θ ε

 ο υ μ α ρ τ υ ρ ω ν π ρ ω τ ο α θ λ ε σ υ γ α ρ τ η ν Ι ο υ δ α ι ω ν α

 π ε λ ε γ ξ α σ μ α ν ι α ν ε ι δ ε σ σ ο υ τ ο ν σ ω τ η ρ α τ ο υ Πα

 τ ρ ο σ δ ε ξ ι ο θ ε ν α υ τ ο ν ο υ ν ἐ κ δ υ σ ω π ε ι α ε ι υ

 π ε ρ τ ω ν ψ υ χ ω ν ἡ μ ω ν

* περ των ψυχων η μω ω ν

Θίς τούς Αἴνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.63*

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον

ξα αυτη εσται πασι τοις οσι ι ι ι οι

οις α α αυτου

Ἀθλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδόν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἴδου τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Ἀθλοφορικόον στεφάνον πρωτά

αθλοοιπιστοὶ πλέεξεωμεν εκλοο

ογικων ανθεεεων αυτος γαρ την τω

ων μαρτυρων προητοιμασεεεεν οο

οοδον και εν χαρααααα νεε

ε β ο ο ο ο α ^{π ρ} ι δου τους ουρα νους α νε ω

γ με νου ους θε ω ω ρω ^{π ρ} και τον Υι ον του Θε ου

εκ δε ξι ω ω ν ε ε στω ω τα του α α ο

ρα α α του ου Πα α α τρος ^{π ρ}

Ἦχος ^ⲓ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.64*

^ⲁ ι ^ⲭ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του ^ⲁ

αι νει τε αυ τον ^ⲭ εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε

ως α αυ του ^ⲁ

Ἄγιωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε, δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν
ἀναμάρτητον.

^ⲁ γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α

Π ρω τος εν δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν

μαρ τυ υ υ σι ι ι ν ε δει ει χθης πα αν α α α

α γι ε Στε ε ε φα α α α νε ο δος γαρ ε

γε ε νου τοι οι οις α γι ι οις και πολ λους τω Κυ

ρι ω προσ η η η η γα γε ες μα α αρ τυ υ υ υ

ρας δι ο ου ρα νος σοι η νοι γη και Θε ος σοι οι οι

ε φα α νη αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη η ναι τας

ψυ χα α ας η η η η μων

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.65*

Α ι νει τε αυ του εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι
αι κι θα α ρα

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον,
ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἔστως ἐν μέσῳ παρανόμων ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Τον πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον του Χρι ι στου
θε ρα α α α πο ο ο ον τα Στε φαν ον τον πρω το
δι α χο ο νον ε πα ξι ι ι ι ως τι ι μη η
η σω ω ω μεν ου το ος γαρ ε ε στως εν με
σω πα ρα α νο ο ο μων εν δε ξι α α
α α Πα α α α τρος Υι ον ε ε θε α α
α σα α α α το

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^παι
 νει τε αυ τον ^χεν χορ δαις και αι ο ορ γα α
 α α α νω ^π

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράπον μακάριε, πρεσβείαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

C τε ε φα α νε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε ^που
 ρα νο πο ο λι ι ι ι ι τα ^πΧρι στου θε ρα α α
 α πο ον μα κα α α α ρι ι ι ι ε ^ππρε σβει α
 αν ποι η η σον υ πε ε ερ των ψυ υ χων η η μω

ων ⁶ ^λ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις π ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου χ π ρ

πα σα πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι ι ι

ον π ρ

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα, μέγала ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σ τε φανος η κα λη α παρ χη των μα αρ τυ υ υ υ

υ ρων π ρ ο πλη ρης χα ρι τος και δυ υ υ να με ε ως 6 λ

ο ποι ων ση μει ει ει α και τε ε ρα

α α τα με γα α α λα ε εν τω λα α ω Α υ πο

α νο ο μων ε λι θα α α ζε ε ε ε το ^{π 9} αλλ

εξ ε ε λαμ ψεν ω ως αγ γε ε λος ^{Δ δ} και θε ω

ρει τη ην δο ο ο ξαν σου του σαρκω θεν τος υ περ

η η μων ^{Δ δ} εκ δε ξι ω ων τη η ης δυ να α

α α με ε ε ε ως ^{π 9} και τω πνευματι της χαρι ι τος

εις ου ρα νου ους α α νε ε λαμ βα α α α νε ε

ε ε το ^{π 9} και δι α του το ταις χο ρο στα σι αις

των αγ γε λων συν αυ λι ι ι ζο με ε νος ^{6 λ} πρε σβε ευ

ει σω θη ναι αι τας ψυ υ χας η μω ων ^{6 λ}

1 Ιανουαρίου

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἔις τὴν Λιτὴν

Ἦχος ἤ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.67*

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ, ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Χ ρ ι σ τ ο ν ε ι σ ο ι κ ι σ α μ ε ν ο ς ε ε ν τ η η ψ υ χ η η
σου δι α τ η ς κ α θ α ρ α ς σ ο υ π ο ο ο λ ι ι
τ ε ι ε ι ε ι α ς τ η ν π η γ η η η ν τ η η ς ζ ω η
η ς ι ε ρ ο φ α α ν τ α Β α σ ι ι ι λ ε ι
ε ι ε ι ε ε π ο τ α μ ο υ ς α α ν ε ε ε β λ υ
υ υ υ σ α ς δ ο γ μ α α α α α τ ω ν ε υ σ ε β ω ν τ η ο ι

κου ου με ε ε νη η π εξ ω ω ωων πο τι ζο ο

με νος ο πι στος της Εκκλησι ι α ας λα α

ος καρ πον χει λε ε ε ε ε ων ο μο ο λο

γου ου ουν τω ων την χα α α α α ριν

προσ φε ε ε ρει ει τω δο ξα α σαν τι την μνη μη

ην σου εις αι ω να α α αι αι ω ω νο ος

ω ω νο ο ο ος

Θεις τον Οτιχον

Ἦχος ὁ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.68*

Ω θεία καὶ ἱερά τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θεοῦ πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς θεῖους λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ω θει α και ι ε ρα της Χρι στου Εκκλη σι ας με

λι ισ σα ^{π ρ} Βα σι ι λει ε πα αμ μα κα α

α α ρι ι ι ι στε ^{π ρ} συ γαρ του θει ου πο θου τω κε εν

τρω σε αυ το ον κα θο πλι ι ι ι σας ^{π ρ} των θε

ο στυ γων αι ρε σε ε ων τας βλα σφη μι α ας κα τε

ε ε ε τρω ω ω ω σας ^{π ρ} και ταις ψυ χαι αις των πι ι

στων ^{π ρ} ευ σε βει ας τον γλυ κα σμον ε ε θη σα α

α αυ ρι ι ι ι σας ^{π ρ} και νυν τους θει ους λει μω ω νας

της α κη ρα του δι ερ χο ο ο με νος νο ο μης ^{π ρ}

μνη μο νευ ε ε ε ε και αι η η μων ^{π ρ} πα ρε στως την

Τρι α δα την ο ο μο ου ου ου ου σι ι ι ι

ον π ρ

Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν και η με

λε τη της καρ δι ας μου συ υ υν ε ε ε ε σιν

Πάντων τῶν ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετάς, πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, Ἰωάννου τὴν θεολογίαν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἀυλιζόμενος, ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π αν των των α γι ων α νε μα α ξω τα ας α ρε ε

τας πα τηρ η μω ων Βα σι ι ι ι λει ει ει ει

ε Μω υ σε ως το πρα α ον Η λι ου τον ζη η η

λον Πε τρου την ο μο ο λο ο γι ι αν Ι ω αν

νου τη η ην θε ο ο λο γι ι ι ι αν ως Παυ

λος εκ βο ω ω ν ου ουκ ε πα α α αυ σω ^π ρ

τις α σθε νει και ου ου ουκ α σθε ε νω ^ρ τις σκαν δα λι

ζε ε ται και ου ου ουκ ε γω ω πυ ρου ου ου ου μαι ^π ρ

ο θεν συν αυ τοις αυ λι ζο με ε νος ^π ρ ι κε τευ ε σω

θη ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^π ρ

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.69*

^ρ χ C το μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν ^ρ χ Δ

και η γλωσ σα αυ του λα λη η η σει χρι ι

^ρ Δ
σιν

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα δημιουργὸν τοῦ παντός, ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασιλεῖε.

των ον των εκ με λε τη σας την φυ σιν και παν

των πε ρι σκο πη η η η σας το ο α α α στα α

α α τον μονον ευρες α κι ι ι νη τον

τον υ περ ου σι ω ως ο ο ον τα δη μι ουρ γο ο ο

ον του πα αν τος ω και μα α α α λ λον προ θε ε

ε ε με ε ε ε νος των ουκ ον των τον πο ο

θο ο ον α πε ερ ρι ι ι ι φας πρε σβευ ε

ε ε και η η μας του θει ου πο ο ο θου ου τυ

υ υ χειν ι ε ρο φαν τα Βα σι ι ι λει

ει ει ει ε

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς
ἔδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας,
Βασιλείον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς πασαν την γην εξ ηλθεν ο φθογγος σου Δ ως δε
 ξα με νην τον λο γον σου π δι ου θε ο πρε πως ε δο γμα
 τι σας Δ την φυ σιν των ο ον των ε τρα νω σας π τα
 των αν θρω πων η θη κα α τε κο σμη σας Δ βα σι ι
 λει ον ι ε ρα τευ μα π πα τερ ο σι ε Χρι στον
 τον Θε ο ον ι κε τευ ε Δ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
 ε ε λε ος π

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ νόμον ἐκπληρῶν, περιτομῆν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Μορ φην αν αλ λοι ω τως αν θρω πι νην προσ ε λα

βες Θε ος ων κατ ου σι αν πο λυ ε ευ σπλαγ χνε

Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει

κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι ω

δη και πε ρι ε λης το κα α λυμ μα των πα θων

η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση

δο ο ξα τη ε ευ σπλαγ χνι α σου δο ξα τη α νεκ φρα στω

Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σου

βα σει σου ου ου

6 Ιανουαρίου

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

εἰς τὴν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.71*

Ε
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
 σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ
 ον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα
 αν τα α α α αν θρω ω ω ω πον ι δων ο Προδρο
 μος βα πτι σθη ναι πα α α ρα γε νο ο ο με ε

ε ε νον και ρει τη ψυ υ χη και αι αι αι τρε

ε ε ε ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει

ρι δει ει ει κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον και

λε ε γει ει τοι οισ λα α οι οισ ι δε ο λυ

τρου με ε νος τον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η μας ε

εκ της φθο ο ρα α α ας ω α να μα α αρ τη η η

η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ο

ο ξα α α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὀρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς. Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ ου λυ τρω του η η μων υ πο δου ουλου βα α α πι

ι ι ζο με ε νου και τη του Πνευ μα α τος πα ρου

σι α μα α αρ τυ υ υ ρου με ε νου ε φρι ξαν

ο ο ρω ω ω σαι α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε αγ γε λων στρα α τι ι αι αι φω νη δε

ου ρα α νο ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α τρος ου

τος ον ο Προδρο ο μος χει ει ρο θε ε τει Υι ος

μου υ πα αρχει ο α α γα πη η τος εν ω ηυ δο

ο ο κη η η η η σα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα α α α σοι

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του τὸ αὐτὸ

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστοουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ α Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη ην ε δε

ε ε ε ξα α α α το και ο πα ρα κλητος εν ει

ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα τη ηρ χε ε

ε ε το κλι νει κο ρυ υ φην ο ο ο ο κλι

ι ι ι ι ι ι ι ι ο κλι να ας ου ρα

α νους κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα

α στου ου ουρ γω τι μοι ε πι τατ τεις τα υ υ περ ε

ε με ε γω χρει αν ε χω του σου ου ου βα α πτι

ι ι σμου ω α να μα α αρτη η η η η η τε

Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ξα α

α α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σω σαι βου λο με νος τον πλα νη θεν τα α α

α αν θρω ω ω ω πον ουκ α πη ξι ω σας δου λου

μορ φη ην εν δυ υ υ σα σθαι ε πρε πε γα αρ σοι

τω ω δε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο τω δε σπο τη η και Θε ε ω α να δε ξα α σθαι

τα η μων υ υ πε ε ερ η η μων συ γαρ βα πτι

σθεις σαρ κι λυ τρω ω τα της α φε σε ε ως η ξι ι ι

ω ω ω σα ας η η η μας δι ο βο ω ω

ω ω με ε ε εν σοι ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Θις τήν Λιτήν

Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὤρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοῦς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες, ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην, ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξείληψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε πλη ρω ω σαι βου ου

ου λο με ε νος α ω ρι σας α α απ αι ω ω

ω ω νος α πο πα α α α σης τη ης κτι ι

ι ι σε ε ε ε ως λει τουρ γους του μυστη ρι ου σου

ου ε ε ε ε λα α α α βες εκ των αγ γε λων

τον Γα βρι ι ι ηλ εκ των αν θρω πων τη ην Πα

αρ θε ε ε νον εκ των ου ρα α α νων το ον

α α α στε ε ε ε ε ρα και εκ των υ δα α α τω

ων τον Ι ο ο ορ δα α α α α νην εν ω

ω ω ω το α α νο μη η μα του κο ο σμου ου εξ

η η η λει ει ει ει ψας Σω τη η ηρ η η μων

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π ρι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.81*

Κ αι νυ υν και α α ει και εις του ου ους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α

μην

Σήμερα η κτίσις φωτίζεται, σήμερα τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις

παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφήν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ με ρον ἡ κτι σις φω τι ζε ε ται ⁶ _λ ση με ρον τα
παν τα ε ευ φραι αι αι αι νο ο ο ον ται ^γ _δ τα ου
ρα νι ι α α α α μα ^Δ _δ και τα α ε πι γει α ^Δ
αγ γε λοι και α ανθρω ποι συμ μι ι ι ι γνυ υ υ υν
ται ^γ _δ ο που ου γαρ βα σι λε ω ως πα α ρου ου σι ι ι
α ^Δ _δ και η τα α ξις πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε
ται ^γ _δ δρα μω μεν τοι οι οι νυν ε ε πι ι τον Ι ο
ο ορ δα α α α νην ^γ _δ ι ι δω με εν πα α αν
τες τον Ι ω ω ω α α αν νην ⁶ _λ πω ω ως βα α α

πτι ι ι ι ι ζει κο ρυ υ υ φη ην γ' α χει ρο

ποι η τον και α να μα α α αρ τη η η η τον γ' δι

ο α πο στο λι κην φω νην προσ α α α α δο ο ο

ον τες Δ συμ φω νω ως βο η η η σω ω ω ω

μεν Δ ε πε φα α νη η χα α α ρις του Θε

ε ε ου Δ η σω τη ρι ι ο ος πα σιν α

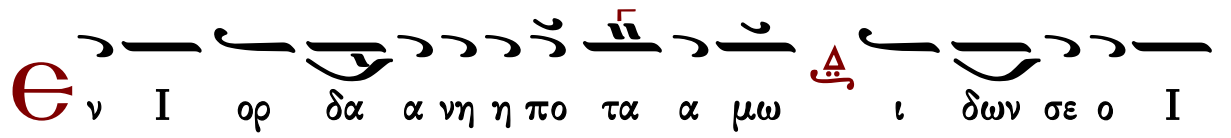
α αν θρω ω ω ω ποις γ' κα ταυ γα α α α ζου ου

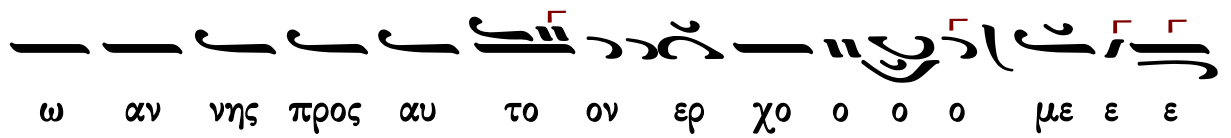
ου ου σα Δ και πα ρε χου ου σα πι στοις το με γα ε

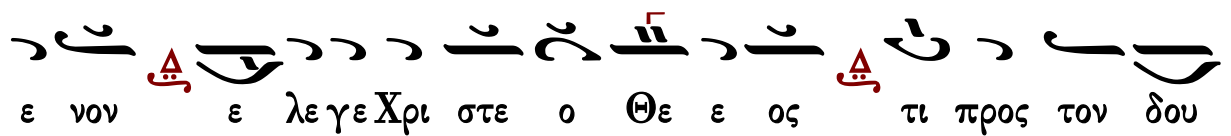
ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος γ' Δ

εις τον στιχον

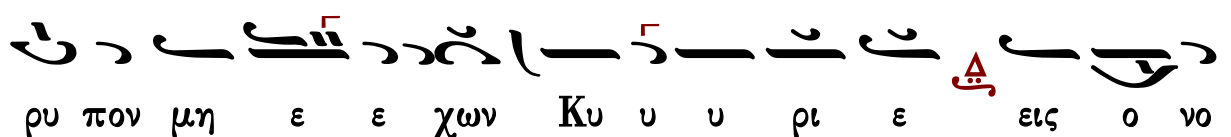
Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τὶ πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανὴς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

 Ε ν Ι ο ρ δ α α ν η η πο τα α μ ω ι δ ω ν σε ο Ι

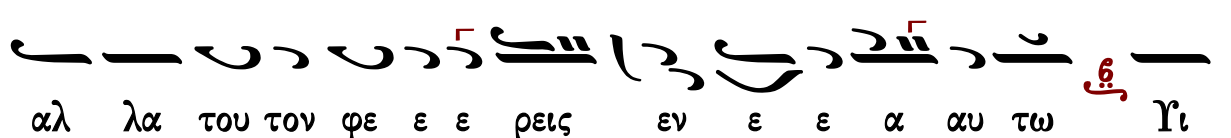

 ω αν νης προς αυ το ον ερ χο ο ο ο με ε ε

 ε ν ο ν ε λε γε Χρι στε ο Θε ε ος τι προς τον δου

 ου λο ον πα ρα γε ε ε ε γο ο ο ο νας

 ρυ πον μη ε ε χων Κυ υ υ ρι ε εις ο νο

 μα δε τι νο ο ος σε ε ε βα πτι ι σω Πα τρο ος

 αλ λα του τον φε ε ε ρεις εν ε ε α αυ τω Υι

 ω αλλ αυ τος υ πα α α ρ χεις ο ο σα α

αρ κω ω ω θεις Πνευ μα το ο ος α γι ι ου

και του το ει δας δι ι δο ο ο ναι τοις πι στοις δι

α στο ο ο μα τος ο ε πι φα νεις Θε ος ε

λε ε η σο ο ον η η η η μας

Η θα λασ σα ει δε και ε φυ γεν ο Ι ορ

δα νης ε στρα φηεις τα α α ο πι ι σω

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶ δο σαν σε υ δα τα α α ο Θε ε ος ει δο

σαν σε υ δα α τα α και αι αι αι ε φο βη η

η θη η η η σαν προς την σην γα αρ δο ο ο ξαν

αν το φθαλ μησαι τα Χερου βιιμου δυυ

υ υ να α α ανται ου δε α τε νι ι ι ι σαι

τα α Σε ε ε ε ρα α α α φιμ αλ λα

φο ο βω πα α α ρι στα α με ε ε ε να

τα μεν βα α στα ζου ου σι τα δε δο ο ξα ζου ου σι

την δυ υ να α α μι ι ι ν σου μεθ ων οι οι κτι

ι ι ρ μον α να γ γελ λο μεν την αι αι νε ε σιν σου λε

ε ε γο ο ο ο ν τες ο ε πι φα νεις Θε ος

ε λε ε η σο ο ο ν η η η η μας

Τ ι σοι ε στι θα λασ σα ο τι ε φυ γες

και συ Ι ορ δα νη ο τι ε στρα α φης εις τα α

α ο πι ι σω

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

η μερον ο ου ρα νου και γης ποι η η της πα

ρα γι νε ται σαρ κι εν Ι ο ορ δα α α νη

βα πτι σμα αι των ο ο ο ο α να μα α αρ τη η

η η τος ι να κα θα α ρη η η τον κο ο σμον

α πο της πλα α νης του ου ε ε ε χθρου και βα

πτι ζε ται υ πο ο δου ου ου λου ο Δε σπο ο

ο της των α α α πα α αν των και κα θα ρι σμον

δι υ δα τος τω γε νει των αν θρω πω ω ων δω ω ρει

ει ει ται αυ τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν ο ε πι φα νεις Θε ος η μω ων δο ο

ο ξα α α α σοι

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.80*

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίω τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου σου Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προσ κυ νη

σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προσ ε μαρ τυ

ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ον ο νο μα ζου σα ^{π ρ} και

το Πνευ μα εν ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε βε βαι ου του

λο γου το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα νεις Χρι στε ε ο Θε

ος ^Δ και τον κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι ^{π ρ}

* ^χ σοι οι οι οι ^{π ρ}

Θεις τον αγιασμον

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.79*

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδεται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

α νυ μνη σω μεν οι πι ι ι σοι ^Δ της πε ρι

η μας του Θε ου οι κο νο μι ι α α ας το με

ε γε ε ε ε θος εν γα αρ τω η μω ωων πα

ρα α πτω ω μα α α α τι γε νο με νος αν θρω ωπος

την η μων καθα ρσιν κα θαι ρεται αι αι ε εν τω Ι

ορ δα α α α νη ο μο νος κα θα ρος και α κη

ρα τος α γι α ζων ε με και αι τα υ υ

υ υ δα α α α τα και τας κε φα λας των δρα κο ον

των συν τρι ι ι βων ε πι ι ι του υ υ δα α α α

τος αν τλη σω με ε εν ου ουν υ δωρ μετ ευ φρο

συ υ νη η ης α α δε ε ελ φοι η γαρ χα

ρις του Πνευ μα τος τοις πι στω ω ως αν τλου ου ου

σιν α ο ρα τω ω ως ε πι ι δι ι δο ο ο ο

ται πα ρα Χρι στου ου ου του Θε ου ου ου ου

ου ου ου ου ου και Σω τη η ρος τω ων ψυ χω ω

ων η η η μω ω ω ω ω ν

Μετὰ τὸν Ν'

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.82*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· [Χριστὸς ἐφάνη/Χριστοῦ φανέντος] ἐν Ἰορδάνῃ

Τ α συ υ υμ πα αν τα α ση με ρον α α α γα α

α λ λι α α σθω Χρι στου φα νε ε εν το ος εν Ι ι

ορ δαα α α νη

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω των α α μην τὸ αὐτὸ

Θεις τούς Αἰνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.82*

Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι ι οι

οις α α αυ του

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Φ ως εκφω τος ε λααμψετω ω κο ο ο σμω Χρι στος

ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι φα

νει εις Θε ε ο ος του τον λα οι προ οσ κυ νη η

η η σω ω ω ω μεν π ρ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του π ρ αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α

με ω ως α α αυ του π ρ τὸ αὐτὸ ↗

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ α νει τε αυ τον π ρ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Π ὡς σε Χρι στε δου ουλοι τον Δε σπο ο ο ο την

α ξι ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ} ο τι εν

τοις υ υ δα α σι ^{π ρ} παν τας η μας α α νε και αι

αι αι νι ι ι ι σας ^{π ρ}

^{π ρ} α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι νει

τε αυ τον ^{π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α

α α ρα ^{π ρ}

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

^{π ρ} C υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη η

ηρ η η η η μων ^{π ρ} τα ρει θρα η γι α α σας τη πα

λα μη του δου λου χει ρο ο θε του ου ου ου με ε ε

ε νος και τα παθητου κο ο ο ο σμου ου ι ω ω ω

με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της οι κο νο

μι α ας σου φι ι λαν θρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

λει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ γα

α α α α νω

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνήσει τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Το α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι τον

φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται βα πτι ζε

ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε χει να

κα α θα ρο ο ο ο τη η η η τος ε νι η σι τον

α γι α σμο ον τω ω υ υ υ δα α α α τι

και ψυ χων του το κα θαρ σι ι ον γι ι ι ι νε ε ε ε

ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο ο ο με ε ε

νον και υ περ τους ου ρα νους το ο νο ου ου ου ου με ε

ε ε νον δι α λου τρου σω τη ρι α δι υ δατος το ο

πνε ε ευ μα δι α κα τα δυ σε ε ως η

προς Θε ον η μων α νο ο δος γι ι ι ι νε ε ε ε

ται θαυ μα σι α τα ε ερ γα α σου ου Κυ ρι ι ε δο

ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις π ρ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου π ρ πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ον π ρ

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· καὶ τὴν ἔμῃν καθαίρεται κάθαρσιν, ὃ τοῦ κόσμου αἵρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὃ ἐπιφανεῖς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο πε ρι βα α α λ λων τον ου ρα νον εν νε ε φε

ε ε λαις π ρ ρει θρα πε ρι βα λ λε ται ση με ε ρον τα

Ι ι ορ δα α α α νι ι ι ι α π ρ και την ε

μη ν κα θαι ρε ται κα θα ρσιν π ρ ο του κο σμου αι αι αι αι

ρωων την ααμαρτιιιαν και υπο

του συγγενους ανωθεν μαρτυρειται πνεε

εευμααατος υιος μονογενης υπαρχων

του υψιιστου Πααατρος προς ον βο

ηησωωμεν οεπιφανεϊς καισωωσαας

ηημας Χριστεο Θεος ηημων δοοοοξαα

αασοι

Μετά τόν άγιασμόν

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.86*

Τριάδος ή φανέρωσις, έν Ἰορδάνη γέγονεν· αὕτη γάρ υπέρθεος φύσις, ό Πατήρ εφώνησεν. Οὗτος ό βαπτιζόμενος, Υἱός ό άγαπητός μου, τό Πνεῦμα συμπαρήν τῶ όμοίω· όν εὐλογοῦσι Λαοί, και υπερευφοῦσιν, εις πάντας τούς αἰῶνας.

Τριααδοος ηηφανερωωσις εν Ιορδα

νη η η γε ε γο νε ε εν αυ τη η γαρ υ περ θε ε
 ε ος φυ υ υ σις ο Πα τηρ ε ε φω νη σεν
 ου το ος ο βα πτι ι ζο με ε νος Υι ο ο ο ος ο ο
 α γα α πη το ο ο ος μου το ο Πνε ε ευ μα συμ πα
 α ρην τω ω ω ο μοι οι οι ω ον ευ λο γου ου ου σι
 λα α οι και υ περ υ ψου ου ου ου ου σι εν
 ει εις πα αν τας του ους αι ω ω ω ω να α α ας

Θισοδικόν

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.86*

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς
 Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ε υ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ι ι ου Θε ος Κυ ρι ος και ε

πε φα νεν η μιν σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νου ου βα πτι σθεις

ψαλ λον τα ας σοι αλ λη λου ου ι α

7 Ιανουαρίου

Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.87*

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε• ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μνη η μη δι και ου μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και προ φη
των σεβα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει θροις
βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ο
θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε

ον φα νε ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την

α μαρ τι αντου κο ο ο σμου και πα ρε χοντα *

η μιν το με γα ε λε ος

* η μιν το με γα ε ε ε λε ο ο ος

17 Ιανουαρίου

Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δὲ Δε΄

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.88*

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ ο ν ζ η λ ω τ η ν Η λ ι αν τ ο ι σ τ ρ ο π ο ι σ μ ι μ ο υ μ ε ν ο σ τ ω
 β α π τ ι σ τ η ε υ θ ε ι α ι σ τ α ι σ τ ρ ι β ο ι σ ε π ο μ ε ν ο σ π α τ ε ρ Α ν
 τ ω ν ι ε τ η σ ε ρ η μ ο υ γ ε γ ο ν α σ ο ι κ ι σ τ η σ κ α ι
 τ η ν ο ι κ ο υ μ ε ν η ν ε σ τ η ρ ι ξ α σ ε υ χ α ι σ σ ο υ δι ο
 π ρ ε σ β ε υ ε Χ ρ ι σ τ ω τ ω Θε ω σω θ η ν α ι τ α σ ψ υ χ α σ η
 μ ω ν

* τὸ τέλος
 χ α σ η μ ω ω ν

18 Ιανουαρίου

Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444)
πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας

Οἱ ὕμνοι διαφέρουν ἀπὸ τὰ Μηναῖα

Θίς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.88*

 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, πατριαρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμε, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σου. Χαίροις ἀστήρ [παμφαέστατε / φαεινότατε], ὑπέρμαχε τῆς ἀειπαρθένου, ὁ στεντορείως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καθαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε· χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἄλλ' ὧ πατέρες [τρισόλβιοι/τρισμακάριστοι], μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων [ἀεὶ/ὑμῶν], [τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν/τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν πανήγυριν].

 ε ρα ρ χων τους αρ χη η η γου ους πα τρι αρ χω

 ων του ου ους α κραι αι μο ο ο ο νας και παμ φα εις

φω στη η ρας τη η ης οι οι οι κου ου με ε ε νης

των εν νοι ων του Χρι στου του ους εκ φα α

α αν το ο ο ο ρας συν ελ θον τε ε ε ες ω φι ι

λε ε ο ο ο ρ τοι πνευ μα τι κοι οι οι οις εγ κω

μι ι ι ι ι οι οις αι νε ε ε σω ω μεν

λε ε ε γο ον τε ες χαι αι αι αι αι ροις Α θα να

σι ι ι ε ε πα τερ της α θα να σι α ας ε

πω ω ω ω νυ υ υ υ με ο τον λη ρω ω δη

Α α ρει ο ον κα θα περ λυ υ υ κον εκ σφεν δο νη

σας τη ης ποι μνη ης του Χρι ι στου τη ε λα στι κη σφε

εν δο ο ο νη των θε ο σο ο φω ω ων δο γμα

α τω ω ω ων σου και αι αι αι αι ροις α α

στη η ηηφα ει ει νο ο τα α α α τε της α ει

παρ θε νου υ υ περ μα α χε ο στεν το ρει ως αυ την Θε ε ο ο

το κον εν με σω του εν Ε φε σω ι ε ρου ου ου

συ υλ λο ο ο γου α να κη ρυ υ υ ξας λα αμ

πρω ω ω ω ω ω ω ω ως και των Νε στο

ρι ου λη ρη μα των κα α θαι αι ρε τα παμ μα κα

ρι ι στε Κυ υ υ υ υ υ υ Κυ υ υ ριλ λε

ε ε ε ε ε ε και ρε τε θε ο λο γι ας πη η

γη θε ο σο φι ας πο τα μοι οι οι α ε ε

ε ε να α α α οι και βρυ σεις θει ει ει ας γνω

ω σε ε ε ε ως α αλλ ω ω παν σο ο ο φοι

πα τε ε ρε ες τρισ μα α κα α ρι ι ι ι στοι μη

παυ ση σθε πρε σβε ε ε ε ευ ει ν Χρι στω ω ω ω

τω Θε ε ω υ περ των πι στει και πο ο θω τε

λου ου ου ουν των η η μων την ι ε ραν υ μων και σε

βα σμι α αν παν η η η γυ υ υ ριν

Θεις τον Cτιχον

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.91*

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι
υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν Πιστῶν ἢ ὁμήγουρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῃ τοῦ Πνεύματος ἰσχύϊ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Δ ε ευ τε φι λε ο ορ των το συ υ
υ στη η η η μα δε ε ευ τε των πι στων η η ο μη
η η η η γυ υ υ ρις δευ τε ορ θο δο ξων χο
ρει ει ει ει αι α σμα α σιν εγ κω μι ων στε
ε ε ε ψω ω ω ω μεν τον α ει σε βα στον παν α
οι δι ι μον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι λ λον ου

το ος γαρ πα α α α αν τα ζο ο ο φον κα κι ι

ι στη ης αι αι αι ρε ε σε ε ε ως πα σαν α α

πα α α την των δυσ με ε ε νων νε α νι κω ω

ω ω ως κα α θε ε ε λων τη α ειτ τη τωτου

παν τα να κτο ος ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι δι α της Θε ο μη η η η το ο ο ο

ρος τον κο σμον κα α τηυ γα α σε θε ο γνω σι α ας

ελ λα α α α αμ ψε ε ε ε σι και νυ υν πρε

ε σβε ε ευ ει υ υ υ υ περ η η μων των εν πι

στει ει τε ε λου ουουν των την μνη η η η μην αυ του

Ἔργοις λάμπαντες Ὁρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι
γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες,
ἀξίως εὐράτε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ρ γοις λαμ ψαν τες ορ θο δο ξι α ας πα σαν σβε σαν
 τες κα κο δο ξι αν ἠ νι κη ται τρο παι ο φο ο ροι
 γε ε γο να α τε π η ευ σε βει α τα πα αν τα πλου
 τι σαν τες χ η την Εκ κλη σι αν με γα α λω σ κο ο σμη σα αν
 τες π α ξι ω σ ευ ρα τε Χρι στον τον Θε ον δω ρου μενον
 πα α σι το με γα * ε ε λε ε ος ἠ

τὸ τέλος * ε λε ο ο ο ος ἠ

Θις τούς Αἴνους
Δόξα...

Δοξα Πατριιι και αι αι Υιιιι ω χῳ

και αι ααγιιωω Πνεεευμααα τιι πῳ

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ημεεγαααλητηςαληθειειει

ειασσαλπιγιξοπολυαθλοοοςΑθανα

σιιος χῳ προςευωχιαανσημεερονσυκα

λειειειειειταιαιαιτηνΕεκκλησιιι

ιαν πῳ φαιδρωςπαααντεςπιστοιιοιιπροςτην

πανηγυριιιενυπαντησωωμεν χῳ τουκα

λου ου ου ου ποι οι με ε ε νος υ υ υ μνοις γε

ραι αι ρον τε ες τους ι ε ρου ου ου ους αυ του πο ο

ο νου ους ο πως ταις πρε σβει ει ει ει αις α αυ

του λα βω μεν πα ρα Χρι στου ου του ου Θε ε ου το

με γα ε ε ε ε ε λε ε ος

Και νυν...

Ἦχος ἠ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.93

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α ει και εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α

μη ην

Ε λ πις μου και προσ τα τις Δε σποι να υ παρ χου ♀

σα ♂ τας σας α χραν τους χει ρας προς τον Υι ον σου α α

ρον π ρ και ι κε τευ σον αυ τον εν παρ ρη σι α τον ♂

μο νον ε ευ ερ γε την ♂ του ε λε η σαι αι με εν η

με ρα α της δι κης ♂

20 Ιανουαρίου

Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου

Ἔις τὴν Λιτάνην

Ἦχος Δι'

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.94*

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχων γεννήσεται ἡμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανेत्रάφης, πάτερ Εὐθύμιε.

 Εὐθυμειτεεεελεεγετοιςγεννητορσιν

 ααγγεελοοοςΚυριουοτιπαιδιον

 γεννησεταιυμινεὐθυμιαςφερωω

 ωνυυυμονενεφυηηςδεγααστρι

 φερωναυτοιςτοεπααγγελμακαιεκ

 σπαργωντηευχησυνααανετραααφης

 παααατεερΕυθυυυμιαςεεε

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος Δ΄ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.94*

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εὐφραι νου ε ρη μος η ου τι κτου σα ευ θυ μη
 σον η ουκ ω δι νου σα ο τι ε πλη θυ νε σοι
 τε κνα α νη ρ ε πι θυ μι ων των του Πνευ μα τος ευ
 σε βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θρε ψας εις α
 ρε των τελει ο τη τα ταις αυ του ι κε σι αις
 Χρι στε ο Θε ος ει ρη νευ σον την ζω ην η μων

το τέλος ην η μω ω ων

25 Ιανουαρίου

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390)

Ἔις τὴν Λιτὴν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.95*

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπων ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἣ ἐν Τριάδι γινωσκομένη μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε ν θε οι οι οισ πρα ξε ε σι το σω ω ω μα συν τη
 ψυ υ χη ^Δ νο μι μως προ κα θη η η ρα με ε νος ⁶ ^λ τω
 της θε ο λο γι ας ο ο ρει προ οσ ε ε ε βης ^Δ
 τα θει ει α μυ στα γω γου ου ου με ε ε νος ^π ⁹ θε
 ο φα αν το ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε ^π ⁹
 και τον α δυ τον γνο ο φον υ πε ελ θων ^Δ την θε
 ο τυ πω τον ε δε ξω νο μο θε ε σι ι ι

αν ^Δ ο μο ου σι ον εγ γε γρα α αμ με ε ε
 νη ην Τρι α α α α δα ^π ην προσ κυ νουν τε ες δι α
 α α σου ^Δ α νυ μνου ουουν τε ε ες λε ε γο ο ο
 μεν ^π η εν Τρι α δι γι νω σκο με ε ε νη μο ο
 νας ^Δ ε λε ε η σον η η μα α α α ας ⁶

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.96*

Ὁ ποιμενικός αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ρητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ
 βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας σου ^Δ
 τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πιγ γας ^π ως γαρ
 τα βα θη του πνευ μα τος εκ ζη τη σαν τι ^Δ και τα
 καλ λη του φθε ε γμα τος προσ ε τε θη σοι ^π αλ λα

πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δπα α τε ερ Γρη γο ρι

ε ^Δσω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^πϑ

* ^χμω ω ω ων ^πϑ

30 Ιανουαρίου

Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.97*

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι
δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν
πᾶσαν θεογνωσίας νόμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον
Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων
αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ
πρεσβεύουσιν.

Τοὺς τρεῖς με γι στους φω στη ρας της τρις η λι ου Θε
ο τη τος ^Δ τους την οι κου με νην α κτι σι δο γμα
των θει ων πυρ σευ σαν τας ^{π ρ} τους με λιρ ρυ τους πο τα
μοὺς της σο φι ας ^Δ τους την κτι σιν πα σαν θε ο γνω σι ας
να α μα σι κα ταρ δευ σαν τας ^{π ρ} Βα σι λει ον τον με ε
γαν ^Δ και τον Θε ο λο γον Γρη γο ρι ον ^Δ συν τω

κλει νω Ι ω αν νη τω την γλωτταν χρυ σορ ρη

μο νι ^{π ρ} παντες οι των λο γων αυ των ε ρα σται ^Δ συν

ελ θον τες υ μνοι οις τι μησωμεν ^Δ αυ τοι γαρ τη Τρι

α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σιν ^{π ρ}

* ^χ ου ου ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^{π ρ} σι ι ι ι ν

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^Δ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.97*

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ ς των α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι κου

με νης δι δα σκα λοι ^Δ τω Δε σπο τη των ο λων πρε

σβε ευ σα τε ^Δ ει ρη νη νη τη οι κου με νη δω ρη σα

σθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος

* ε λε ο ο ος

2 Φεβρουαρίου

Ἦ Ὑπαπαντῆ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Θίς τὸν Ἐσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.98*

Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνη κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Λ
ε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ε ρων ε
εν α αγ κα α λαις εν τω ω ω να ω ω α γα α
α αλ λη τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας νυν η λευ

θε ερωωμαι η̄ ει δον γαρ τον σωτη η̄

η̄ η̄ ρα α α μου π̄9 ου τος εστιν ο εκ Παρ θε ε ε

νου τε ε χθεις π̄9 ου τος εστιν ο εκ Θε ουου ου ου

Θε ος Λο ο ο ο γος π̄9 ο σαρκω θει ει εις δι η η

μας η̄ και σωσας τον α ανθρωωπον η̄ α αυ τον προ

ος κυνη η η η σωωωωωμεν π̄9

χ̄ Ε ν ε κεν του ο νομα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε π̄9 υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου χ̄ π̄9 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π̄9

το αυτό

Αποφυλακής πρωϊας μεχρινυκτος π9

αποφυλακής πρωϊας ελπισατω Ισρα π9

ηλεπιτον Κυυυυριιιιον π9

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεεεεεχου ουου Συ με εων ον υπο τον π9

γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε του ουν τα προ ε ω η

ρα ε ε ε εν Σι ι ι ι να βρε φος γε νο με ε νον π9

νο μω υ υ υ υ πο ο τατ το ο ο με ε ε νο ον Δ9

ου τος ε στιν ο δι α νο ο ο ο μου ου λα λη η η α

η σας ου τος ε στιν ο εν προ φη η η ταις ρη η θεις π9

ο σαρκωθει εις διηγημας ^η και σωσας τον α αν

θρωωπον ^η α αυ τον προ ος κυνη η η η σω ω ω ω

μεν <sup>π
9</sup>

^χ **Ο** τι παρω Κυριω το ελεος

και πολλη παρω λυτρωσις <sup>π
9</sup> και αυτος λυ

τρωσεται τον Ισραηλ <sup>χ
π
9</sup> εκ πασων των α νο

μι ω ω ων α α α αυτου <sup>π
9</sup> τὸ αὐτὸ ^χ

^χ **Α** ι νει τε τον Κυριον παντα τα εθνη <sup>χ
π
9</sup>

ε παινεσατε αυτον παντες οι οι λα α

α οι <sup>π
9</sup>

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῶ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον, ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφῆταις λαλήσας· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθεγγόμενος· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δ ε ε ευ τε ε ε και η η μεις π ρ α σμα σιν εν θε

οις Χρι στω ω συν α αν τη η θω ω μεν η και δε ξω

με θα α α α α α α αυ τον π ρ ου το σω τη ρι ι ον

ο Συ με ω ων ε ω ω ω ρα α α α κεν π ρ

ου τος ε στιν ον ο Δα βι ι ι ι ιδ κα ταγ γε ε

ε ελ λει π ρ ου τος ε στιν ο εν προ φη η ταις λα λη

η η η σας π ρ ο σαρκ ω θει ει ει εις δι η η μα

ας η και νο μω φθεγγ ο με ε νος α αυ τον προ οσ κυ νη η

η η σω ω ω ω μεν π ρ

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
 του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι
 ου με νει εις το ον αι ω ω ω να

Θίς τήν Λιτήν

Δόξα...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.100*

Δ ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και

 α γι ι ι ω Πνευ μα α α τι

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς [ὁ Θεὸς ἡμῶν/ἡ ἀλήθεια]. ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθεῖα τῷ κόσμῳ φανέντα, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

ε ρευ να α α τε ε ε τα ας Γρα α α φας

κα θως ει πεν εν Ευ αγ γε ε λι ι ι οισ x̣q̣

Χρι στος η η α λη η η η η θει ει ει ει α πq̣

εν αυ ταις γαρ ευ ρι σχο ο μεν α αυ τον x̣q̣ τι κτο μενον

και σπα αρ γα νου ου ου με ε ε ε νον x̣q̣ τι θη

νου μενον και γα ^σλα κτο τρο ο φου με ε νον A πε ρι το

μην δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω ω ων

βα α α στα χθε ε ε εν τα πq̣ ου δο κη σει ου δε

φαν τα α σι ι ι α x̣q̣ αλλ α λη θει ει ει α τω ω κο

ο ο σμω ω ω φα νε ε ε εν τα πq̣ προς ο ον βο

η η η σω ω ω ω μεν x̣q̣ ο προ αι ω ω νων Θε

ε ος δο ο ξα α σοι Δ

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ῥ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.101*

Και νυ υ υ υ υν και α ει και εις τους αι αι ω

ων νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην π κλ

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἰερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Ο παλαι ο ος η με ε ρω ων νη πι

α α α α σας σα αρ κι υπο Μη τρος Πα αρ θε ε ε

νου τω ι ε ρω προσ α γε ε ται του οι κει ει

ει ει ου ου νο ο ο μου πλη ρων το ο ε πα

α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον Συ

με ε ων δε ξα με νο ος ε ε ε λε ε ε ε

γε νυν απο λυ υ εις εν ει ρη η η η η

νη κα τα το ρη μα σου ου τον δου ου ου ου λο ο ο

ον σου ει δον γαρ οι ο φθα αλ μοι οι οι μου το

σω τη η ρι ο ον σου Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε

ε

Θεις τον Γτιχον

Ἦχος Γα

Ἰδιόμελα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.102*

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν, ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη, αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης, νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου, ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Κ α τ α κ ο σ μ η σ ο ν τ ο ν ν υ φ ω ν α σ ο υ Σ ι ω ν ^Δ και

υ π ο δε ξ αι τ ο ν β α σ ι λ ε α Χ ρ ι σ τ ο ν ^Γ α σ π α σ α ι τ η ν Μ α

ρ ι α μ τ η ν ε π ο υ ρ α α ν ι ο ν π υ υ λ η ν ^Γ α υ τ η γ α ρ θ ρ ο

ν ο ς χ ε ρ ο υ β ι κ ο ς α ν ε δ ε ι ε ι χ θ η ^Δ α υ τ η β α σ τ α α ζ ε ι

τ ο ν β α σ ι λ ε ε α τ η ς δ ο ο ξ η ς ^Γ ν ε φ ε λ η φ ω τ ο ς υ

π α ρ χ ε ι η Π α ρ θ ε ν ο ς ^Δ φ ε ρ ο υ σ α ε ν σ α ρ κ ι Υ ι ο ν π ρ ο ε

ω ς φ ο ο ρ ο υ ^Γ ο ν λ α β ω ν Σ υ μ ε ω ν ε ν α γ κ α α λ α ι ς

α υ τ ο υ ^Δ ε κ η ρ υ ξ ε λ α ο ι ς δ ε σ π ο τ η ν α υ τ ο ν ε ι ν α ι ζ ω

η ς κ α ι τ ο υ θ α ν α α τ ο υ ^Δ κ α ι σ ω τ η η ρ α τ ο υ κ ο ο

σ μ ο υ ^Γ

Νυν ἀπολυ εἰς τὸν δούλον σου δεσποτα

κατατορημα σου ἐν εἰρηνῇ οτι εἰ

δον οἰοφθαλμοι μου τοσωτηηριεε

οοοονσου

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἑσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῆ νομικῆ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι, ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν ἐκλάμψαντα προαιώνων ἐκ Πατρὸς ἐπ

εσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς φέρουσα ἐν τῷ

ναωῆ ἀπειρογάμος μηήτηρ τον ἐν Σι

ναωνομοθετήσαντα ὄρει τηδιὰ

τα α ξει τη νο μι κη η πει θαρ χου ουν τα ^Γη προσ η γεν

ι ε ρει πρε σβυ τη και δι και ω ^Δη Χρι στον τον Κυ ρι ον

ι δειν χρη μα τι σθε εν τι ^Γη ον δε ξα με νος Συ

με ων εν ταις αγ κα α λαις αυ του ^Δη γαλ λι α σα

το βο ων Θε ος υ παρ χει ου ου τος ^Γη Πα τρι συν α ι

δι ος και λυ τρω της των ψυ χω ων η η μων ^Γη

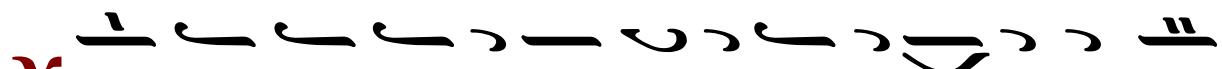
^ΧΦ ως εις α πο κα λυ ψιν ε θνων και δο

ξαν ^Δη λα ου ου σου ου ου Ι ισ ρα α α ηλ ^Γη

Τὸν ὀχοῦμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ἄσματι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἢ θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου ἱερέως· ζῶν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μνηῦσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἀτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Τον οχου μενον εν αρμασι Χερου βιμ και υ μνου
μενον εν ασμασι Σερα φιμ ς φε ρου σα εν αγ κα λαις
η Θεο το οκος Μαρι ι α ς α πει ρο γα μως
εξ αυ της σαρκω θε εντα τον νο μο δο την νο ομου
πλη ρουν τα νο μου τα αξιν Δ ε δι δου χερ σι πρε σβυ του
ι ε ρε ε ως ς ζω ην δε φε ρων ζω ης η τει το
λυ υ σιν Δ λε γων Δε σπο τα νυν α πο λυ σον με μη
νυ σαι τω Α δαμ Δ ως ει δον α α τρε πτον βρε ε
φος ς Θε ον προ αι ω νι ον και σω τη η ρα του κο ο
σμου ς

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Θε ο το κε Παρ θε

 νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και ο

 συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων φω τι ζων τους εν σκο τει **π**

 ευ φραι αι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε **Δ** δε ξα α

 μενος εν αγ κα λαις τον ε λευ θε ρω την των ψυ χων η

 μων **Δ** χα ρι ζο με νον η μιν και την Α να α στα α

π σιν **π**

τὸ τέλος **Α** να α στα α **χ** σι ι ιν **π**

Θίς τὴν θ' ὑδὴν. Μεγαλυάρια

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

α κα τα α α λη πτο ο ον ε ε στι ι
ι ι ι το ο τε λου ου ου με νο ον ε εν
σοι και αγ γε ε ε λους και αι αι βρο ο τοι οι
οι οι οισ Μη η τρο πα α αρ θε νε ε α α
γνη

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

α γ κα λι ι ι ζε ται αι αι αι χε ερ
σι ι ι ι ιν ο ο πρε σβυ υ υ της Συ
υ με ε ων τον του νο ο ο μου ποι οι οι
η η τη η η η ην και αι Δε σπο ο ο την

του ου πα αν τος η

Βουλευθείς ὁ Πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης.

Βου λη θει ει εις ο πλα α α στου ουρ γο ο

ο ο ος η ι ι να σω ω ω ση το ον Α α

δαμ η μη τραν ω ω ω κη σε ε ε τη ην ση η

η η ην η τη ης Παρ θε ε ε νου και αι α α

γνης η

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε ἄγνη, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Γε νος α α α παν τω ωων βρο ο τω ω

ω ω ων μα α κα ρι ι ι ζει σε ε α α γνη η

και δο ξα α α ζει σε ε ε πι ι στω ω ω

ω ως ω ως μη τε ε ε ρα του ου Θε ε ου

Δεϋτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Δευ τε ι ι ι δε τε ε ε Χρι ι στο ο ο

ο ον το ον Δε σπο ο ο την του ου πα αν τος

ον βα στα α α ζει Συ υ υ με ε ω ω ω

ω ων ση η με ρο ο ον εν τω ω να α ω

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Επι βλε ε ε πεις προ ο ο ος τη ην

γη η η η ην και αι ποι ει εις τρε μει ει ν αυ την

και πως γε ε ρων κε ε ε κμη η κω ω ω ως

σε κα τε ε χει ε εν χει ερ σι

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἔβρα πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ζ ἠ σ α ς ε ε τ η Σ υ υ μ ε ε ω ω ω
ων ἦ ε ε ω ς ε ι ε ι δ ε τ ο ν Χ ρ ι σ τ ο ν ἦ και
ε β ο ο ο α π ρ ο ο ο ς α α υ τ ο ο ο ο ν ἦ
ν υ ν α π ο ο λ υ σ ι ν ζ η η τ ω ἦ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Χ Δ ο ξ α Πα ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Πνευ
μα τι ἦ
Η τ η φ υ υ υ σ ε ι ε ι μ ε ε ε ν Μ ο ο ν α α
α α ς ἦ το ι ο ι ς π ρ ο ς ω ω ω π ο ι ς δ ε ε Τ ρ ι ι α ς ἦ
φ υ λ α τ τ ε ε ε τ ο υ ς δ ο υ ο υ ο υ λ ο υ ο υ ς σ ο υ ο υ ο υ

ου του ους ελ πι ι ι ζον τα ας ει εις σε

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Η λαβις η μυστική, η τον ανθρακα Χριστον, συλλαβοῦσα εν γαστρι, συ υπαρχεις Μαριαμ.

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

ωνων αμην

Η λαβις η μυστική, η τον ανθρακα Χριστον, συλλαβοῦσα εν γαστρι, συ υπαρχεις Μαριαμ.

στις η κη η η η η η τον ανθρακα

α Χριστον συλλαβοῦσα εν γαστρι, συ υπαρχεις Μαριαμ.

εν γαστρι, συ υπαρχεις Μαριαμ.

αρχεις Μαριαμ

Θισοδικον

Ηχος Δι

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ
ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ε γ ν ω ρ ι σ ε Κ υ ρ ι ο ς τ ο σ ω τ η ρ ι ο ν α υ
του εν αν τι ο ν παν των των ε θνων σω σον η μα
ας Υι ε Θε ου ο εν αγ κα λαις του δι και ου Συ με
ων βα στα χθεις ψα λ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Κοντάκιον

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.109*

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ
πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το κω
σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως ε
πρε πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε

ος ^π αλλ ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το ο πο

λι τευ μα ^Δ και κρα ται αι ω στον βα σι λεις ους η γα πη

σας ^Δ ο μο νος φι λα αν θρω ω πο ο ο ος ^π

10 Φεβρουαρίου

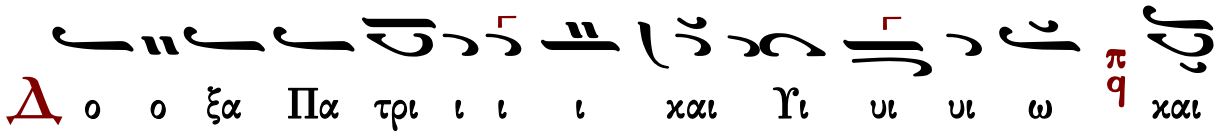

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος (†202)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.109*

 Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

 α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

Ἐθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως Ἱεροουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, θεόφρον Χαραλάμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν ἑαυτόν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα θαύματα βρούσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῶν βραβεύουσαν.

 Ε θυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε ε

 ως ι ε ρουρ γων τω Δε σπο ο ο ο τη και αι

 κτι στη η σου ως ι ε ρευς εν νο μω ω ω τα α

α α τος ^{π ρ} ο και του πα α α θους γε ε γο ναας μι μη

η της ^{Δ ρ} θε ε ο φρο ον Χα α ρα α α λα α αμ πες ^{π ρ}

σε αυ τον γαρ θυ σι αν ευ προσ δε κτον προ ο οσ

η γα α γες ^{β λ} τω δι α σε θυ σι ι αν ε α αυ

το ο ο ον τω ω ω Θε ε ε ω και Πα α α

τρι ι προσ α α γα α α γο ο ο ο ον τι ^{π ρ} δι

ο συν α γα α α λ λ η α αυ τω ^{Δ ρ} εις ου ρα νι

ου ους σκη η νω ω ω σεις ^{Δ ρ} εν Εκ κλη σι ι ι α α

των πρω ω το ο ο το ο ο ο ο κων ^{π ρ} ω και πρε σβευ

εις α δι α α λει ει ει ει ει πτωσ ^{π ρ} ι να ρυ σθω

μεν ορ γης και θλι ι ψε ως οι τι μων τες σου την

παν ε ορ τον μνη η η μην και πο θω ω ζε ο ον τι

προσ κυ υ υ νου ουν τες τη ην ση η ην Κα α α

α α ραν την α πει ρα θα α α α α αυ μα α α

τα βρυ υ υ υ ου ου ου ου σαν και λοι μω δη η νο

ο ο σον εκ πο δω ω ων ποι οι ου ου ου με ε ε

ε ε νην σω τη ρι αν και ι α α σιν η μιν βρα

α βευ ου ου ου σα αν

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Ταχὺ προκατάλαβε

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.111*

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμας.

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στου

και λυ χνος α ει φω τος της οι κου με νης σο φε ε δει

χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψας εν τω κο σμω δι α

του μαρ τυ ρι ου ε λυ σας και ει δω λων την σκο

το ο μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι

στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μα ας

το τέλος θη ναι η μα α ας

Μετὰ τὸν ν΄

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.112*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε ε ος σου και κατα το πληθος των
 οι κτιριμων σου εξαλειψον το ανοο
 μη μα α α α μου

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερρον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς, τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Φ α λααγγα θε ο στε ε ε φη φω το φα νου
 ου ους μα αρ τυ υ υ ρος υ περ Χρι στου τυ θει ει
 σα α αν προ ο θυ υ υ μωσ τον α γι ο λε κτον
 συ υν α σπι ι ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ
 ρος Χα α ρα λα α α αμ πους φι λο μαρ τυ ρεσ

δε ευ τε τι ι μη η σω ω ω ω μεν και την παν

ι ε ρον μνη μνη α αυ του πνευ μα τι κω ω ως

τε λε ε σα α α αν τες προς αυ τον βο η η

η η σω ω ω ω μεν της λοι μι κης α πει ει ει λης

τον ευ σε βο φρο να λα ον σου ε λε ευ θε ε

ρω ω ω ω σον και λυ υ υ τρω ω ω σαι αι η

η η μας πα α σης πε ε ρι στα σε ω ω ω ω ως

23 Φεβρουαρίου

Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης (Τὰ κείμενα εἶναι ἀπὸ φυλλάδα)

Θίς τόν Ἑσπερινόν

Δόξα...

Ἦχος λ π τ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.113*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι κλ

Τ ον βο ο ο τρυν τη ης χα ρι ι τος εν τη ψυ χη

σου ου ου γε ε ε ωωρ γη η η σας τον λο γο

ον της πι ι ι ι στε ε ε ε ως ως οι νον ε

ξε βλυ υ σας εις ευ φρο συ νην των πι ι ι στων

και α πε ε ρα α αν το ον ω ω ω φθης θαυ μα

α των πε ε ε ε λα α α α γος ι ε ρα αρχα α α

Πο λυ υ καα α αρ πε προ γαρ της ι ι ι ε ε

ε ρω ω συ νης πα ρα δο ο ο ο ο ξω ως τους

χι τω νας της θρε ψα με νης σε ε ε γυ υ υ ναι αι αι

κος δι ευ χης σου ου ε πλη η η η ρω ω ω

ω σας ους περι ι ιν ο α αυ τος ε πι τοις δε ο

με ε ε ε νοι οι οις ε κε ε νω ω ω ω σας

με τα δε την ι ι ι ε ε ε ρω ω συ νην ορ

μη ην πυ υ ρο ο ος ε ε πε ε ε σχες και υ ε

ε ε τον τη γη αυ χμω ω ση η η κα τη η γα α α

α α γες και αυ θις την α με ε ε τρι ι ι α αν

του ου ου του ως ο Θε σβι ι τη η ης α νε

ε στει ει ει ει λας λο γι κου ουους δε κα αρ πους

τω Κυ ρι ω προσ α γα α γων δι α ρε τω ωων ε εν

θε ε ε ων δι α πυ ρος τον α γω ω να α α

δι η η νυ υ υ υ σας δι ο οι φω τι ι σθε

εν τε ε ες σοι οις λο ο ο γοις α ξι ο χρε ε

ε ω ως α νυ μνου ου ου σου ου ου ου ου μεν

την α ξι ε παι αι νον μη η η μη η η ην σου

Θίς τήν Λιτήν

Η εν δο ξος μνη μη σου ι ε ρο μα α αρτυς σο ο
 φε φω το φο ρος α να τει ει ει λα α α
 α α σα των ται την τε λουν των πι ι στως τας ψυ
 χας φω τι ι ι ι ζει θε ε σπε ε ε ε σι ι ι
 ι ε πα ρι στα με νος εν τω ω θρο ο ο
 νω του Δε σπο ο ο του Χρι ι στου δυσ ω ω πει αυ
 το ο ον ε εκ τε ε ε νως υ περ των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ω ω

Θις τόν Γτίχον

Δόξα...

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

α καρ πους το πριν ψυ υ χας τη γε ωρ γι α του

πνευ μα τος κα θε μα α α λι ι ι σας και σπο ο ρο

ον τα α αυταις κα τα θε με νο ο ος ευ στα α χυν πο

λυ κα αρ που ο υς Χρι στω προσ η η η η νε ε ε ε γ

κας φλο γο ο ος τε ε ε και ο με ε ε

ε ε νης κα τα α φρο νη η η η η σα ας

και τυ ρα α α αν νω ων το ο α πη η νες εις ου

δεν λο γι σα α α α με ε ε ε νος θυ σι ι ι

α α α δε ε κτη α νε δει χθη ης τω ω Κτι

στη σου ου ι ε ρο μαρ τυ υς Πο λυ υ υ καα

α αρ πε πρε σβε ευ ε α αυ τω ω ω ω ω

ε εκ τε ε ε νως υ περ των πι στει και πο

θω ω τε ε λου ου ουν τω ων την παν ε ε εν

δο ο ο ξον μνη η η η η μη η η η ην

σου

εις τον Ν'

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.117*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου εξ α λει φον το α νο ο μη μα α α μου

Ω ς αμ πε λος πο ο λυ υ κα α α αρ προς εν

τω οι κω του Θε ε ου ευ θυ νου σα α παν

ε ε ε ευ φη η η η με οι νον εξ ε βλυ υ σα ας η η

μιν α πο καρ που τω ω ων α γω ω νω ω

ω ων σου εξ ου πι νον τες οι πι ι ι στοι ευ

φρο συ νη η ης ε εν θε ου τας καρ δι ι ι ι ας πλη

η ρου ου με ε ε ε θα δι ο μα κα ρι ζο οντες ε ε

Ευφημου με ε ε ε εν σε αι του με

νοι οι οι λα α βειν δι α σου ου ου ει ει ρη η η

νην και με εγα ε λε ο ο ο ο ο ος

Θεις τούς Αϊνους

Δόξα...

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.117*

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Τον με γι ι στο ον ι ι ε ε ρα α αρχην και της

Σμυ υρνης το ο ον προ ε ε δρον Πολυ καρπο ο ον τον

σο ο φον και της οι κου με ε ε ε νης φω στη

η ρα τον πα α α α α α αμ φω ω ω ω τον

πα αμ φω ω ω τον ^Α οι φι λε ορ τοι οι πα α αν τες

πι στω ω ω ω ως ε ε ε ε ορ τα α α α α α

σω ω ω ω ω ω ω μεν ^γ ου το ος γαρ την της σο

φι ι ι ας α ρυ σα α με νος χρη η η στο τη η τα ^β

θε ο γνω σι ας ε πλη η η η ρω ω ω ω σας ^γ

εξ αυ της την ι δι ι ι α αν ποι οι οι μνην ^γ

και της παν α γι ι ας α αρ ρη η η του ου ^Α Θ ε

ο ο ο ο τη η η το ος ^β το τρις η λι ον η

η η η στρα α α α ψε ^Α μι αντρα νω ως εκ δι ι δα ξας

Θε ο ο ο τη η η η τα ει δω λων δε α θε

ι ι ι ι ι α α αν εκ πο ο δων α πο ποι η

σα α α α με ε ε ε νος καρ πους ω ω ρι μους των

πι στευ ον των τα ψυ υ χας τω Θε ω προσ η η

η η γα α α α γες ω και πρε ε σβευ ει ει α δι

ι α α λει ει ει πτωσ υ περ των πι στει ει τε

ε λου ου ουν των την α ει σε ε ε βα στον μνη

η η μη ην α α αυ του

9 Μαρτίου

Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δε̣

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.119*

Χ̣
Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδύμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φε ρον τες τα πα ρον τα γε ναι ως και ρον τες τοις
ελ πι ζο με νοις προς αλ λη λους ε λε γον οι α

α α α γι οι μα α α αρ τυ υ υ υ ρες μη γαρ

ι μα τι ον α πο δυ ο με ε θα αλ λα τον πα λαι

ον αν θρω ω πον α πο ο ο τι θε ε με ε ε ε

θα θρι μυσ ο ο ο χει ει ει μων αλ λα γλυ κυ

υ υ υς ο πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ γει νη

η η η πη ξις αλλ η δυ α η η α α πο ο ο ο

ο λα α α αυ σις μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ υ υ

στρα α α τι ω ω ται μι κρον υ υ υ πο μει ει νω ω

ω ω μεν ι να τους στε φα νους της νι κης α να

δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου και

Σω τη η ρος τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μων

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπώλεσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα, δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ρ ι πτον τες πε ρι βο λαι α α πα α αν τα βαι νον

τες α τρο μως ει εις λι ι ι μνην προς αλ λη λους ε λε

γον οι α α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ ρες

δι α πα ρα δει σον ο ον α πω λε ε ε σα

μεν ^Δ ι μα τι ι ο ον φθα αρ τον ση μερον μη α α αν

τι σχω ω με ε ε ε θα ^γ δι ο φιν πο τε φθο ρο

ποι ον εν δυ σα με ε νοι ^Δ εκ δυ σω με θα νυν δι

α την πα α α αν των α να α α στα α α α σιν ^β

κα τα φρο νη σω μεν κρυ ους λυ ο ο με ε ε

νου ^Δ και σαρ κα α α μι ση η σω ω ω μεν ^γ ι

να τους στε φανους της νι κης α να δη η η σω με ε

θα ^Δ πα ρα Χρι στου ου ου του Θε ε ου ^Δ και σω τη

η ρος των ψυ χω ω ω η η η η μων ^Δ

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφημας και η αληθεια του Κυριου

με ενεις τον αιωνα

Βλέποντες ως τρυφάς τας βασάνους, τρέχοντες προς λίμνην κρυώδη, ως προς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρός φύγωμεν, καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βλεποντες ως τρυφας τας βασανους τρεχοντες

προς λιμνην κρυωδη ως προς θαλασψιν ελεγον

οι αααγιοι μααααρτυυυυρες

μη υποπτηξωμεν ωωραν χειμεεερι

ον ινατην φοβεραν γεεεεεεενναν

του πυροσφυυγωωωμεν καυθηηη

τω ω ο ο ο πους ι να χο ρε ε ε ευ η αι ω

ω ω νι ι ι ι α η δε χειρ ρυ υ ει ει ει

τω ι να υ ψου ται αι προς Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον και μη φει σω με θα φυ σε ω ω ως θνη η σκου

ου ου σης ε λω με θα α α θα α να

α α τον ι να τους στε φα νους της νι κης α να

δη σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου

και Σω τη η ρος τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μων

Λόξα...

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω

και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι’ αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ Πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Προφητικως ανε βο ο ο α ο Δα βι ι ιδ εν

φα αλ μοις δι ηλ θεο μεν δι α πυ ρος και αι αι υ

δα α τος και εξ η γα γες η μας εις α α να ψυ υ χη

η ην υ μεις δε μαρ τυ ρες Χρι στου δι αυ των

των ε ε ρ γων το λο γι ι ι ο ο ο ν πλη

ρου ουν τες δι ηλ θε τε δι α πυ ρος τε και υ δα

α τος και εις ηλ θε τε εις την βα σι λει ει ει ει αν

τω ων ου ου ου ρα α α α νων δι ο ο πρε
 σβε ε ε ε ε ε ε ε σα τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε τεσ σα ρα α α α κο ο ο ον τα
 ο ον τε ες α θλη η ται αι αι δω ρη θη ναι η
 μι ιν το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ♩ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.124*

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Τας αλ γη δο νας των α γι ων ας υ περ σου ε πα
 θον Δ δυσ ω πη θη τι Κυ ρι ε π και πα σας η μων τας ο δυ
 νας Δ ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο με θα π
 * χ θα α α α π

25 Μαρτίου

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

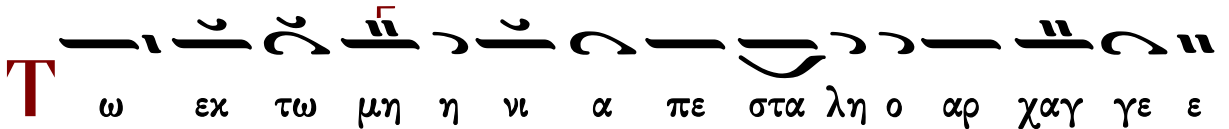
εἰς τὸν ᾠδόν

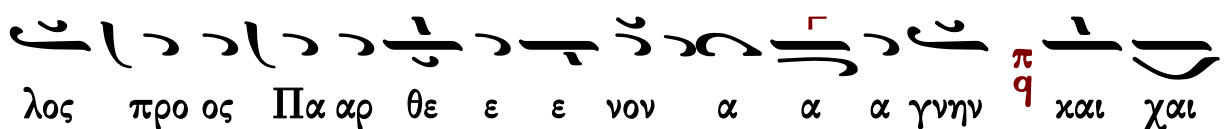
Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

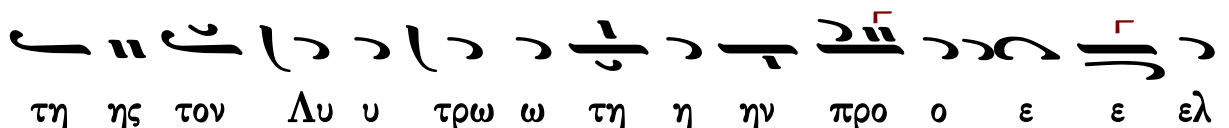
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.124*

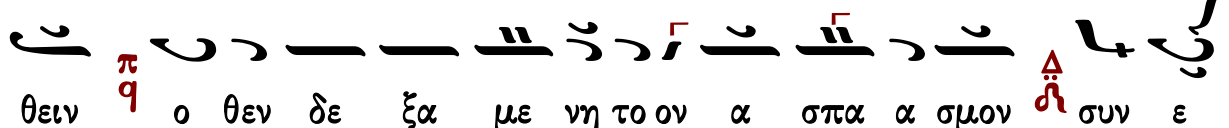
Τῷ ἔκτω μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτῇ
προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν
ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

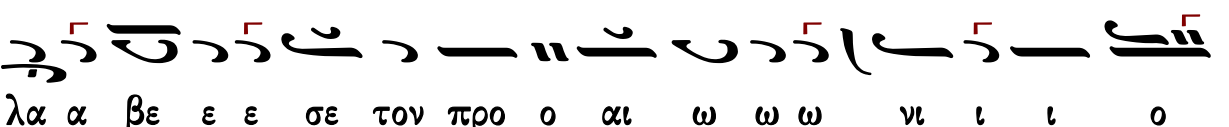

Τ ω εκ τω μη η νι α πε στα λη ο αρ χα γ γε ε

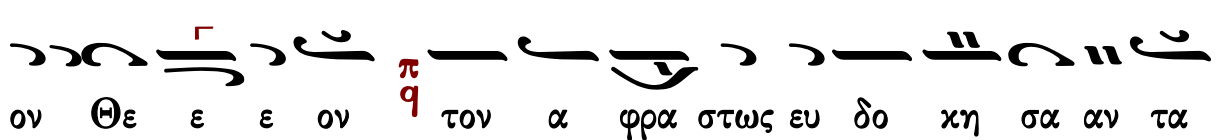

 λος προ ος Πα αρ θε ε ε νον α α α γνη **π ρ** και χαι

 ρειν αυ τη προσ ει ει πων **Δ ᾠ** ευ η γ γε λι σα το εξ αυ

 τη ης τον Λυ υ τρω ω τη η ην προ ο ε ε ελ

 θειν **π ρ** ο θεν δε ξα με νη τον α σπα α σμον **Δ ᾠ** συν ε

 λα α βε ε ε σε τον προ ο αι ω ω ω νι ι ι ο

 ον **Θ**ε ε ε ον **π ρ** τον α φρα στως ευ δο κη σα αν τα

εν ανθρωπη η ησαι εις σωτηρι ιαντων ψυυ

χων η μωων ⁶_λ

^χευαγγελιζεσθη μεραν εξημε

ρας ^{χπρ}τοσωτηριον του ου ^Θεε ου ου η

η ημων ^{πρ}

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γλωσσαν ην ουουκ εεγνω ηκου ουουσε

εν η ^Θεε ο ο ο το ο ο ο οκος ^{πρ}ελαλει

γαρ προς αυτην ο Αρχαγγελος του ευαγγελι

μου τα αρηηματα ^{πρ}οθεν πιστως δε

δου η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε ε

φα α α νε εν η η η μιν ^{π ρ} υ περ λο γον ο

Θε ος τοις αν θρω ποις ε ε νου ου ου ου ου ται αι

αι αι α αρ χαγ γε λου ου τη φω ω νη ^{π ρ} η πλα α νη

ε εκ μει ει ει ου ου ου ου ται ^{π ρ} η Παρ θε νος

γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η η ην χα α α α ραν ^{π ρ}

τα ε πι γει α γε γο νε εν ου ρα α νος ^{Δ ρ} ο κο

ο ο σμος λε λυ υ ται τη ης α αρ χαι αι αι α

ας α α α ρας ^{π ρ} α γαλ λι α α α σθω η η κτι

σις και φω ω ω ναι αι αις α α νυ υ υ μνει

ει ει ει ει τω ^π ο ποι η της και λυ τρω της η η μων

Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι οι ⁶ ^λ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.127*

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι ον ⁶

και του απ αι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω σις ⁶

ο Υι ος του Θε ου Υι ος της Παρ θε νου γι νε ται ^Δ

και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε ται δι ο ⁶

συν αυ τω τη Θε ο το κω βο η σω μεν ^Δ και ρε Κε ⁶

χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με τασου ⁶

τὸ τέλος * **Κυ** ρι **ος** μετα **σου** **ου** **ου** **Α**

23 Ἀπριλίου

Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δε

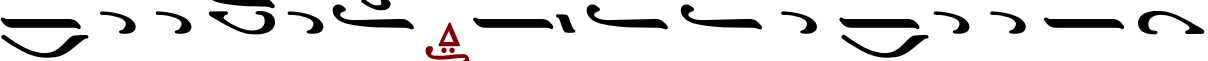
Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.127*

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Ω ς των αι χμα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω

 χων υ περ α σπι στης α σθε νουν των ι α τρος βα σι

 λε ων υ περ μα χος τρο παι ο φο ρε με γα λο

 μαρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

 θη ναι τας ψυ χας η μων

 * τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὸν Ν΄

Ευφρανθησεται δι και ος εν Κυρι

ω και ελπει ει ει ει ε επ α α αυ τον

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Γεώργιε βοᾶ σοι· θεράπον Χριστοῦ καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπτῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Χημερον η οι κου με ε ε νη η πα α α

σα ταις του α θλο ο φο ο ο ρου α αυ γα α ζε ται

α κτι ι ι ι σι και η του Χρι στου Ε ε εκ

κλη η σι α τοις αν θεσιν ω ρα ι ζο ο με νη

Γε ε ω ω ρ γι ε βο α α α α σοι θε ρα πον

Χρι ι στου και προ στα α α α τα θε ε ρ μο ο τα α α α

τε μη ελ λι ι πη η ης πρε ε σβε ε ευ ων υ

περ η μω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο

ον

2 Μαΐου

Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†2 Μαΐου 373)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἠΐ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.128*

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἄρειον· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Στυλος γε γο νας ορθοδοξίας θειοις δογμασιν

υποστηριζων ἠ την Εκκλησιαν ιεραρχα

Αθαα νασι ιε π τω γαρ Πατρι τον Υιο ονομοου

σιον α να κη ρυ υ ξας κα τη η σχυ νας Αρει ει

ον πατερ οσιε Χριστον τον Θεον ι κε τευ ε δω

ρησασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

το τέλος ε λε ο ο ο ος

21 Μαΐου

Κωνσταντίνου (†337) και Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{H}}$ Δε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.129*

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο ἦν περισώζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Του Σταυρου σου τον τυπον εν ου ρα νω θε α σα με
νος και ως ο Παυλος την κλι σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ξα
με νος ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σου Κυ
ρι ε βα σι λευ ου σαν πο λιν τη χει ρι σου πα ρε θε
το ην πε ρι σω ζε δι α παν τος εν ει ρη η
νη πρε σβει αις της Θε ο το κου μο νε φι λαν θρω
πε μο νε φι λα ανθρω πε ε ε

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.129*

ελεησον με ο Θεος κα τα το με
 γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων
 σου ε ξα λειφον το α νο μη μα μου

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Του ευ σε βους Κων σταν τι νου η η μνη η η μη
 ως μυ ρον εκ κε νου με ε νον ση με ε ε ε ρον α νε
 ε ε τει ει ει ει λε Χρι στο ον γα α αρπο θη η
 σας ει δω ω λων κα α α τε φρο ο νη η η η
 σε να ον ε γει ρας ε πι γης τω σταυρω θεν τι ι δι η

η μας εν ου ρα νοις δε ε α πε ε ε ε λα α

α α βε τον της ελ πι ι δος στε ε ε φα α

α α νο ο ο ον

24 Τουνίου

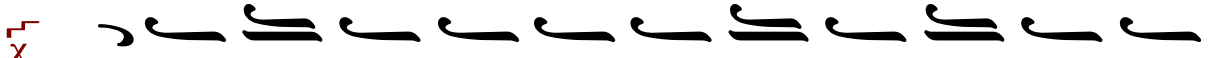
Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Θίς τὸν Ἔσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος δὲ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.130*

 Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

 Κυ ρι ε εἰς α κου σον τη ης φω ω νη η η

 η ης μου

Ἄυει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς δ' Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα
 σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσαν, πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν,
 οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν, ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη
 φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Λ υ ει του Ζα χα ρι ου την σι ω ω πην γεν νη

 θει εις ο Ι ι ω ω ω α α α αν νης και

 γα ρου δε ε πρε ε πε ε ε ε το ον πα τε ρα α σι ω

ω παν προ ελ θου ουου ση η ης τη ης φω ω ω

νης ^{π ρ} αλλ ωσ περ α πι στη θει σαν πρωην την γλωτ τα α

αν ε δη η σεν ^{β λ} ου τω φα νε ρω ω θει σαν δου ναι τω πα

τρι ι ι τη ην ε λε ευ θε ρι ι ι ι αν ^{π ρ} ω και

ευ ηγ γε ε λι ι ι ι ι σθη ^{π ρ} και ε γεν νη

θη φω νη του ου Λο γου και φω το ο ος Προ ο δρο

ο ο μος ^{π ρ} πρε σβε ε ευ ων υ πε ε ρ των ψυ υ

χων η η μω ων ^{β λ}

^{χ π ρ} Γ ε νη θη τω τα ω ρα σου προσ ε χον τα ^{χ π ρ}

εις την φω νην της δε η η σε ε ω ω ω ω

ως μου π 9

τὸ ἴδιον

Ἦχος δὲ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.131*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο
 τι πα ρα σοι ο ι λα α σμο ος ε ε ε στιν

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεχνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύουσα μητρικά, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σ η μερον η φω νη του ου Λο ο ο γου την φω νην
 δι α πι στι αν κρα του ου με ε ε νη ην λυ ει την
 πα α τρι ι ι ι κην και της Εκ κλη σι ι ι ας
 εμ φαι νει την ευ τε ε κνη ι ι ι ι αν δε σμα

της στει ρω σε ε ως λυ υ υ υ ου ου σα μη η η η τρι ι

ι ι κα ^{π ρ} ο λυ χνος του φω τος προ ο ο ερ χε ε

ται ^{β λ} η αυ γη του η λι ου ου τη ης δι και ο συ υ

υ υ νης ^{π ρ} μη νυ υ υ υ ει ει την ε ε ε ε λε ε

ε ευ σιν ^{π ρ} εις α να πλα σι ιν πα α αν των και σω

τη ρι ι αν των ψυ υ χων η η μω ων ^{β λ}

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.132*

^χ ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον π ρ

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις, ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Θ ε ου Λο γου μελ λο ον τος εκ Παρ θε ε ε νου ου

ου τι ι κτε ε ε σθαι π ρ αγ γε λος εκ στει ρω τι

κων ω δι ι ι ι νω ων προ ε ε ε ερ χε ε ε ε

ται π ρ ο με ε γας εν γεν νη τοι οι οισ γυ ναι αι

κων Δ και προ φη η του πε ρισ σο ο ο τε ε ε ε

ρος π ρ ε δει γαρ θει ων πρα α γμα των πα ρα δο ο ο ξους

ει ει ναι τας α α αρ χας π ρ παρ η λι κι ι ι

ι α αν το γο ο ο ο νι ι ι ι μον π ρ και α νευ

σπο ρα ας συ υλλη η η ψις ^{π ρ} ο ποι ων θαυ μα σι ι α

εις σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η η μω ων ^{6 λ}

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.133*

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{π ρ}

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ π ρ} ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον ^{π ρ}

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Προδρόμος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἑλισάβετ προελθών, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγηρται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ε πε φα νε ση με ε ρον ο με ε ε γα α

ας Προ ο δρο ο ο μος ^{α ᾠ} ἐξ α γο νων λα α γο ο ο

ων της Ε λι σα α α βετ προ ο ε ε ελ θων ^{π 9}

ο μει ει ει ζων πα αντωντων προ φη η των προ ο φη

η η της ^{6 λ} και ε τερος ουκ ε στιν ου δε ε γη η

η γε ε ε ερ ται ^{π 9} ο τι τω Προ δρο μω ω λυ υ υ

χνω ^{6 λ} το φως ακο λου θει ει ει ει το υ υ περ λα

αμ προν ^{Δ δ} και τη φω νη ο ο Λο γος και τω νυμ φα

γω ω ω γω ω ω ο ο νυ υ υμ φι ι ι ι

ι ος ^{π 9} κα τα σκευ α ζον τι Κυ ρι ι ω λα ο ο ο ον

πε ε ρι ου ου ου ου σι ι ι ι ον ^{π 9} και προ κα

θαι ρων ε πι το πνε ευ μα δι ι α α του υ υ

υ υ δα α α α το ο ος του Ζα α χα ρι ου ου ο

βλα α στος και της ε ρη μου το ο κα α αλ λι ι

στο ο ον θρε ε ε ε εμ μα της με τα νοι ας ο

ο κη η η ρυξ η κα θαρ σι ι ις τω ων αμ πλα α

κη μα α α α των ο τοις εν α δη ευ αγ γε ε

λι ζο ο ο ο με ε ε ε νος την εκ νε κρων

α α α να στα α σιν και πρε σβε ε ευ ων υ πε ε ερ

των ψυ υ χων η η μω ων

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.134*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{π 9} και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π 9} εκ πα σων των α νο

μι ω ω ω ν α α α αυ του ^{π 9}

Προφήτης και Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρός, ὄρων τὴν Βασιλίδα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σέ τὸν ἐκ στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π ρο φη της και Προδρο ο μος α πο γαστρος α νε ε

δει ει ει χθης ^{6 λ} του Χρι στου ου ου Ι ι ω ω ω α

α α α αν νη ^{π 9} σκιρ των και α γαλ λο με ε νο ο ος εν

τη η νη δυ ι ι της μη η τρος ^{π 9} ο ρων την βα σι λι

δα ελ θου σαν προς τη ην δου ου ου λην ^{6 λ} φε ρου σαν τον α

χρο ο νον και εκ Πα τρο ο ος α α α μη η το

ο ο ρα ^π προς σε τον εκ της στει ει ρας ^π και του πρε

σβυ του κατ ε παγ γε λι ι αν α α να τει ει

ει ει λα α α αν τα ^π αυ τον ι κε τε ευ ε ε λε

η θη ηναι τας ψυ υ χας η μω ων ^β ^λ

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.135*

α ^χ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^χ ^π ^ρ

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τε ες οι οι λα α

α οι ^π ^ρ

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὃ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεῖς, λέγοντος· Ὅτι συλλήφεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ [τέξεται/τέξει] υἱόν, ὃ λέγων Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, κακείνης τὰ μέλη νεκρῶνται, ὃ καταδικασθεῖς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὀρθῶς τικτόμενον το ἐπαγγελθέν, καὶ σιωπῆς λυθεῖς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει. Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὃ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσεκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος ^{ε λ} ο τω

λο γω του αγ γε ε ε λου μη πει ει ει σθεις ^Δ λε ε

ε ε ε γο ο ο ο ον τος ^{π ρ} ο τι συλ λη ψε ται η

Ε λι ι σα α α α α βετ ^{π ρ} και τε ε ξε ε ε

ται υι υι υι ον ^Δ ο ο λε γων πω ως αυ τη η η

τε ε ξε ε ε ται ^{π ρ} ο τι κα γω ω ω προ ο ο ε

ε ε ε ε βην ^{π ρ} κα κει νης τα με ε ε λη νε νε ε

ε ε κρω ω ω ται ^Δ ο κα τα δι κα σθεις σι

ω παν δι ι ι α α την α α πι ι ι

στι ι ι ι ι αν ^{π ρ} ση με ρον ο ρα τι ι κτο με ε

νον το ο επαγγεελθεν και σιωπησλυυ

θεις ευφροσυνην ειειοιοικιιιι

ζει ευλογητο ο ο ος βοων Κυυ

υυριιιι ο ο ο ος Θεος του ου Ισ

ρα αηλ οτι επεσφαατο και εποιη

σελυτρωσιν τωωλααωωωααααυτου

ο παρεχων τωωκοοοσμωντοοομεγααε

λε ο ος

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.136*

Οτι εκραταιωθητο ελεος αυ

του εφ η μας ^{π ρ} και η α λη θει α του Κυ ρι

ου ^χ με νει εις τον αι αι ω ω ω ω να ^{π ρ}

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικῆ [Ἀπόστολε/διδάσκαλε], τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ω αν νη πα α αν ε ευ φη με ^{6 λ} και οι κου με

νι κε ε ε α πο ο στο ο ο λε ^{π ρ} το του Γα

βρι η η η η λ ευ α αγ γε ε ε ε λι ι ι ι ο ν ^{π ρ}

και της στειρας το ο ο βλα στη η μα ^{6 λ} και της ε ρη μου

το ο ο κα α α λ λι ι στο ο ο ν θρε ε ε ε

εμ μα ^{π ρ} και γνη σι ε φι ι λε ε ε ε του ου νυμ φι

ι ι ου ου Χρι ι ι στου ^{π ρ} αυ τον ι κε τε ευ ε ε

λε η θη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ⁶λκ

Θεις την Λιτην

Ἦχος ⁴γ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.137*

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε, ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἑλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ἡμᾶς ἀυλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

στα λα ξα τε τα ο ρη η γλυ κα α σμον και οι βου

νοι ως αρ νι α α σκιρ τη η η η σα α α α τε

ο τι ε τε χθη εκ της Ε λι σα α α βετ ^{π9} ο μελ λων

εφ η μα ας αυ λι ι ι ζε ε ε ε σθαι ^{π9} ο

του Κυ ρι ου Προδρο ο μος ^{π9} ο λυ σας εν τω τι κτε

ε σθαι του πα τρο ο ος την α α φω νι ι ι ι αν ^{π9}

δι ο και η μεις βο ω ω ω μεν α αυ τω **η** βα πτι
 στα του Χρι στου πρε σβευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α
 α ας η η η η μων **π** **9** * **χ** μω ω ω ω ν **π** **9**

Θεις τον Cτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος **Δε**

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.138*

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
 ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ
 ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ
 Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι
 εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τον εκ προ φη του προ φη την και της στει ει ρας το
 βλα α α στη μα τον εν γεν νη τοις γυ ναι κων υ
 περ α α α α πα α α αν τας τον της ε
 ρη η μου ου ου πο λι ι την Ι ω αν νη τον εν

δο ο ξον ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματι

και αι αι αις ευφημη η η σωω ω ω μεν βο ω

ων τε ες προς α αυ τον βαπτιστα του σωτηρος και αι

αι Προδροομε ως εχων παρρησιαν εν τη σεπτη

σου ου ου γε εν νη η η σει δυσωπηησον Χρι ι

στον δωρηθη ναι ειρηνην τω ωκοοοσμω και

ταις ψυχαις ημων το μεεγαεεελεε

εεος

Ευλογητος Κυριος ο Θεος του Ισ

ρα ηλ οτι επεσχεφατο και εποιη

σε λυ τρω σιν τω λα ω ω ω α α αυ του

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ λ θεν η φω νη της χα ρι τος του ου Λο ο ο γου

ο του η λι ι ι ου κη η ρυξ γεν νη θει ει εις

ση η με ε ε ρον εκ στει ρας της α γο ο νου εξ

ε ε ε πα α αγ γε λι ι ας Ι ω α α α αν

νης ο Προ ο ο ο δρο ο ο ο μοσ λα οι

α α α γα α α λ λι ι α α α σθε η λ θεν ευ τρε

πι σαι την ο δον η μιν της σω ω ω τη ρι ι ας ον

και σκιρ τη σα α α ας προσ ε κυ υ υ νη η η η σεν

εν τη νη δυ ι ον τα α της μη η τρος τον α μονον

τον αι αι αι αι ρο ο ο ον τα την α μαρ τι

ι α α αντου κο ο σμου και πα ρε χοντα η μι ιν

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Και συ παι δι ον προ φη της υ ψι στου κλη

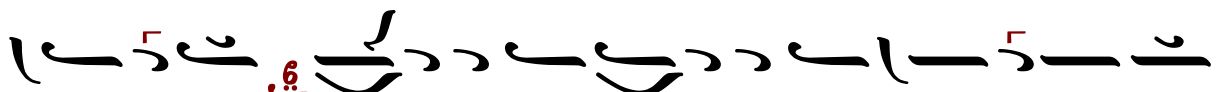
θη ση προ πο ρευ ση γαρ α πο προσ ω που Κυ

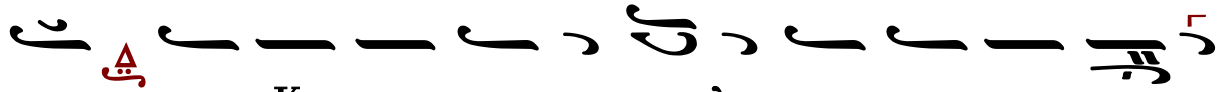
ρι ου ε ται μασαι ο δους α αυ του

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στεῖρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

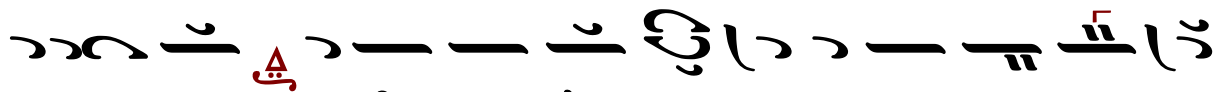
Ο εκ κοι λι ας μη τρος α γι α σθεις και της προ φη

τει ας δε ξα α με νος το πλη η η ρω ω

 ω ω μα ση μερον εκ στει ει ρας γε γε ε εν νη

 ται του Κυ ρι ου την ε λευ σιν κη ρυ υ υτ

 τω ων τρα α α νως με τα α α νο ει ει τε ηγ

 γι κε γαρ η βα σι λει α τω ων ου ου ου ρα

 α α α νων

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.141*

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημηῆσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Προ φη τα και προδρο με της πα ρου σι ας Χρι στου

 α ξι ως ευ φη μη σαι σε ουκ ευ πο ρου μεν η μεις οι

 πο θω τι μων τες σε στει ρω σις γαρ τε κου σης και πα

τρος α φω νι α λε λυν ται τη εν δο ξω και σε πτη

σου γεν νη σει και σαρ κω σις Υι ου του Θε ου κο

σμων κη ρυτ τε ται κο σμων κη ρυτ τε ται αι αι

29 Τουνίου

Πέτρου (†64) και Παύλου (†67) τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων

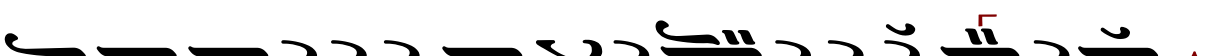

Θις τὴν Λιτὴν καὶ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι΄

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.141*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων

σου ε ξα λει φον το α νο μη μα μου

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ρήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Π ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ω ν α α α

πο στο ο λων η η πε ε ε ε τρα της πι ι

ι στε ε ε ε ως και Παυ λε θε σπε σι ι ε

των α γι ων εκ κλη σι ων ο ρη τω ω ρ και φω ω στηρ

τῷ θεῷ ὁ νῶ παρὶ στα α α με ε ε ε ε

νοὶ ὑ περ ἡ μων Χριστῷ ὡ πρε ε σβε ε εὐ σα

α α α τε ε ε ε

Θις τὸν Ἐτίχον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.142*

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ταύτην αἰτησαί, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τα κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σου

τις δι η γη σε ε ται εν δο ξε α πο ο ο ο στο ο

λε Πα α α αυ λε η τις πα ρα στη σει τους

α γω νας και τους κο που ους σου ους ε κο πι α σας

εν τω ευαγγελιω του ου ου ου Χρι ι ι ι

στου ^{π ρ} ι να παν τας κερ δη σης και Χρι στω προσ α γα

α α α γη η ης την Ε εκ κλη σι ι ι ι αν ^{π ρ} αλ

λα ταυ την αι τη σαι φυ λα αττειν την κα λην σου ο μο λο

ο γι ι ι αν ^{π ρ} με χρι τε λευ ται α ας α να α

α α πνο ο ο ο ης ^{π ρ} Παυ λε α πο ο στο ο λε ^{ρ η}

και δι δα σκα λε τωων Εκ κλη η η η σι ι ι ι

^{π ρ} ων

^{ρ χ} Ε ις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ

του ^{π ρ} και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ^{ρ χ}

ρη μα τα α α α αυ του π 9

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τὶς διηγήσεται, ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε, τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῶ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ραβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένου καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδίσης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σου π 9 τις δι

η γη η σε ε ται εν δο ξε α πο ο ο ο στο ο

λε Πα α α αυ λε π 9 τους κο πους τους μο χθους τας

α γρυ υ πνι ι ι ας π 9 τας εν λι μω και δι ψει

κα κο ο πα α θει ει ας π 9 τας εν ψυ χει και αι γυ μο

ο ο ο τη η η η τι π 9 την σαρ γα νην τους ρα βδι

σμου ους τους λι θα α σμους π 9 την πε ρι ο ο δον

τον βυθον τα α ναυ α α α α γι ι ι ι α ^{π ρ} θε α

τρο ον ε ε γε ε νου και αι αγ γε ε ε λους και

αι αν θρω ω ω ω ποις ^{π ρ} παν τα ουν υ πε μει ει νας

εν τω εν δυ να μουν τι ι σε Χρι ι στω ^{π ρ} ι να

χο σμον κε ερ δη η σης ^{π ρ} εν Χρι στω Ι η σου τω ω Κυ ρι

ι ι ι ω ω ω ω σου ^{π ρ} δι ο δυσ ω που με εν

σε οι τε λουν τες την μνη η μην σου πι ι στως ^{π ρ} α

δι α λει πτως ι κε τε ευ ε ^{π ρ} του σω θη ναι τας

ψυ χα α α ας η η η η μων ^{π ρ}

^χ Ο ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου ^{π ρ}

ποι η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το στε

ρε ε ε ε ω ω ω ω μα

Τους φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον, ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθείς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται, καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλόθρωπος.

Τους φω στη ρας τους με γα λους της Εκ κλη η σι

ι ι ας Πε τρον και Παυ λον ε ευ φη μη η

η η σω ω ω ω μεν υ περ η λι ον γαρ ε λα αμ

ψαν εν τω της πι στε ως στε ρε ω ω ω μα α α

α α τι και τα ε θνη ταις α κτι σι του κη ρυ

γμα α τος εκ της α γνοι ας ε ε παν η η η η γα α

α α γ ο ν π ο μ ε ν τ ω σ τ α υ ρ ω ω π ρ ο σ η λ ω ω θ ε ι ς π

π ρ ο ς ο υ ρ α ν ο ν τ η ν π ο ρ ε ι α ν ε π ο ι η σ α α τ ο ς

ε ν θ α τ η ς β α σ ι λ ε ι α ς π α ρ α Χ ρ ι σ τ ο υ τ α ς κ λ ε ι ς ε ε γ κ ε χ ε ι

ε ι ε ι ε ι ρ ι ι ι ι σ τ ο π ο δ ε τ ω ξ ι ι φ ε ι α α π ο

τ μ η η θ ε ι ς π ρ ο ς τ ο ν σ ω τ η ρ α εκ δ η μ η σ α ς ε π α

ξ ι ω ς μ α α κ α ρ ι ι ι ι ζ ε ε ε ε ε τ α ι και

α μ φ ο τ ε ρ ο ι τ ο ν Ι σ ρ α η λ κ α τ α γ γ ε λ λ ο υ ο υ σ ι ν ω ς ε ι ς π

α υ τ ο ν τ ο ν Κυ ρ ι ο ν χ ε ι ρ α ς α δι κ ω ω ς εκ τ ε ι ε ι

ε ι ε ι ν α α α α ν τ α δι ο ευ χ α ι ς α υ τ ω ν Χ ρ ι

σ τ ε ο Θε ο ς η η μ ω ν τ ο υ ς καθ η μ ω ν κ α τ α α

α α βα α α α λε ^{π ρ} και την ορ θο δο ξον πι στιν

κρα τυ υ νον ω ως φι λα α α αν θρω ω ω

πος ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι ^Δ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.146*

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων
πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ι των Α πο στο λων πρω το θρο νοι και της οι

κου με νης δι δα σκα λοι ^ε τω Δε σπο τη των ο λων πρε

σβε ευ σα τε ^Δ ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα

σθαι ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ^ε

* η μων το με γα ^χ ε λε ο ο ος ^Δ

30 Τουνίου

Σύναξις τῶν ἁγίων ἐβ' Ἀποστόλων

Θῆς τοὺς Αἶνους

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.146*

Δοοξα Παατρι και Υιω και ααγι

ιω Πνεεεεευμαααατι

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ηνδιιηλθεετεκτισινφωωωτισααντεςη

τουσωτηηροςμαθηηταιτηνπλααα

νηντωνειδωωωωωωλωνωςυληνκαταφλε

εεεξααααντεςτοιςδιδαγμαασινυυ

μων τα ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ας βυ υ υ θου ^{β λ}

προς την θει α αν γνω ω ω σιν ^Δ σα γη νευ σαν τες ε

σω ω ω ω σα α α α τε ^γ και νυν πρε ε σβευ σα α

τε Χρι ι στω ο ο πω ως ι λε ε ως γε νη η

η ση η η ται αι η η η μιν ^Δ εν τη η με

ε ε ρα α α της κρι ι ι ι σε ε ε ε ως ^γ

1 Ιουλίου

Κοσμά και Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284)

εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.147*

 Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

 Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ἄτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβούμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

 Δ τε λευ τη τος υ παρ χει των α γι ω ωων

 η η χα α α ρις ην πα ρα α α Χρι ι στου ε

 ε ε κο μι ι σα α α αν το ο θεν αυ των

 και τα λει ψα να εκ θει α ας δυ να α

 α α με ε ε ε ως δι η νε κως εν ερ γου ου σι ι

ι τοις θα αυ μα α α α σιν π ων και τα ο

νο ο ο μα α α τα α μο να δ εκ πι στε ως ε πι

βο ο ω ω με ε ε ε να τω αν ι α των αλ γη δο

ο ο νων α α α παλ λα ατ του ου ου ου σι δι

ων Κυ ρι ε και η η η μας δ των της ψυ χης και σω

μα α τος πα α θων χ ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον

ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος π

εις τον Γτίχον

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.148*

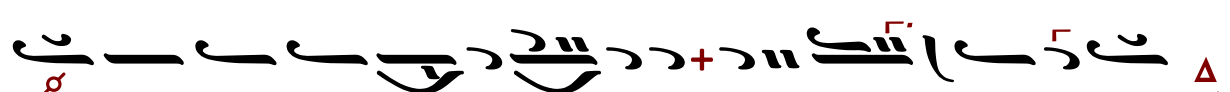
Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω δ και α γι ι ω Πνευ μα α α τι π κλ

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος, ἀντλουμένη δέ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθουμένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τὶ οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

 Π + αν το τε ε χρο ον τε ε ες Χρι ι ι στον εν ερ γουν

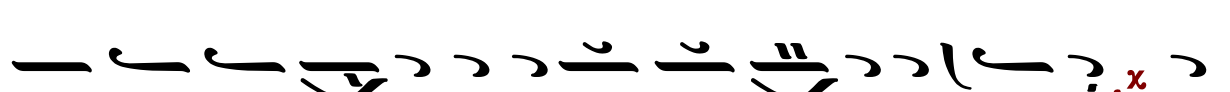

 τα α εν υ υ μιν α γιοι Α να α α αρ γυ υ υ υ

 ροι θαυ μα τουρ γει ει τε ε ε ε εν κο ο ο σμω Δ

 α σθε νου ουν τας θε ε ε ρα πε ευ ε ε ε ε ε

 τε π και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων πη γη υ παρ

 χει α αν εξ α α α αν τλη η η η τος αν τλου

 με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει και χ

 χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται Δ καθ ε κα στην κε

νο με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη πα σι

χορηγου ου σα α α και αι μη λει πο με ε ε ε

νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν νυν ται ι

ι α α μα α α α τα και αυ τη δι α με ε νει α

α α δα πα α νη η η η η τος τι ουν υ μα

ας κα λε ε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα πον τας ι

α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των ι

α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των δω ρε αν

ι ω με νους α α α α πα α α αν τας ει λη

φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η ρος Χρι

ι σ του του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα ε ε

ε λε ε ε ε ος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.150*

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἀ γι οι Ἀν αρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ουρ γοι

ε πι σκε ψα σθε τας α σθε νει ας η μων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε αν δο ο τε η η μιν

τε δω ρε αν δο ο τε η μι ι ι ι ν

Θίς τούς Αἴνους

Ἦχος ρ̣ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.150*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{π 9}κα

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀνάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος [Χριστοῦ/ἡμῶν]. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Π η γην ι α μα των ε χο ον τες α α γι οι

Αν α α αρ γυ υ υ υ ροι ^{π 9} τας ι α σεις πα ρε

χε ε τε πα σι τοις δε ο ο με ε ε ε ε νοις ^{π 9} ως

με γι στωων δω ρε ε ων ^{Α Δ} α α ξι ι ω ω θε ε εν

τες ^{Α Δ} πα ρα της α ε να α α ου πη η γης του Σω τη

η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π 9} φη σι γαρ προς υ μας

ο ο ο Κυ ρι ι ος ^{6 λ} ως ο μο ζη η η λου ουσ των

α α πο ο ο στο ο ο ο ο λων ^{π 9} ι δου δε δωω κα

υ υ μιν την εξ ου ου σι ι ι αν ^{6 λ} κα τα πνευ

μα α τωων α κα θα αρτων ωσ τε αυ τα εκ

βα α α αλ λειν ^{Δ α} και θε ρα πευ ειν πα σα αν νο ο ο σον

και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι ι ι ι

αν ^{π 9} δι ο τοις προσ τα γμα σιν αυ του κα λω ως πο ο λι

τε ευ σα α α α με ε ε ε νοι ^{π 9} δω ρε αν ε

λα βε ε τε ^{6 λ} δω ρε αν πα α ρε χε ε τε ^{Δ α} ι α τρευ

οντες τα α πα α α θη των ψυ χω ων και των σω ω μα των

η η μω ων ^{6 λ}

2 Τουλίου

Κατάθεσις τῆς τιμίας ἑσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.151*

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρω πων η η

σκε πη Ε σθη τα και Ζω νην του α χραν του σου

σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σου πε ρι βο λην ε

δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σου α φθαρ τα δι

α μει ναν τα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το

μει ται και αι χρο νος δι ο δυσ ω που μεν σε ει

ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις

η μων τομε γα ε λε ο ο ο ος ρ

11 Ιουλίου

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ἤ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.152*

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ
καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἔδογματίσαν,
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Λιαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους ἠ και κατησχυνας
 τους κακοδόξους ἠ Εὐφημίας Χριστοῦ καλλι
 παρθεενε π της γὰρ τετάρτης Συνοδόου ἐκηρω
 σας ἠ αἰπατέρες καλῶς ἐδογματίσαν π μαρτυς
 ἐνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ἠ δωρήσασθαι
 ἡμῖν τὸ μέγα ἐελεεος ἠ

τὸ τέλος
* ε λε ο ο ο ος ἠ

20 Τουλίου

Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.)

Ἔις τὴν Λιτὴν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.153*

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῶ εἰς οὐρανοῦς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἡλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Το ἐξ ἄ ρ α ν αρ μα σε πυ υρ φο ο ο ρ ο ν π ρ ως

εν συσ σει σ μ ω ει εις ου ρ α α ν ο υς ἦ τ η ν πυ ρ ι π ν ο ο ν

χα ρ ι ν σοι πα ρ ε σ χ ε ε τ ο Η λ ι ι ι ι α α Θε

σ β ι ι ι ι τ α π ρ ο του μ η ι δ ει ν θ α ν α α τ ο ν ε

ω ς α α ν κ η η ρ υ υ ξ η ς ἦ τ η ν τ ω ν π α ν τ ω ν σ υ ν τ ε ε

ε ε λ ει ει ει αν π ρ δι ο πα ρ ε σο δι

δ ο υ ς η η μ ι ν ἦ τ ω ν σ ω ν κ α τ ο ρ θ ω μ α τ ω ν τ η ν μ υ υ

υ υ η η η η σιν π ρ

* χ λ ρ ι ι ι ν π ρ

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.153*

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Ο εν σαρ κος αγ γε λος των προ φη των η κρη πεις
ο δευ τε ρος προδρο μος της πα ρου σι ας Χρι στου Η λι
ας ο εν δο ξος α νω θεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι
ω την χα ριν νο σους α πο δι ω κει και λε πρους κα
θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρ υει ι α
μα τα βρ υει ι α μα τα α α

26 Ιουλίου

Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος (β' αἰών)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.154*

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν δμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον ἄεργασα

με νηφερω νυμε πῆ την ο μω νυ μον σου πιστιν εἰς

κατοιικι ανκε κληρωσαι Παρασκευη αθληφορο

ρε ἄοθεν προχέειεις ἰαματα ἄκαι πρεσβευ

εἰς ὑπερ των ψυχων ηημων μω ω ω ων πῆ

27 Ιουλίου

Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ

Ἔις τὴν Λιτὴν

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.154*

Ἀναργύρωσ τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε Ἰατρέ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθεράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ἀ ν α ρ γ υ ρ ω σ τ η ν χ α ρ ι ν π α ρ ε χ ε ι σ τ ο ι ο ι ο ι σ ἀ ν θ ρ ω
 ω π ο ι σ Π α ν τ ε λ ε η μ ο ο ο ο ν μ α ρ τ υ σ ε ε
 ε ν δ ο ο ο ο ξ ε και π ν ε υ μ α τ α δι ι ω ω ω κ ει σ
 τ η ε π ι κ λ η η η σ ει Χ ρ ι ι σ τ ο υ και τ υ φ λ ο ι σ α ν α β λ ε
 π ει ν δ ε ε ε δ ω ρ η η σ αι ω σ α υ τ ο υ ο υ θ ε ε ρ α π ω ν
 γ η η η σ ι ι ι ι ο σ α λ λ α α π ρ ε σ β ε ε υ ε ι
 α τ ρ ε π α α μ μ α κ α α α α ρ ι ι ι ι σ τ ε τ ο υ

1 Αὐγούστου

Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἢ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἀγίων ἑπτὰ παίδων Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.)

Θις τὸν Ἐτίχον

Ἦχος λ π ς Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.155*

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Ψυχαι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου, καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι, Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυῖας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῆ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὡς παριστάμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαύοντες, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Ψ υ χαι δι ι και αι αι ων εν χει ρι Κυ υ ρι

ι ι ου ⁶λ κα θα περ Α βρα αμ και Ι σα α

ακ και Ι α α κωβ ^Δοι προ νο μου προ ο πα το ο

ρες και Μακ κα βαι ω ω ων προ γο ο νοι των νυν ευφημου

με νων πα α α αρ η η η η μων ^γοι τουτοι γαρ οι καρ

τε ε ρο ο ο ο ψυ υ υ υ χοι ^ΔΑ βρα μι αι οι

υ υ υ παρ χο οντες την πι στιν ε ζη λωσαν ⁶λ του ε

αυ των προ πα α το ρος Α βρα α αμ ^Δκαι με χρι θα α

να α α του ⁶λ η γω νι ι ι σα α α αντο ο ο δι

ευ σε ε ε ε βει ει ει ει αν ^γοι ευ σε βως γαρ συ

υ υν τρα α φε ε εντες ^γοι και εν νο ο ο μως

συν α α θλη η η η σα α α αν τες την α σε

βει ει αν δι η η λε ε εγ ξαν του ε πα ρα

α του Αν τι ι ι ο ο ο ο ο χου και μη

δεν προ τι ι ι μη σα αν τες των της πα ρου ου ου σης ζω

ω ης δια την αι ω ω ω ω ω ω νι ι

ι ι ον παν τα Θε ω ω α νε ε ε θε ε ε

εν το ψυ χην αν δρει α α αν αι σθη η σιν σω

ω μα α πα α α λον και α μοι βα α ας των

α α γνει ει α τε θρα α αμ με ε ε ε ε νων

ω ρι ζης ευ σε ε βους εξ ης υ υ μεις ε βλα α

α στη σα α τε Μα α ακ κα α βαι αι αι οι 6 λ

ω μη τρος α α γι ι ι ας Α της τε το κυι ας τον

ι σα ρι ι θμον της ε βδο μα α δος α ρι ι

θμον ν η αλλ ι κε τευ ο μεν υ υ μας Μα α ακ κα βαι αι

οι Α ρ συν τη μη τρι υ μω ω ων Σο λο μο ο

νη Α ρ και τω σο φω ι ε ρει Ε λε α α ζα α α ρω 6 λ

ο ταν πα ρα στη τε Χρι στω ω ω τω ω Θε ε ε

ω ρ η δι ο ο ον κε κο πι ι α α α α κα α

α α τε Α ρ τους πο νους των κα α αρ πων υ υ μων α πο

λα βει ει ει ν πα ρ α αυ του Α ρ εκ τε νη ι ι ι

ι κε σι ι ι αν ^γ ποι η σα α τε υ περ της αν θρω

πο ο ο ο τη η η η τος ^γ ποι ει γαρ ο σα α βου

λε ε ται και πλη ροι οι τα θε λη η μα τα υ υ

μων των φο βου με ε ε νω ων α α αυ τον ^γ

Θις τούς Αϊνους

Ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.158*

Α ^γ ^χ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^π ⁹

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λαλα γμου ^χ ^π ⁹ πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ον ^π ⁹

Ἦ πολὺάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῇ Ἀβραμιαῖα πολιᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ

προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νοθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Η πο λυ α θλος μη η τηρ προς α γω νας συγ

κα λου σα τους οι χει ους παι αι δας ε ε

ε ε λε ε ε ε γε ^πτη Α βρα μι αι α πο λι

α α κο λου θη σα α τε ^πι να τη σφα γη του Ι

σα ακ συγ κοι οι νω νη η η η ση η η η τε ^παυ

τοι δε προ ε λαμ βα νον την ο ο δη η γου ου

σαν ^ππρο ε πεεμ πο ο ον την νου ου θε του ου ου

σαν ^πε παλ λη λαις τι μω ρι αις τας βα σα α νους

βλε ε ε πο ο ο ον τεσ ^πων ταις ευ χαι αιαις ο Θε

ε ος ε λε η σο ο ο ον η η η η μας π ρ

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.159*

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ

του ο Θε ο ο ος Ι ισ ρα α α ηλ π ρ

Ἐπτά στῦλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον, δι' ὧν εὐδόκησον Σωτῆρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ε πτα στυ λοι οι εκ λε εκτοι εκ μι ας πε

ε τρας λο γι ι ι κη ης λα το ο μη η η

θε ε ε ε εν τες α σα λευ τον ε δει ει ξαν τον του

νο μου ου πυ υ υ υ υ ρ γον δι ων ευ δο ο

ο κη σον Σω ω τηρ εν ει ει ρη η η νη φυ λα χθη

ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ⁶ ^λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.160*

^χ ^Τ ο ι ς α γ ι ο ι ς τ ο ι ς ε ν τ η γ η α υ τ ο υ ε θ α υ

μ α σ τ ω σ ε ν ο Κ υ ρ ι ο ς ^χ ^Α ^Δ π α ν τ α τ α θ ε λ η μ α

τ α α υ τ ο υ ο υ ο υ ε ε ν α α α υ τ ο ι ς ^π ⁹

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μᾶστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Ο ἰ τ ο υ ν ο μ ο υ φ υ λ α κ ε ς κ α ι τ η ς Σ ο λ ο μ ο ν η ς

υ ι υ ι ο ι ο ι ^χ ⁹ ε ν σ τ α δ ι ω ω α α θ λ ο υ ο υ ο υ ν τ ε ς ^Α ^Δ

π ρ ο ς Α ν τ ι ι ο χ ο ο ν ε β ο ο ο ο ω ν ^π ⁹ η μ ε ι ς

ω Α ν τ ι ι ι ο ο ο ο χ ε ^χ ⁹ υ π ε ρ π α τ ρ ω

ων νο ο ο μω ων εγ κα α αρ τε ρου ου ου ου μεν π ρ

ου χω ρι σει δε η μας χ ρ ου πυρ ου ξι ι ι φος

ου θη ρες ου μα στι ι γες Δ ρ αλλ ο μου τε ε θνη

ξο ο ο ο με ε ε ε θα Δ ρ συν μη τρι γη η ρα α λε

ε α και δι ι δα σκα α α α α λω ω πα

α α τρι π ρ ζων τες και συ υγ χαι αι αι ρο ο ο ο ν

τες χ ρ εις τους α τε λευ τη η η τους αι ω ω ω νας Δ ρ

6 Αὐγούστου

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Θίς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.161*

Ε
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο
 τι πα ρα σοι ο ι λα α σμο ος ε ε ε στιν

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Π
 ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ε ο ρος
 ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει
 ει ει το νε φε λη ως σκη η η νη η η

ε ε φη η η πλου ουου ου ου το σου με ε τα μορ

φου ου με ε ε νου ου υ πο Πα τρο ο ος δε ε μαρ τυ

υ υ ρου ου ου με ε ε ε ε νου πα ρην ο Πε τρος

συν Ι α κω βω και Ι ω ω α α α αν νη ως

μελ λον τες συν ει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη

η ης πα α ρα δο ο σε ε ε ω ω ω ω ως

σου ι να θε ω ρη σαν τες τα θαυ μα α α

α σι ι α α α σου μη δει λι α σω ω σι ι

ι τα α πα θη η η μα τα α α σου α προσ κυ νη

η η η η σαι η η η μας εν ει ρη η η νη

κα τα α ξι ω σο ον δι α το με ε ε γα σου ου

ε λε ο ος

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον

τὸ ἴδιο

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὸν τοὺς μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσει δυνάμεις καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς [ἐλεήμων/ἀγαθός] καὶ φιλόανθρωπος.

Προ του Σταυρου σου ου Κυρι ε ⁶ λπα ρα λα βων

του ους μαθη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο

ον ⁷ με τε μορ φω θης ε ε εμ προ σθε εν α α

αυ των ^{π9} α κτι σι δυ να με ε ως κα ται γα α α

ζω ων α α αυ τους ^{π9} εν θεν φι λαν θρω ω πι α

ε ε ε χει ει θεν ε εξ ου ου ου σι ι ι ι

ι α ^{π9} δει ξαι βου λο με ε νος της Α να στα σε ω ω ω ως

τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα ^{π9} ης και η μα

α ας ο Θε ε ος ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α

ξι ω σο ον ως ε λε η η μων και φι ι λαν θρω

ω πο ος ⁶λ

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις ^π και αυ το ς λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π} εκ πα σων των α νο

μι ω ω ω ν α α α αυ του ^π τὸ ἴδιο

^χ Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^π

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ε ς οι οι λα α

α οι ^π

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθῆσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ὃ καὶ φωνῇ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον

Εἰς ὁ ὁ ρος υ ψη η λον ^{γ'} η με τα μορ φω

θει ει εις ο Σω ω τηρ ^Δ τους κο ρυ φαι ους ε χων των

μα θη των εν δο ξως εξ ε ε ε λα α α αμ φας ^{π 9}

δη λων ο τι οι τω υ ψει των α ρε των δι α α

α πρε φαντες ^{6 λ} και της εν θε ου δο ξης α ξι ι ω

ω θη η η σο ο ον ται ^{π 9} συλ λα λουντες δε τω Χρι ι

στω ^Δ Μω υ σης και Η η λι ι ι ας ε δει κνυ υ

ον ^Δ ο ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε κρω

ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει ^{π 9} και ο πα λαι δι α

νο ο μου και προ φη των λα λη η η η σα ας υ πη

η ηρ χε ε Θε ε ε ος π ρ ω και φω νη η η του

Πα α τρος εκ νε φε ε λης φω τει ει νης ε

μαρ τυ υ ρει λε ε ε γου ου ου σα Δ Αυ του

α κου ε ε τε του δι α Σταυ ρου τον α δην σκυ υ υ λευ

σαντος και νε κροισ δωρου με νου ζω η ηην την αι αι

ω νι ι ο ον

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι αι ω ω ω ω να

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἕστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ’ ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτὴ σου μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο,

οὐ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἔμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ρος το πο ο τε ζο φω δεσ και αι κα α πνω ω ω

δεσ νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε στιν εν

ω οι πο δεσ σου ε στη σαν Κυ υ υ ρι ι ε ε

ε προ αι ω νων γα αρ κε κα λυμ με ε ε ε νο

ον μυ στη η η η ρι ι ι ι ον επ ε σχα των ε

φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σου με τα μο ορ φω

ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν η η και Ι ι α α

α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι να του

προσ ω που σου μη η η φε ρο ον τεσ και την λαμ προ τη

τα των χι τω νων σου ⁶ λ ε πι προσ ω πον εις γην κα τε βα

ρυ υ υ υ νο ο ο ον το ^Δ οι και τη εκ στα σει συν

ε χο με ε νοι ⁶ λ ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον

τες ^Δ Μω υ σην και Η η λι ι ι αν ⁶ λ συλ λα λουν τας

σοι τα με ελ ον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ει ν σοι ^π ρ

και φω νη εκ του Πα α τρος ε μαρ τυ υ ρει ει λε

ε ε ε ε γου ου ου ου σα ^Δ ου τος ε στιν ο Υι ο

ος μου ο ο α γα πη η τος ^Δ εν ω ευ δο ο ο

ο ο ο κη η η η σα ^Δ αυ του ου ου α α α

κου ου ε ε ε τε ^π ρ ος τις και δω ρει ται τω ω κο

ο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ε ο ος ⁶λ

Θις τόν Cτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος ἴ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.166*

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἶμι, λέγων ὁ ὼν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ο πα λαι τω Μω σει ει συλ λα α λη η η σας ^{π 9}

ε πι του ο ρους Σι να δι α α συ υμ βο ο λων ^η

ε ε γω ει ει μι λε ε ε ε ε γω ων ο ο ο

Ων ^{π 9} ση με ρον επ ο ρους Θα α βωρ ^η με τα μορ

φω θεις ε πι τωωνμα θη η των ^η ε δει ξε το αρ χε

τυ πον καλ λος τη ης ει ει χο ο νος ^η εν ε αυ τω

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτήρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος ἐν
πνεύματι διὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπων
που οὐς ἐπιδημίαν ὀθεο
πάπα τω ὄρει Δαυὶδ πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύ
νην συγκαλεῖται αὐτήν κτίσιν καὶ προφητικῶ
ως ἀνακράζει Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται
ἀσσοῦ ὄνται ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ

ο ρει Σωτηρ με τα των μα α θη η τω ων σου η την

α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ σιν με τα μορ φω ω

θεις η α πα στρα φαι πα λι ιν πε ποι οι οι οι η η η

η η κας π με τα στοι χει ω ω ω σας α αυ την εις την

σην της θε ο τη η τος η δο ξαν τε και αι λαμ προ ο

ο ο τη η η η τα π δι ο βο ω μεεν σοι η Δη

μι ουρ γε του παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι π

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.168*

Θ α βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι σου α

γαλ λι α α σο ο ο ν ται ^{π 9}

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλιώθησαν ἕκστασιν, καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Τ ο α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι ας και

α προ σι τον της Θε ο τη η τος ^{π 9} θε α σα με νοι

των α πο στο λων οι προ κρι ι τοι ^{π 9} ε πι του ο ρους

της Με τα μορ φω σε ως αν αρ χε ε ε ε Χρι ι ι

ι ι στε ^{π 9} την θει αν ηλ λοι ω θη σαν εκ στα α

σιν ^{π 9} και νε φε λη πε ρι λαμ φθεν τε ες φω ω τει

ει νη ^{π 9} φω νης η κου ον Πα τρι ι κης ^{π 9} βε βαι ου σης

το μου στη ρι ι ον της σης εν ανθρωπη η η η σε ε

ε ε ως ο τι εις υ παρ χεις και με τα σαρκω ω

σιν Υι ος μο ο νο γε ε νη η ης και αι αι Σω τη ηρ

του κο ο ο ο σμου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.169*

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

δει ξας τοις μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν

το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου

το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κου φω

το δο τα δο ο ξα α σοι ηη ξα α σοι οι οι οι ηη

Ἄντι Ἄξιόν ἐστιν

Ἦχος λ π ς Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.169*

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῷα φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ν υ υ υ υν τα α νη η κου ου στα α η η κου

ου ου ου σθη ο α πα τω ωρ γαρ Υι υι ος ε εκ της

Πα α αρ θε ε ε ε ε νου τη πα τρω ω ω

ω ω α φω ω νη εν δο ο ξωσ μα αρ τυ υ ρει ει

ει ει ται οι α Θε ο ος και α α αν θρω ω ω

ω πο ος ο α αυ τος ει εις τους αι αι αι ω ω ω ω

να α α ας

7 Αύγουστου

Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (β63)

Εἰς τὸν Ἑτίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.170*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι π̣ ρ̣_{κα}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην π̣ ρ̣_{κα}

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ης θε ο τη το ος σου Χρι ι στε α μν

δραν αυ γην πα ρα γυ υ μνω ω ω σας τοις συν α να

βασις σου επι του ο ο ρους γ' η της υ περ κο σμι

ου ου σου ου δο ο ο ξης ε ποι η η σας κοι οι οι

οι οι νω ω ω νους π ρ ο ο θεν εν θε α στι κω

ως ε κρα α αυ γα α α ζον χ ρ ι κα λον ε στιν η η

μα α ας ω ω ω δε ει ει ει ει ναι π ρ μεθ ω ω

ω ω ων και η η μεις χ ρ ι σε τον μετα μορ φω θε ε εν

τα σω τη η η η ρα α Χρι ι στον χ ρ ι α νυ μνου ου μεν

εις του ους αι ω ω ω να α α α α α ας π ρ

12 Αύγουστου

Φωτίου και Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (β05-306).

Συμφάλλεται και ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Θίς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.171*

Κ αι νυ υν και α α ει και εις του ουους αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἣ Μωϋσῆς και Ἡλίας γενόμενοι, και τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ ὁ εἶ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Τ ον γνο φον τον νο μι ι κον η φω τει νη της Με
 α μο ο ορ φω σε ε ως δι ε ε δε ε ξα το νε
 ε ε φε ε ε ε ε λη εν η Μω υ σης και Η
 λι ας γε ε ε νο με ε νοι και της υ περ φω του ου

δο ο ο ξης α α ξι ι ω ω θε ε εν τε ες

Θε ω ω ω ε ε λε ε ε γον συ ει ο ο

Θε ο ο ος η η η η μων ο Βασι ι λε ε ες

των αι αι αι ω ω ω ω νω ω ω ων

15 Αύγουστου

Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Ἔς τὸν ᾠδόν

Ἰδιόμελα

Ἦχος δὲ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.172*

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῦ τε α νυ μνη σω ω μεν λα α οι δὲ την Παν α γι

αν πα αρ θε ε ε νον α α α γνην π ρ εξ ης αρ

ρη τως προ ηλ θε σαρκω θεις ο Λο γο ος του Πα α τρος δὲ

κρα ζον τες και λε ε ε γο ο ο ον τες π ρ ευ λο

γη με νη συ εν γυ ναι ξι ι ι ι μα α κα α ρι α α η

γα α στηρ π ρ η χω ρη η η σα α α σα α Χρι ι

ι στον π ρ αυ του ταις α γι αις χε ερ σι την ψυ

υ υ χη ην πα ρα α θε ε ε με ε ε ε ε

νη ^{π ρ} πρε σβευ ε α χρα αν τε σω θη ηναι τας ψυ υ χας

η η μω ων ^{β λ}

Ἦχος δὲ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.172*

Α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σιν

σου ^{π ρ} συ και η κι βω τος του α γι α α σμα α

το ο ο ο ος σου ^{π ρ}

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῶ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Τ ην παν σε πτον σου Κοι μη σιν Παν α γι α παρ θε

νε α α γνη ^{Δ δ} των αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν ου

ρα α α νω και αν θρω πων το γε νος ε πι της γης

μα κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν ο τι μη τηρ γε

γο ο νας του ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι στου

ου ου του ου Θε ε ε ου αυ τον ι κε τευ ου ου

σα υπερ η μων μη παυ ση δε ο ο ο με ε ε ε

θα α α α τω ων ει εις σε με ε τα Θε ε ον

τας ελ πι ι ι δα ας θε ε ε με ε ε ε ε

ων Θε ο το κε παν υ μνη η τε και αι αι α πει ει

ρο γα α με ε

Ἦχος δὲ Πα

ω μο σε Κυ ρι ος τω Δαυ ιδ α λη θει

αν και ου μη α θε τη η η σει ει α α αυ

την

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντας σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δα βι τι κην ω δην ση με ε ρον λα α οι

α α σω με εν Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ε ω α

πε νε χθη σον ται φη σι τω βα σι λει παρ θε ε ε ε

νοι οι ο πι ι ι σω α α αυ της α πε νε

χθη σο ον ται εν ευ φρο συ νη η και αι α γα αλ λι ι

ι α α α α σει ει ει η γα αρ εκ σπερ μα α

τος Δα α βιδ ^{π 9} δι ης η μεις ε θε ω ω ω θη η

η η μεν ^{π 9} εν ταις χερ σι του ε αυ της Υι ου και

Δε ε σπο ο ο του ^{6 λ} εν δο ξως και υ περ λο ο γον με

τα τι ι ι θε ε ε ε ται ^{π 9} ην ως μη τε ρα Θε ε

ου ^Δ α νυ μνου ν τες βο ω με εν και αι λε ε

ε γο ο ο ο μεν ^Δ σω σον η η μας τους ο μο λο

γου ου ουν τα ας σε θε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον ^{π 9}

α πο πα α ση ης πε ρι στα α σε ε ε

ως ^Δ και λυ τρω σαι κιν δυ υ νων τας ψυ υ χας η η

μω ων ⁶λ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ⁴ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.175*

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν τη γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου κα τε λι πες Θε

ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην μη τηρ υ πα α

αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις

σαις ^Δ λυ τρου με νη εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων ^π

^{*} τας ψυ χα ς η μω ω ω ν ^π
τὸ τρίτον

Μετὰ τὸν Ν'

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α

μου

Ὅτε ἡ μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἠὺτρεπίζετο, τότε οἱ ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην [τρόμφ] ἐώρων σε, καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὄρω σε τρανώς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἔσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὦ ἀχραντε, ἰκέτευε ἐκτενωῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Ο τε η με τα στα σις του α χραν του σου σκη νους

ηυ τρε ε πι ι ζε ε ε ε το το τε οι α πο στο

λοι πε ρι κυ κλου ου ουν τες την κλι ι νη η ην ε ω

ω ρω ω ω ω ν σε και οι μεν α τε νι ι

ζον τε ε ες τω ω σκη η η νει θαμ βει ει ει συν

ει ει χο ο ο ο ο ν το ο δε Πε ε τρος

συν δα κρυ υ σιν ε ε βο ο α α α α σοι ω ω

ω Παρ θε ε ε ε ε νε ο ρω ω ω σε ε τρα

α α νως η πλω με νη η ν υ υ πτι αν την ζω η η ν

τω ω ω ν α α πα α αν των και κα α τα πλη η η

η η η η η τ το μαι εν η ε σκη νω σε της μελ

λου σης ζω η ης η η η α πο ο λα α α α αυ

σις αλλ ω α χραν τε ι κε τευ ε εκ τε ε ε

νως τον Υι ον σου ου και αι Θε ε ον του σω ζε σθαι

την πο λι ινσου α τρω το ο ο ο ον

16 Αύγουστου

Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου (944)· καὶ Διομήδους μάρτυρος (†98).

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ π Πά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.176*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι
Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμύμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα· Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα· Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν· Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Δ ε ε ευ τε την παγ κο σμι ον Κοι μη σιν της παν

α μω μου Θε ο το κου ου ε ε ε ορ τα α σω

ω ω ω μεν ση μερον γαρ αγ γε λοι παν η γυ

ρι ι ι ι ζου ου ου ου σιν την σε πτην Με τα στα σιν

της Θε ε ε ο μη η το ο ο ο ρος και

προς ευ ω χι αν η η μας τους γη γε νει εις συ

υ υγ κα α λου ου ου σι του βο αν α σι γη

η η τω ω φω ω ω ω νη χαι ρε η με τα στα

α σα α α πο ο γης και προς ου ρα νι ους μο να ας

με ε ε τοι κη η σα α α α σα χαι αι αι

αι αι ροις η των μα θη των τον χο ο ρον δι α

νε φε λη ης κου ου ου φης εις εν συν α α α γα α

γου σα και αι αι ροι οι οις η η ε ε ελ πεις

και προ ο ο στα σι ι α α η η η μων σε

γαρ χρι στι α νω ων το ο γε ε ε νο ος α πα αυ

στως μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο με ε ε ε ε

εν

29 Αύγουστου

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Θίς τόν Ἑσπερινόν

Ἦχος λ π ♪ Πα

ἰδιόμελα (λείπουν κάποια)

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.178*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

ᾠρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. ᾠ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὤμοσας Ἑρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε, εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ω ρ χη σα το η μα θη τρι α του παμ πο νη

ρου ου ου δι ι ι α α βο λου και την κε φα λην σου

Προδρο με μι σθο ο ον α φει ει λε ε ε ε

το ω συμ πο σι ι ου πλη η ρου ου ους αι αι μα

α α των ει θε μη ω μω σας Η ρω ω ω δη

α α νο ο ο ο με ψε ε ευ δους εκ γο ο ο ο

νε ει δε και ω μω σα ας μη ε ευ ω ω

ωρ κη η η η σας κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε ε

πι ι ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαν τα την

κα ραν του Προ δρο ο μου ου ου α πο ο τε ε ε

ε ε μειν αλλ η μεις τον Βα α α πτι ι ι

στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κω ω ων μει ει ζο

ο ο να ε πα ξι ως τι μω ων τες μα α κα ρι ι

ι ζο ο ο ο μεν π

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις Δ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Δ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του τὸ ἴδιο Δ

ἤχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.179*

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη Δ

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι π

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. ὦ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου ἐπὶ πίνακι

βαστάζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ο υκ ε ε δει σε ε ε ω ω ω Η η ρω δη τον της μοι
χει ει ασ ε λε ε γ χον δι ε ε ρω τα σα α τα νι ι
κον και οι οι στρον θη η η λυ υ υ μα α νι ας θα α να
α τω κα τα κρι ι ι ι ι ναι ουκ ε δει σε
του του την παν τι μον κα α ραν πα ρα νο μω ω γυ ναι
αι κι δι ορ κον ορ χη η σε ε ως πα ρα δου ου ου
ναι σφα α λε ε ε ρως ω πως ε ε τολ μη
η η σας τοι ου τον φο ο νο ο ον τε ε λε ε ε
σαι πως δε ου κα τε φλε χθη η α σελ γης ορ χη

η η η στρι ι ι ι α ε εν με ε σω του ου ου συ υ

υμπο ο σι ι ι ου ε πι πι να κι βα α στα α

α ζου σα τα α α α αυ την αλλ η μεις τον

βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κων

μει ει ει ει ζο ο ο ο να ε πα ξι ως τι μω ων

τες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Θις τήν Λιτήν

Ἦχος ἄ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.180*

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Της α πο τμη θει ει ει σης κε φα λης του Προ ο δρο

ο ο ο μου τα μνη μο συ να α τε λε ε

ε ε σω ω ω ω μεν πο τε μεν ε πι πι να α κι

εκ βλυ ζου ου ση ης αι αι αι μα α α α τα νυ

νι δε εν τοις πε ε ρα α σι προ χε ου ση ης ι α α

α α μα α α α τα α α α

Θεις τον Γτιχον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.181*

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν, τὴν, γῆν ἠγίασας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκώς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ ης με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η βα πτι ι

στα εκ τμη θεις σου την κα ραν την γη η ην η γι

ι α α α α σας ο τι τον νο μον του Θε ε ου

τοῖς πιστοῖς ἐτρα α α α νω ω ω ω σας και

πα ρα νο μι ι αν ἐξ η φα α α νι ι ι

ι ι σας ως πα ρε στη κως τω ω θρο ο ο νω

του ε που ρα νι ου βα σι λε ε ε ε ως Χρι ι στου

αυ τον ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ε λε η

θη η ναι τας ψυ χα α ας η η η η η μων

Χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ως ει Χ

κε δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η σε

ται

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὧ πανάγιε Ἰωάννη. Ἦλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησία, ἀμέμπτω· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων, τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον

μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν Πρόδρομε μακάριε.

Διὰ τὸν νομὸν Κυρίου τὴν κεφαλὴν ἡν ἀ

παπέτμη ἡ θῆς ὠπαν ἀαγιεεε Ιιιωω

αααννη ἡ λεγξας βασιλεααδυσσεε

βηπαρνομηηηη σαααααντα

παρσησιααααμεεμπωδιοθαυμα

ζουουσιιισεστρατιιιαιτωναα

αγγεεελωνδοξαζουσισεχοροιτωναπο

στολωνκαιαιαιμααρτυυυρωντιμωμενσουκαι

ηημειςτηνετησιονμνηηηημηνπανεε

εν δο ο ο ο ξε δο ξα ζοντες την α γι α α

αν Τρι α α δα την σε στε φα νω σα α σαν Προδρο

με μα κα α α ρι ι ι ι ε

Ευ φραν θη σε ται δι και ος εν Κυ ρι ω και

ελ πι ει ει ει επ α αυ τον

Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ μείζων προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετημήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἥσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν, βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο εκ προ φη του προ ο φη η η της και μει ζων

προ φη των γε νο ο ο ο με ε ε ε νος εκ κοι

λι ασ μη τρος ο η γι α α σμε ε ε νος εις υ

πουρ γι α α αν Κυ ρι ι ου ση μερον υπ α νο

μου βα σι ι λε ε ε ως την κα ρα α αν α α α

πε ε τμη η η θη και την α σε μνωσ ορ χη

σα με νη ην κο ο ο ρην τρα νωσ και προ της εκ το

ο μης και με τα την εκ το μην δι ε ε λε

ε εγ ξας η σχυ υ νε της α μαρ τι ι ι ι ας την

φα α α λα α α α αγ γα και δι α του

το βο ω μεν βα πτι στα α α Ι ι ω α α α αν

νη ως ε χων παρ ρη η σι ι ι αν εκ τε νωσ

ι κε ε ε ε τε ε ε ε ευ ε υ υ περ των

ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.183*

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μμη μη δι και αι ου μετ εγ χω μι ι ι ων

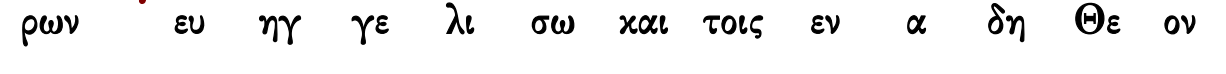

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου Προ ο δρο

με α νε δει χθης γαρ ον τως και προ φη των σε βα

σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι

κα τη ξι ω θης τον κυ ρυτ το ο μενον ο θεν της

α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι αι

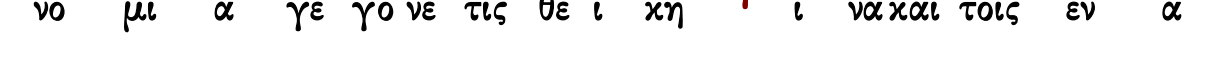

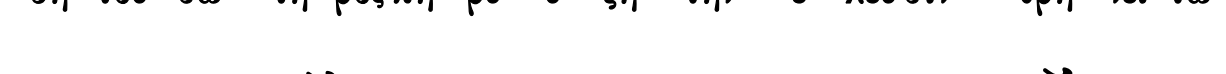
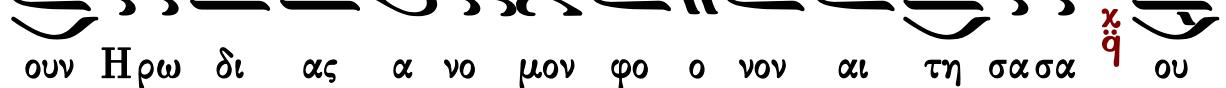

 ρων

 ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον

 φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α

 μαρ τι αν του κο ο ο σμου και πα ρε χον τα η

 μιν το με γα ε ε ε λε ος ο ο ος

Κοντάκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.184*

Ἦ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ
 Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν· θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον
 γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Η του Προδρο μου εν δο ξος απο το μη

 νο μι α γε γο νε τις θε ι κη

 ι να και τοις εν α

 δη του σω τη ρος κη ρυ υ ξη την ε λευσιν

 θρη νει τω

 ουν Ηρω δι ασ α νο μον φο ο νον αι τη σα σα

 ου

νομον γαρ τον του Θεου ζωνται αι ωνα ηγα

πησεν ^{x q̇} αλλεπι ιπλαστον προσ και ρον ^{x q̇}

^{*} ^x ροοοον ^{x q̇}

Τριώδιον

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.185*

Χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο
μι ω ω ων α α α αυ του

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διὰ νηστείας κρᾶζοντες· Ἰλάσθητι ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Μη προσ ευ ξω με ε θα φα ρι σα ι κω ως α δε
ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω θη η
η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν εν αν τι ον

του Θε ου ου τε ε λω νι ι κως ^{π ρ} δι α νη στει ας κρα α

α α ζο ο ο ον τες ^{π ρ} ι λα σθη τι η μιν ο Θε

ος τοι οις α μα α α αρ τω ω ω ω λοις ^{π ρ}

Α ^χ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{π ρ χ}

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι ^{π ρ} τὸ ἴδιον

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^{π ρ} και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι ω ω ω ω να ^{π ρ}

Φαρισαῖος κενοδοξία νικώμενος, καὶ Τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ, ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ μὴ φθεγγάμενος, ἠξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς, στήριζόν με Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φιλόανθρωπος.

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κω με ε νος π ρ

και τε λω νησ τη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο

με ε ε νο ος π ρ ος η λ θο ον σοι τω μο ο ο ο

νω ω Δε σπο ο ο ο τη π ρ αλλ ο μεν καυ χη σα με ε

νος ε στε ρη η θη των α γα α θων π ρ ο δε μη φθεγ

ξα με ε νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε

ε ε ων π ρ εν του ου τοις τοι οις στε να α γμοις π ρ στη ρι

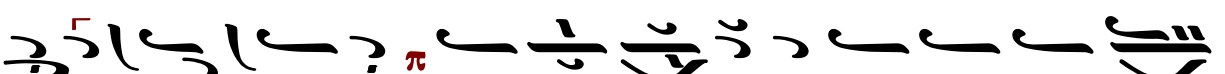
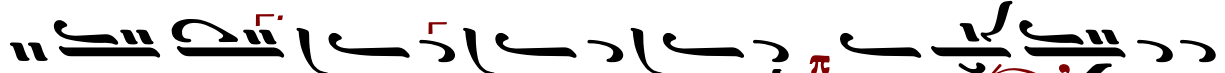
ξον με Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

π ρ ος π ρ

εις τούς Αἰνους

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
 ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε
 ε νη η η των σου ου εις τε ε ε ε λο ος **π** ρ

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον, ἐπιγνοῦσα, ψυχὴ μου· τοῦ μέν, μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνήν, τοῦ δέ, ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν, καὶ βόησον, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Τ ου τε λω νου και του φα ρι σαι ου το δι α α
 α φο ρον ε πι γνου ου ου ου σα α ψυ
 χη η η μου ου **π** ρ του μεν μι σησον την υ περ η
 φα α νον φω ω νην του δε ζη λω ω σον την ευ κατα νυ υ κτο
 ο ον ε ε ε ε ευ χη ην **π** ρ και βο ο η η

η η σον ^χο ^ρο Θε ε ος ι λα α α α σθη τι

μοι οι τω α α μαρ τω ω λω ^χκαι ε λε ε ε η

σο ο ον με ε ^η

^χε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε

εν ο λη καρ δι α μου ^χδι η γη σο μαι παν

τα α τα α α θαυ μα α σι α α α α σου

^που ^ρ

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεχάλαχον φωνήν, πιστοὶ μισήσαντες, τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνυκτον εὐχὴν ζηλώσαντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ταπεινοῦντες, ἐν κατανύξει κράζωμεν· ὁ Θεὸς ἰλάσθητι, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Τ ου φα ρι σαι ου την με γα λαι χον φω ω νη ην ^χ

πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν ^πτου δε

τε λω ω ω ω ω νου την ευ κα τα α νυ υ υ υ

κτον ευ χην ζη η λω ω σω ω ω ω μεν ^{π ρ} μη τα α υ ψη

λα α α φρο ο νου ου ουν τες ^{χ ρ} αλλ ε αυ τους

τα α α πει ει νου ου ουν τες ^{π ρ} εν κα τα νυ ξει ει κρα α α

ξω ω ω ω ω με εν ^{π ρ} ο Θε ος ι λα σθη η

τι ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αις η η μων ^η

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.188*

Ⲭ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις π ρ και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Ⲭ π ρ εκ πα σων των α νο
μι ω ω ων α α α αυ του π ρ

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, καὶ ζωηράν, ἐπιστεύθην, γεωσπορήσας τὴν ἀμαρτίαν, τῇ δρεπάνῃ ἐθήρισα, τοὺς στάχους τῆς ἀμελείας, καὶ δραγμαμάτων ἐστοίβασα, πράξεών μου τὰς θημωνίας, ἃς καὶ κατέστρωσα οὐχ ἄλλω τῆς μετανοίας. Ἄλλ' αἰτῶ σε, τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν, τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας ἀπολίξμισον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν, εἰς τὴν οὐράνιον σου συγκλείων με ἀποθήκην καὶ σῶσόν με.

Εἰς αν α μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε πι
στε ε ε ευ θην π ρ γε ω σπο ρη η η σα α ας την

α α μαρ τι ι ι ι αν ^{π 9} τη δρε πα νη ε θε ρι ι σα

τους στα χυ ας της α με ε λει ει ει ας ^{π 9} και δρα

γμα των ε στοι βα α σα πρα ξε ων μου τας θη η μω ω

νι ι ας ^{π 9} ας και κα τε ε στρω ω σα ουχ α λω νι ι

ι της με ε τα νοι οι οι οι ας ^{π 9} αλλ αι τω σε τον

προ αι ω νι ον γε ωρ γο ον η μων Θε ε ον ^{π 9}

τω α νε μω της σης φι λε ευ σπλα αγ χνι ι ας ^{π 9} α

πο λι χμι σον το α χυ ρο οντων ε ε ε ερ γω ω ω

ων μου ^{π 9} και σι ταρ χη σον τη ψυ χη η μου την α

α α φε ε ε ε σιν ^{π 9} εις την ου ρα νι ον σου συγ

κλειων με αποθηκη ην και σωωωωσοοοον

με π ρ

Αι νει τε τον Κυριον παντα τα εθνη

ε παινεσα τε αυτον παντες οι οι λα

α α οι τὸ ἴδιο ρ

Ο τι εκραται ωθη το ελεος αυ

του εφη μας και η αληθεια του Κυρι

ου μενει εις τον αιωωωωνα π ρ

Ἐπιγινῶμεν ἀδελφοὶ τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ἀναδραμόντα, Ἄσωτον Υἱὸν ὁ πανάγαθος Πατήρ, προὔπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης, χαρίζει τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ ευφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρί, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επιγνωμεν αδελφοι του μυστηριου της δου

ου να αααμιν τον γαρ εκ της αμαρτιιι

ας προς την πατριχη ην εεστιιαν ανα

δραμοντα ασωτων υιων ο παναγαθος

Πατηρ προυπαντησας ασπαααα ζεεεε

ται και παλιν της οικειας δοοοξης χαρι

ζεται τα γνωρισμαατα και μυστηχη ην της

αανωεπιτελειειειει ευφροσυυυ

νην θυων τον μοσχον τον σιτεε τον ινα η

μεις αξιως πολιτευσωμεεθα τωτεθυ

σαν τι φι λαν θρω ω ω πω Πα α τρι η και τω εν δο

ξω θυ μα α τι τω σω τη ρι τω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων π ρ

Θεις τούς Αϊνους

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.190*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω σοι Κύριε. Ἡμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτήρ καὶ σωσὸν με.

Την του α σω ω ω του ου φω ω ω νην προς

φε ερω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α α αρ

τον εν ω πι ι ον των ο φθαλ μω ων σου ου α γα α θε

ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα τον πλου ου ου ου

τον τω ω ων χα ρι σμα α α τω ω ων σου αλ

λα δε ξαι με με τα α α νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι

σω ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.190*

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη

των σου ου ει εις τε ε ε ε ε λος π ρ

Ὡς δ' Ἄσωτος υἱὸς ἦλθον καὶ γὰρ οἰκτίρμων, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ο α σω ω τος υι υι ος η η η λ θ ο ν κα γ ω

οι κτι ι ι ι ρ μ ο ν π ρ ο τ ο ν βι ο ν ο ο ο ο ο ο

λ ο ν δ α π α ν η σ α ς ε ν τ η α π ο δ η η μ ι ι ι ι

ι α π ρ ε σ κ ο ρ π ι σ α τ ο ν π λ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ο ο ο ν δ ε ε

δ ω κ α ς μ ο ι Π α α α α τ ε ρ π ρ δ ε ξ α ι μ ε μ ε τ α ν ο ο υ

ο υ ο υ ο υ ν τ α α α ο Θ ε ε ο ς Δ ε και ε λ ε ε ε

ε η η σο ο ο ν μ ε β λ

Ἦχος λ ρ Δι Νη

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα σι α α α α σου

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δα πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου σι ας

το ον πλου ου ου τον και κα τα να λω ω ω ω ω

σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα οι κη η η

σας των πο νη ρω ω ν πο ο λι ι ι των και

μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα του των συν

οι οι οι κε σι ι ον ⁶ε ^λε πι στρε ψας βο ο ω ω ω σοι

τω οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι η η μα αρ τον

εις τον ου ρα α νον ^γκαι ^θεν ω ω ω ω πι ι

ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α ξι ι ος κλη η θη

η η ναι υι υι υι ο ο ο ο ος σου ^γποι ^δοι

οι οι η η σο ο ον με ως ε να των μι ι

ι σθι ω ω ν σου ⁶ο ^λΘε ο ο ος και ε ε λε η

η η σο ο ο ον με ^γ

Ψυχασάββατον

Εἰς τὸν Ἑπίθρον τῶν Αἰῶνων

Δόξα...

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.192*

Δοοοοξα Παατριιιι καιαιαι
Υιυιω καιαγιιω Πνευμααατι

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἢ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Θεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Αλγος τω Αδαμ εχρηματισεν η του ξυ

λουαπογευσις παλαι εεεν Εεεδεμ οτε

οοοφισι ονεεεξ ηρεευ ξαααατο

διουτουγαρ εισηλθε εν οθαααα ναα

αατος παγγενηκατεσθιιωωων τονα

αν θρω ω ω ω πον ^π αλλ ελ θων ο Δε σπο της κα

θει ει ει λε το ον δρα ^ο α κο ο ο ον τα και α να παυ

σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το ^π προς

αυ τον ου ουν βο η η η η σω ω ω ω μεν φει ^ο

σαι Σω τηρ και ου ους προ ο οσ ε ε λα α α βου

με τα των εκ λε κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ

^π
σον

Και νυν...

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και αι αι α α ει ^ο και εις τους

αι αι ω ω ω νας ^ο ^Δ των αι ω ω ω νων α α α

ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε πα α

θον τες ε τυχον ων περ ε ε πο θουν και πρε σβευ ει

σοι ο χο ρος των α πο ο στο ο ο λων συν τη η η τε

κου ου ση η η η σε α να παυ σον ο Θε ε ος

ψυ χας ας προ ο σ ε ε λα α α βου και η

μας κα τα ξι ω σον της βα σι λει ει ει ει α α α ας

σου ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει νας δι ε

με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι ι τον ο λυ

τρω τη ης μου και Θε ο ο ο ο ο ο ος

Κυριακή τῆς Απόκρεω

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος λ π Πά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.194*

Α ἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἠχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία πάντες γενήσονται, καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου, καὶ κόφονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κληῖρος, εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ε ν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι τη ην
ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα

α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α κρι

ι ι τοι τω α δε κα στω Κρι τη η η πα α α

ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πιγξ η

χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α της γης

σει σθη σον ται και οι νε κροι εκ των μνη μα των

εξ α α να στη η η η σο ο ο ον ται και η

λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε νη η σο ο ο ον

ται και παν των τα κρυ υ πτα φα νε ρα πα ρι ι

στα αν ται αι εν ω ω πι ο ο ο ον σου και

χο ο ψο ον ται και κλα αυ σο ο ον ται και εις

το πυρ το ε ξω τε ρον α πε λε ευ σο ο ο ον ται

οι μη δε πο τε με τα α α νο η η σα α α

αν τες και εν χα ρα και αι α α α γα α α λ λι

α α α σει ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων

κλη η η ρος εισ ε λευ σε ε ται εις πα στα α

δα αουρα α α νι ι ι ι ον

να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η

των σου ου εις τε ε ε ε λος

Ἦ ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερὰ, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται

[Κριτής/Χριστός], ὁ μέλλων κρίναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρα; ὦ ποία ὥρα τότε! Ἄλλά πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχὴ ὁ Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε ρα Δ ρ

ο ταν κα θι ση ο Κρι της ε πι θρο νου ου φο βε ε ρ

ρου βι βλοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πρα α ξει

ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και τα α κρυ υ πτα α

α του ου σκο ο ο τους δη μο σι ε ε ε ευ ο ο

ο ον ται αγ γελοι πε ρι τρε χου ουσιν ε πι συν α

γοντες πα α α α αν τα α τα ε ε ε ε θνη δε

ε ευ τε α α κου σα α τε βα σι λεις και αρ χοντες δου

λοι και αι ε λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ

τω ω ω λοι και δι και αι οι πλουσι ι οι και πε νη τες

ο τι ερ χε ται αι αι Κρι ι της ο με ε ε λ λ ω ω ν

κρι ναι πα α α α σα αν την οι κου με ε ε ε νη ν

και τις υ πο στη σε ται α πο προσ ω που α α αυ

του οταν αγ γελοι πα ρι στα αν ται ε λε γ χ ο ο

ον τε ε ε σ τ α α σ π ρ α α α ξ ει σ τ α σ δι α νοι α σ

τ α σ εν θ υ υ μη η η σ ει σ τ α σ εν ν υ υ υ κ τι ι και ε

ε εν η με ε ε ε ρ α ω ποι α ω ρ α το ο

ο ο τε α λ λ α προ του φ θ α σ αι το ο τε λ ο σ σ π ο υ δ α

σον κ ρ α α ζ ο υ σα α ψ υ υ υ χ η ο Θε ο ς ε

πι στρε ψον σω σο ον με ^Δ ως μο ονος ε ε ευ σπλα α

α αγ χνος ^π

ᾠχος λ δι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.197*

Ε ^χ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου ^δ ^λ δι η γη σο μαι παν τα τα ^χ

θαυ μα σι α α α α σου ^ν ^δ

Δανιήλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεψύχθησαν. Βλέπε, ψυχὴ μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει. βρωμάτων ἀπέχη; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνης, μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, κατακαῆς ὡσεὶ κηρός, ἀλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστός, εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δ α νι ηλ ο προ φη της α νηρ ε πι θυ μι ων

γε ε ε νο με ε νος ^δ ^λ το εξ ου σι α στι κον Θε ε ^σ

ου ^δ ^λ θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε βο ο

ο ο α ^γ ρι κρι τη ρι ον ε κα α θι ι σε και βι

βλοι η νε ω ω ω χθη η η η σαν ^Δ βλε πε ψυ υ

χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις ^β τον πλη σι ι

ι ο ον σου μη α α α θε ε ε ε ε τει ^γ βρω

μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο ο ον σου ου μη

κα τα α α κρι ι ι ι ι νης ^γ μη η η τω τυ

υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη ^Δ κα τα κα

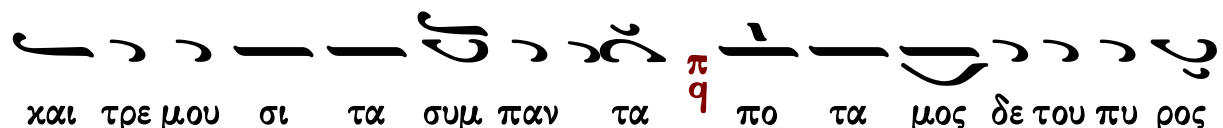
ης ωσ ει κη η ρο ο ος ^β αλλ αν εμ πο δι στως

εις α α ξει σε ε Χρι ι στος ^Δ εις την βα σι λει ει ει

α αν α α αυ του ^γ

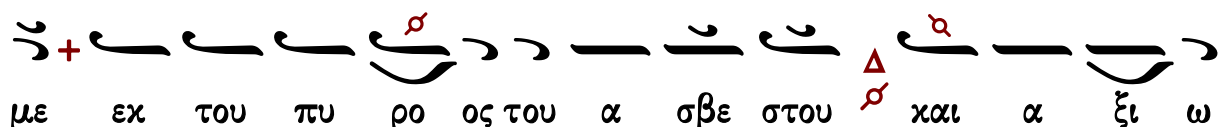
Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, Κριτὰ δικαιοῦτάτε.

Ο ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ξης

 και τρε μου σι τα συμ παν τα πο τα μος δε του πυ ρος

 προ του βη μα τος ε ελ χει και βι ι βλοι οι α νοι γον

 ται και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ον ται το τε ρυ σαι αι

 με εκ του πυ ρος του α σβε στου και α ξι ω

 σον εκ δε ξι ων σου με στη ναι Κρι τα δι και ο ο τα

 α τε ε ε ε

Κυριακή τῆς Τυρινῆς

Θις τοὺς Αἴνους

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.199*

Α νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ον

Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφεις καὶ γυνή, θεϊκῆς [παρρησίας/παρουσίας] με ἔξωσαν, καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρωῶσις ἠλλοτρίωσεν. Οἶμοι! οὐ φέρω λοιπόν τὸ ὄνειδος, ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθη, ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς, καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δοράν, ὡς θνητὸς ἐλεεινῶς περιφέρω. Οἶμοι! τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Ἀλλὰ σὺ φιλόανθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχτιὰν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Ο ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη νω ω κε κρα α
γεν ο τι ο φι ις και γυ υ νη θε ι κης παρ ρη

σι ασ με ε ξω ω σαν και πα ρα δει σου ου της τρυ υ

φης ξυ λου βρω σις η ηλ λο ο τρι ι ι ι ι ω ω

ω ω σεν οι οι οι οι οι μοι ου φε ε ε ρω

ω λοι οι οι πον το ο ο νει ει ει δος ο

πο τε βα σι λευς των ε πι γει ων κτι σμα α των Θε

ε ου νυν αι χμα λω το ος ω ω ω φθην υ πο μι ι ας

α θε σμου συ υμ βου ου ου λης και ο πο ο τε

δο ο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε ε σμε ε ε νος

της νε κρω σε ω ω ως την δο ο ραν ως θνη τος ε λε ει ει

νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε ρω οι οι οι

μοι οι τι να των θρη η η η η η νων ^{κ ρ} συν ερ

γα α την ποι η η η σο ο ο ο μαι ^{κ ρ} αλ λα συ

φι ι λαν θρω ω πε ο εκ γης δημι ουρ γη σα ας με ^Δ

ευ σπλαγ χνι ι αν φο ρε ε ε ε σας ^{π ρ} της δου λει

α ας του ε ε ε χθρου ^Δ α να κα λεσαι αι και σω ω

σον με ^Δ

^Δ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου ^Δ

υ ψω θη τω η χειρ σου ^Δ μη ε πι λα θη των

πε ε νη η των σου ου εις τε ε ε ε λος ^{π ρ}

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέμκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται, καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἀρρηκτον κατέχοντες τὴν πίστιν, καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχὴν, καὶ περικεφαλαίαν τὴν

ἐλεημοσύνην, ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἥτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Το σταδιον των αρετων ηνεεεω

ωωω και ^{χρ}οι βουλομενοι αθληηηηησαι

εισεεεε ελθεεεε τε ^αα ναζωσαμενοι οι

οι τον κααλον της νηστειειει ααςα γωωω

ω να ^ποι γαρ νομιμωσ αθλουντες δι και αιωσ

στε φανου ου ουνται ^{χρ}και α να λαβοοντες

την πανοπλιαν του σταυρου ^ατωε χρωαν

τιμααχηησοοοοο μεεεεθα ^πωστει

χος αρρηκτον κατεχοντες τηηνπι ι ιστιν ^{χρ}και

ως θω ρα κα τη ην προσ ε ευ χην και πε ρι κε φα α

λαι αι αι αν τη ην ε ε λε η η μο συ υ υ υ νη

αν τι μα χαι ρας την νη η στει ει ει αν η τι ις ε εκ

τε ε μνει α πο καρ δι ι ι α α ας πα σα αν

κα κι ι ι ι αν ο ποι ων ταυ τα τον α λη θι

νον κο μι ζε ται στε φα ανον πα ρα του παμ βα σι

λε ε ε ε ως Χρι ι στου εν τη η με ρα α της κρι

ι σε ως

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.202*

Ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου ^χ δι η γη σο μαι παν τα τα

θau μα α σι α α α α σου ^π

Ἄδὰμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος, Μωσῆς θεόπτης ἐχρημάτισε, νηστεία τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς καθηράμενος. Διὸ τοῦ Παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθορᾶν ἐφιέμενοι, μωσαϊκῶς τὴν τετράδα, τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν, προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, εἰλικρινῶς προσκαρτεροῦντες, κατευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα, κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω πορείαν μετῴμεν, ὅπου αἱ τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, καθορᾶν τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ ἀξίωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, συγχορεῦσαι ταῖς τῶν ἀγγέλων στρατιαῖς, ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς Χριστέ πρεσβεΐαις, καὶ ἀποστόλων, καὶ τῶν μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν [ἀγίων/ ὁσίων].

α δαμ του πα ρα δει σου δι ω ω ω κε ε ε ε

ε ε ται ^ν τρο φης με τα λα βω ων ω ω ως πα ρη

η κο ο ο ο ος ^π Μω σης θε ο πτης ε χρη η

μα α τι ι ι ι σε ^δ νη στει α τα ομ μα τα της ψυ

χη ης κα α α θη ρα α με ε ε ε νος ^π δι ο του

πα ρα δει ει ει σου οι κη το ρες γε νε ε σθαι αι ε ε

πι ι ι πο ο θου ου ουν τες α παλ λα γω ω ω μεν

της α λυ σι τε λους τρο φης και Θε ον κα θο ραν

ε φι ε ε με ε νοι μω σα ι κως την τε ε τρα δα

της δε κα δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν προσ

ευ χη και τη δε ε η η η η η σει ει λι

κρι νω ως προ ος κα α αρ τε ε ρου ου ουν τες κα

τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα α πο σο

βη σω μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη η μα α α α

τα κου φοι προς την α νω πο ρει α αν με

τι ι ι ι ι ι ι ω μεν ο που αι των

αγ γε ε λω ωωνχο ο ρει ει ει αι α σι γη

η η τοι οισ φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον αν

υ μνου σι Τρι ι α δα κα θο ραν το α μη χα νον

κα α α λλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι ι κον ε

κει α ξι ω σο ο ον η η η μας Υι ε Θε ου

ζω ω ω ο ο δο τα τους ε πι σοι πε ποι θο ο τας

συγ χο ρε ε ε ε ευ σαι ταις των αγ γε ε λων

στρα α τι ι ι αι ταις της τε κου ση ης σε ε μη η

τρος Χρι στε ε ε πρε σβει ει ει αις και α πο στο ο ο

λων και των μαρ τυ υ υ υ ρω ων και των ο σι ι ι ι

ων
π

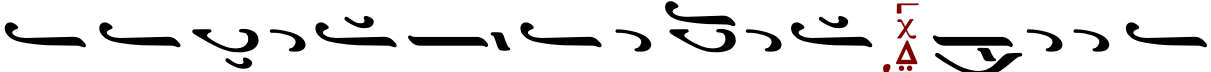

Κυριακή τῆς Τυρινῆς, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψιδίου

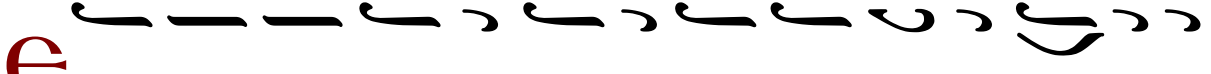

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε

Ἦχος

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.204*

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Ἐγκρατεία τὴν σάρκα, ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου νηστείας, καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι, Κύριον τὸν σφίζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν βοῶντες. Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευίτας, Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς, οὐρανοῦ βασιλείας ποίησον εὐσπλαγγνε.

γ κρα τει α την σα ρ κα τα πει νω σαι πα αν τες

σπου δα α α σω μεν το θει ον υ περ χο με

νοι στα δι ον της α μω μου ου ου νη η στει ει ει ας

και ευ χαις και αι δα κρυ σι Κυ ρι ον τον σω ζον τα

η μα α α ας εκ ζη τη η η σω ω ω ω μεν και

λη θην της κα κι ας παν τε λη ποι η σω με ε εν βο ω

ων τες η μαρ το με ε ε εν σοι σω στον ως πα

λαι Νι νευ ι τας Χρι στε βα σι ι λευ και κοι νω νους

η η μας ου ρα νι ου βα σι ι λει ει ει α ας ποι

η στον ε ε ευ σπλα α α αγ χνε

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας, τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα, [ἀσώτως μου/ἀσώτως μου] τὸν βίον ἠνάλωσα· διὸ καθικετεύω, μετανοίας ὄμβροισ με καθάρας, νηστεία καὶ δεήσει, ὡς μόνος ἐλεήμων ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃ με εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπεράγαθε.

Ε
μαυ τον α πελ πι ζω εν νο ων τα ε εργα μου

Κυ υ υ ρι ε τα πα σης τι μω ρι α α ας ε

πα α ξι ι ι ι α ι δου γαρ πα ρα α βλε

ε ε ψας τα σε πτα σου Σω ω τερ εν τα α αλ

μα τα α σω τως μου τον βι ι ι ι ον η να α

α λω ω ω σα δι ο κα θι κε τε ε ε

ε ευ ω με τα νοι ας ομ βροις με κα α θα

α α ρας νη στει α και αι αι δε η η σει ως

μο νος ε λε η η η η μων εκ λα α αμ πρυ υ υ

υ νον και μη η η βδε ε ε λυ υ ξη η η

με ευ ερ γε τα των α παν των και υ περ α

α α γα α α θε

Τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.206*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τὸν τῆς Νηστείας καιρὸν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοῦς ὑποβάλλοντες, ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν ὡς περ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος, ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθήμεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιῶμενοι.

Τον της νη στει ας και ρον φαι δρω ως α παρ ξω ω ω

με θα προς α γω ω ω νας πνε ευ μα α α τι ι ι

κουσ ε αυ του ουσ υ υ υ πο βα αλ λο ο ο ον

τες α γνι σω μεν την ψυ υ χην την σα α ααρ κα

κα θα α α ρω ω ω ω μεν νη στευ σω μεν ωσ περ

εν τοι οι οις βρω ω μα σιν εκ παν τος πα α α θους τας

α ρε τας τρυ φω ω ω ω ν τες του Πνε ε ευ μα α α

α τος εν αις δι α τε λου ου ουν τες πο ο θω α ξι

ω θει η μεν παν τες κα τι δειν το παν σε ε ε πτο

ον πα α α θος Χρι ι στου ου ου ου του Θε ε ου και

το α γι ον Πα σχα πνευ μα τι κως εν α γαλ λι

ω ω ω μεε ε ε νοι

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία,
μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Παν α γι ι ι α Θε ο το ο ο ο ο κε

τον χρο νον τη η ης ζω η η ης μου μη εγ κα τα

λι ι ι πης με αν θρω πι νη προ ο ο στα α σι

ι ι α μη κα τα πι στε ε ευ σης με ε αλλ

αυ τη η αν τι ι λα α βου ου ου και ε λε ε ε η η σο

ο ον με

Τετάρτη τῆς α' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ὡς ἠράθης Χριστέ

Ἦχος Δε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.207*

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα Κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως ἥλιος
ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος, πλάνης τὸ
σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους
πονηρῶς, ὄνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα κο

σμον Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως ἥλιος

ἐξαποστείλει ἑλάσ ἀπεμείω

σεταῖς λαμπρότησιν τοῦ ὑμῶν

ἐνθέου κηρύγμα ἑλάστος

πλάνης τοσκότος θεόπται ἀπο

στολοι καὶ ἐφώτισε ἐτούτους ἐν

ζο ο ο φω της α γνω σι ι ι ας κε κρα τη με

ε ε νους πο ο νη η η ρως ον περ εκ δυσ ω πτη

σα α τε κα τα πεμ ψαι και η μιν τον φω τι ι σμον και

το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἄρετῶν Ἡλίου, προσεπιβάς ἄρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχὴ μου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορροούσης, καὶ ἐνηρόνου, ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσάν, τῆς γεέννης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ. Κύριε δόξα σοι.

α ρε των Η λι ου προσ ε πι βας αρ μα τι ι

θει ει ει ω τη νη στει α λαμ πρυν θεις α α νε

φε ε ε ε ρε ε ε ε το ε πι το υ υ ψο ος

το ου ρα α α νι ι ι ι ον του τον ζη λω

ω ω σον τα πει νη ψυ υ χη η η μου και νη

στευσον πασης και και α ας και αι φθο ο ο νου και ε ε

ε ε ρι ι ι ι δος και τρυ φης ε πιρ ρε ου ου ου ου

ση ης και εν η δο ο ο ο νου ο ο πως ο δυ νη ην

χα λε ε πην ε εκ φυ υ υ γης δι αι ω νι ι

ι ι ζου ου ου ου σαν της γε ε ε εν ης εκ βο ω

σα τω ω Χρι ι ι στω ω Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α σοι

Όσιε Πάτερ

Ἦχος λ̣ π̣ ἡ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.209*

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

α πο στο λοι θε ι ο ι του κο σμου θερ μο τα τοι ο ι

οι οι πρε ε σβε ευ ται και των ορ θο δο ξω ων προ α

α α α α σπι ι ι ι σται ε χον τες παρ ρη σι

ας το κρα α α α τος προς Χρι στον τον Θε ον

η η μων υ περ η μω ων αι τη η η η σα α α α

σθε δε ο μεθα πα α αν σε βα α α α α σμι ι

ι ι οι ι ι να τω ω ων νη η στει ει ων τον

α γα θον και ρον ευ μα ρω ως ποι η σω ω ω με ε

ε ε θα και της ο μο ου σι ου ου Τρι ι α α α

δος την χα ρι ιν δε ξω ω ω ω ω με ε ε ε

θα με γα λο κη ρυ υ κες ε ε ε εν δο ο ο ο

ξοι ^χ ^θ ^ε ^σ ^θ ^ε ^υ ^π ^ε ^ρ ^τ ^ω ^ν ^ψ ^υ ^χ ^ω ^ν ^η ^η ^μ ^ω ^ν ^α ^δ

ρον γαρ προ τι θε ται τρα πε ζαν μου στι ι κην ο μα

αρ τυς Θε ο ο ο δω ρος ευ φραι νου σαν τους φι

λε ο ο ο ορτους η η μας του βο η σαι αι προς α αυ το

ο ον χαι ροις α θλο φο ρε α α α ητ τη

η η τε ο τας α πει λα ασ τω ω ω ν τυ υ ρα

α αν νων ε πι γη ης κα τα α α στρε ψα α με ε

ε ε νος χαι αι αι αι αι ροις ο το πη λι νον

σου ου σω ω ω μα δι α Χρι στον τον Θε ον εκ

δε δω κως ται αι αις βα α σα α α νοις χαι αι αι

ροις ο εν ποι κι λοις κι ιν δυ υ υ νοις δο κι μοις στρα τι

ω ω της α α να δει ει χθεις της ου ρα νι ου ου στρα α τι ι

α ας δι ο δυσ ω που με εν σε μαρ τυ υ ρων εγ

καλ λω ω ω πι ι ι ι σμα πρε σβε ευ ε υ περ

των ψω χω ω των η η η η μων

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐραπλοῖς, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας, μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά, καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι, νηπίοις χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα, θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Την θεοδωρητον χαριν των θαυματων σου μαρ

τυς Θεεεοδωωρε παασιινε φααπλοις τοις

πι στει ει ει ει σοι προσ τρεεε χου ου ου ου σι

δι ης ευφημου μεν σε λεεε γοντες αι

χμα λω του ου ους λυ υ τρου ου ου σαι θε ρα πευ εις

νο σου ου ου ου ου ουν τας πε νο με νους πλου τι ζεις και

δι α σω ω ζεις πλεεε ον τας μα α α

ται αι αι ο ον δρα α α σμο ον ε πε χει εις οι κε ε

των και ζη μι ας φα νε ρω σιν ποι εις τοις συ λη θει

σι ιν α θλη η τα α α και στρα τι ω τας παι δευ εις

της αρ πα γης α πε ε ε ε χε ε ε ε σθαι νη

πι οis χα ρι ζεις συμ πα θω ω ωως τα αι τη η

η μα α α α τα θερ μος ευ ρι σκη προ ο στα

α α της τοis ε πι τε λου σι σου το ι ε ρο

ον μνη μο ο ο συ νον μεθ ων και η μιν α

θλη τα ι ε ρω τα τε τοis αν υ μνου σι σου το μαρ

τυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι τησαι παα ρα Χρι ι

στου το με ε γα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης Μάρτυς Θεόδωρε, ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις. Ὁθεν υἷὸν ἀρπαγέντα γυναίου ποτέ, δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ, ἐπιστάσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσιν τὸν Ναόν σου κατέβρεχεν αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθής, ἐφ' ἴππῳ λευκῷ ἐπιβάς, ταύτης τὸν παῖδα, ἀοράτως παρέστησας, καὶ μετὰ τοῦτο σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. Ἄλλ' αἰτήσαι Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ω ρ ο ν Θε ου υ περ τα τον α νε ε δει ει ει

χθη ης μα α αρ τυς Θε ο ο ο δω ω ω ω ρε

ο ο τι και αι αι με τα τε ε ε λος ω ω ως ζων τοις

προσ τρε χου ου σι πα ρε χεις τα α ας αι αι τη η η

σεις ο θεν υι ον αρ πα γεν τα γυ ναι ου πο ο τε

δο ρυ α α λω ω ω τον εν αλ λο πι ι ι στω

στρα α τω ε πι στα σα η η χη η η ρα τοι οις

δα α α κρυ σι τον να ο ο ο ον σου κα τε ε

ε βρε ε ε ε χεν αυ το ος δε ω ως συμ πα α

θης εφ ιπ πω λευ κω ε πι βας ταυ της το ον παι

αι αι δα α ο ρα α α α τως πα ρε ε

ε στη η η η σας και με τα του το συν του τω

εν ερ γων τοις θαυμα σιν ουκ ε ε ε λι πες αλλ

αι τησαι Χρι στο ο ον το ον Θε ε ε ον σω

θη ναι αι τας ψυ χα α ας η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου. Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεὸν ἐκτενωῖς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θ ει ει ω ων δω ρε ε ων ε πω νυ μον σε γε ε ραι

αι αι ρω τρισ μα α α α καρ Θε ο ο ο δω ω ω

ω ρε του φω το ος γα α αρτου θει ει ου α δυτος

φω στη ρ α α να δει ει χθεις κα τε λαμ ψα α ας α

θλοι οι οισ σου την συμ πα α α σα αν κτι ι ι

σιν και πυ ρος α κμαι ο τε ε ρος φα α νεις την φλο

ο γα α α κα τε ε σβε ε ε ε σας και του δο

λι ι ου δρα α α α κο ο ο ον τος την κα ραν συν
 ε ε ε τρι ι ι ι ι ψας δι ο εν τοι οις α θλοι οις
 σου Χρι στος ε ε πι κα αμ φθεις ε στε φα νω σε την θει
 ει αν κα α α α ρα α α αν σου με γα λο μα αρ
 τυ υ υς α θλη η τα ως ε χων παρ ρη σι αν προς Θε
 ον εκ τε νως ι κε τε ευ ε υ περ τω ων ψυ υ χω
 ω ων η η η η μων

Λόξα...

Ἦχος λ π Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.216*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι
 Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ὁργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής, τῷ συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστεία καθαγιζόμενον λαὸν εὐσεβῆ, τοῖς ἐκ μιαιῶν θυσιῶν κεχραμένοις βρώμασιν, ἐπειρᾶτο καταμιαίνειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου μηχανήμα, σοφωτέρᾳ διέλυσας ἐπινοία, ὄναρ ἐπιστάς, τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν, καὶ δὴ σοι χαριστήρια θύοντες, σωτῆρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, μάρτυς Θεόδωρε.

Ὁ ρ γ α ν ω χ ρ η σ α μ ε ε ν ο ς ο δ υ σ μ ε ε ε ν η ς τ ω

σ υ ν α π ο σ τ α α τ η η η τ υ υ ρ α α α ν ν ω δι

ε π ι ν ο ι α ς χ α λ ε ε ε π η ς τ ο ν ν η σ τ ε ι α κ α θ α

γ ν ι ζ ο μ ε ν ο ν λ α ο ο ο ν ε ε υ σ ε ε ε β η τ ο ι ς

ε κ μ ι α ρ ω ν θ υ σ ι ι ω ν κ ε χ ρ α μ ε ν ο ι ς β ρ ω μ α

σ ι ν ε π ε ι ρ α α α α τ ο ο κ α τ α μ ι α ι α ι α ι

ν ε ι ν α λ λ α α α υ τ ο ς τ ο ε κ ε ι ν ο υ μ η χ α ν η η μ α

σ ο φ ω τ ε ρ α δι ε ε λ υ σ α α α ς ε ε ε π ι ι

νοι οι οι α ο ναρ ε πι στας τω το ο τε αρ χι

ε ε ε ρει και το βα θυ της γνω μης α α α να

α α κα α λυ υ υ πτων και το α το πον του εγ χει

ρη η μα το ο ος υ πο ο δη η η λων και δη

σοι χα ρι στη ρι α θυ ον τες σω ω τη η ρα ε

ε πι γρα α φο ο με ε ε ε θα ε τη σι ον

α να α μνη η σιν του γε νο με ε νου ου ου ποι ου

ου με ε ε ε νοι και το λοι πον εξ αι του με ε

νοι των ε πι νοι ων του πο ο νη η ρου α βλα βεις

πε ε ρι σω ω ω ω ζε ε ε ε σθαι ταις προς Θε

ο ον σου ου ου πρε ε σβει ει ει αις μαρ τυ υς Θε

ο ο ο ο δω ω ω ω ρε

Σάββατο α' εβδομάδος (άγιου Θεοδώρου)

Θις τούς Αϊνους

Δόξα...

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.217*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι
Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ἄγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφέ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

α γι ω συ νης δω ω ω ρε ε ε α και
πλου τος θει ει ει α ας ζω ω ω ης πε φα νε ε
ρω ω σαι τω κο ο σμω ω ω Θε ο ο δω ω ω
ρε Χρι στος γα αρ σου ου ου σο ο φε την μνη η η μη
η ην ε δο ο ξα α α α σεν εν η συμ φω νως

οι πι ι ι στοι γε γη θο ο τε ε ες υ υ μου

ου ου μεν ^Δ τους α γω ω να ας των πο ο ο νω ω

ω ων σου

Κυριακή Α' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π̣ ̣ Β̣ ̣

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.218*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ
ε πι τον Κυ ρι ον

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς, ἐναρξώμεθα τελοῦντες, ἡμέραν ἕξ ἡμέρας ἀδελφοί, ἄρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθεία, τὴν σάρκα ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνείᾳ, τρέποντες, καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Τ α των νη στει ων νυν δισ ε βδο μα φαι δρωσ εν αρ
ξω ω με θα τε λουν τες η με ραν εξ η με ρας α
δελ φοι αρ μα πυ ρος ερ γα σα μενοι η μιν ως Η λι
ας ο ο Θε σβι της τας τε εσ σα ρας με γα λας α ρε

τας τον νουν α νυ ψω σωμεν α πα θει α την σαρ κα ο

πλι σωμεν τη η α γνει α τρε ποντες και νι κων τες τον ε

χθρον

Τετάρτη τῆς β' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Ἦχος ἠ΄ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.218*

Τῶν θείων Ἀποστόλων, Κύριε δεήσῃ, τὸν τῆς Νηστείας χρόνον, καλῶς ἡμᾶς τελέσαι, κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ὡς ἀγαθὸς εὐσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι, σὲ δοξάζωμεν πάντες.

Των θειων αποστολων Κυριε δεησει
τον της νηστειας χρονον καλως ημας τελεεσαι
κατανυξει διανοιας καταξιωσον
γαθος ευσπλαγχνε ινασωζομενοι σεδοξαζωωμεν
παντες

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Ἦχος ἠ΄ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.219*

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σου Κύριε ἡ ἔλευσις, ἐν ἣ καθίσας κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσῃς! Μὴ οὖν κρίνης με, τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Μεγαλη και φρικτη σου Κυριε η ελευσις

εν η κα θι σας κρι σιν δι και αν εκ τε λε ε σης ^πμη

ουν κρι νης με τον κα τα κε ε κρι με ε ε νον ^παλλ ως

Θε ο ος φει σαι μου των α πο στο λων σου ^χευ προς

δε κτοι οισ πρε σβει αις ^η

Κυριακή Β' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψδίου

Ἀμέτρητος ὑπάρχει

Ἦχος λ π ρι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.219*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρός, καὶ σκότος καὶ τάρταρον. Κριτὰ δικαιοῦτατε, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κράζων σοι· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

α με τρη τα σοι πται σας α με τρη τους κο λα
σεις εκ δε χομαι βρυ γμον ο δο οντων και κλαυ θμον α πα ρα
κλη τον γε εν ναν πυ ρος και σκο ο τος και ταρ τα ρον Κρι
τα α δι και ο τα τε δα κρυ α ουν μοι δω ρη

ρα βα σεων ^ελ ζη τη σον Λο γε ^Δαι και προς σε α να κα λε

σαι ^ελ η θη πο νη ρα εκ της δι α νοι ας μου μα κρα

αν α α πω θου μενος ^γαι θνη ξαν τα πα λιν ζω ω σον και

νη στει α κα θα ρι ι σον ^Δαι εν κλαυ θμω δι η νε κει

βο ω ω ν τα και λε γοντα ^Δαι Δε σπο τα Χρι στε οι κτει

ρη σον με ^Δαι δι α με ε γα και πλου ου σι ον ε ε

λε ε ος ^γαι

Τὴν ἔνδοξον

ᾠχος λ π αι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.221*

^Γχ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Δαι

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^Γχ ^Δαι ελ πι σα τω Ισ ρα

η λ ε π ι ι τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Νηστείας ἐναρξάμενοι, Ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸ ἐξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τὸν Χριστόν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνουμνήσωμεν.

Ν η σ τ ε ι α σ ε ν α ρ ξ α μ ε ν ο ι ε β δ ο μ α α δ ο ς

τ η ς τ ρ ι τ η ς τ η ν Τ ρ ι α δ α τ η ν σ ε π τ η ν ε υ φ η μ η σ ω μ ε ν ο ι

π ι σ τ ο ι τ ο ἐ ξ ῆ ς π ε ρ ι χ α ρ ω ς δ ι α ν υ ο ν τ ε ς τ η ς

σ α ρ κ ο ς δ ε τ α π α α θ η α π ο μ α ρ α ν α ν τ ε ς ἐ κ ψ υ χ η ς

η μ ω ν α ν θ η θ ε ι α δ ρ ε ψ ω μ ε θ α σ τ ε φ α α α

ν ο υ ς π λ ε ξ α μ ε ν ο ι τ η ς κ υ ρ ι ι α α ς τ ω ν η μ ε ρ ω ν ι ν α

π α ν τ ε ς τ ο ν Χ ρ ι σ τ ο ν ὡ ς ν ι κ η τ η ν σ τ ε φ α ν η φ ο ρ ο υ ν

τ ε ς α ν υ μ η ν η σ ω ω μ ε ν

Τετάρτη τῆς γ' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.221*

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστῆρες Οἰκουμένης, καὶ εὐεργέται καὶ σῶσται, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ διηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἀστροῖς τῶν θαυμάτων, καὶ τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἔκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰς Ἰκετηρίας Κυρίῳ προσάγετε, εἰς ὁσμὴν ἄχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι τὸν ζωηφόρον Σταυρόν καὶ προσπτύξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ ἅπαντας, αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, Σωτὴρ ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀ πο στο λοι του ου Σω τη η η η ρο ος φω

στη ρες οι κου με ε ε νης και ευ ερ γε ται αι αι και αι

σω ω ω σται οι Θε ου τη ης δο ο ο ξης ως ου ρα

νοι οι δι ι ι η γη η το ο ο ο ρες και πε

ποι κιλ με ε ε ε νοι τοις α στροις τω ω ω ν θα αυ μα

των και τοις τε ε ρα σι ι των ι ι α α σε ε

ε ε ω ν εκ τε νως υ υ πε ερ η η μων τας ι κε τη

ρι ι ι ας Κυ ρι ω ω ω προσ α α γε ε ε ε

τε εις ο σμην α χραν τον τας ευ χας δε χθη ναι

η η μων και α ξι ω θη η η η η ναι τον

ζω ω ω η φο ο ρο ον Στα α αυ ρον και αι

προ οσ πτυ υ ξα σθαι και αι βλε ψαι αι αι αι φο βω

α α πα α α αν τας αυ του τη προ ο οσ κυ υ νη

η η σει κα τα πεμ ψον η μιν τα α ε λε ε

ε ε η η η η σου Σω τηρ ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυ ρο ος σου Κυ ρι ε η γι α σται εν αυ

 τω γαρ γι νον ται ι α μα τα τοις α σθε νου σιν εν

 α α μαρ τι αις δι αυ του σοι προσ πι πτο μεν ε

 λε η σον η μας

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· Ἴδου γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλόανθρωπε.

C η με ρον το προ φη τι κον πε πλη ρω ται λο γι ον ι

 δου ου γαρ προσ κυ νου μεν ει εις τον το πον ου ε στη

 σαν οι πο δες σου Κυ ρι ε και ξυ λου σω τη ρι ας γευ

 σα με νοι των εξ α μαρ τι ι ας πα θων ε λευ

θε ρι ας ε τυχομεν πρε σβει ει ει αις της Θε ο το

κου μο νε φι λαν θρω ω πε ε

Λόξα...

Ἦχος λ π Βϛ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.223*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Π Δ

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κυρίου· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφῳ, ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μ ο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε του Σταυ ρου

ου ου ου ου σου τα θε με λι α ε σα λευ

θη του θανα του Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε πο θω ω

ο α δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω ε δει ξας η

μιν το σω τη ρι ον σου α α γι ε και δο ξο

λο γου μεν σε Υι ε Θε ου ε λε η σον η μας

Και νυν...

Ἦχος λ π Βε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.224*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι ον

σου τον ε κου σι ως προσ πα γεν τα εν Σταυ ρω και

α να στα αν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων

Κυριακή Γ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψδίου

Μέγιστον θαῦμα

Ἦχος ἤ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.224*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι το ον Κυ ρι ι ο ον

Μέγιστον θαῦμα! τὸ Ξύλον ὄραται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει· Ὡ τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζῶν τὴν ἀτελεύτητον.

Μ ε γι στον θαυ μα το ξυ υ λον ο ρα ται εν ω

Χρι στος σα ρ κι ε σταυ ρω ω θη προσ κυ νει ει ο κο ο ο

σμος και φω τι ζο με νος α να κρα α ζει ω του

Σταυ ρου ουτη δυ να α α μει και θε ω ρου με νος

δαι μονας και αι αι ει και εκ τυ που μενος του τους φλεγων

δει κνυ υ ται ^πμα κα ρι ζω σε το α α χραν τον ξυ

λον τι μω και προσ κυ νω εν φο βω ^χκαι Θε ον δο

ξα ζω τον δι α σου μοι χα ρι ζο μενον ζω ηντην α τε

λε ευ τη η τον ^η

Τετάρτη τῆς δ' ἑβδομάδος

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Ἦχος Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.225*

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον, Ἄδου καθαιρέτα, χαῖρε χαρὰ Κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα, χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὄπλον, τὸ ἄρρηκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φρούρησον, ἀγίασον δεόμεθα.

Σημερον τον Σταυρον του Κυριου προσκυ
νουντες βοησωμεν και ρε ζωης ξυυλον αδουκαθαι
ρεετα και ρε χαρακοοοσμουφθοραας
αναιρεετα και αιρεοτουςδαιμοναςσκορ
πιζωντηδυναμεισουτωνπιστωντοστηριγμα
τοοπλοντοαρρηκτοντουςασπαζομενους
σεφρουρησοναγιασονδεοομεεθα

Κυριακή Δ' Νηστειῶν

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.42*

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ αῖς τῶν δα κρυ ὦν σου ρο αῖς τῆς ε ρῆ μου το α

γο νον ε γε ε ὠρ γῆ ἡ σας **Γ** και τοῖς εκ βα θους στε

να γμοῖς εἰς ε κα τον τους πο νους ε καρ πο ο φο

ρη ἡ σας **Γ** και γε γο νας φω στηρ τη οι κου με νη λαμ πων

τοῖς θα αυμα σι **Δ** Ἰ ω αν νη πα τηρ ῆ μω ων ο σι

ι ε **Γ** πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας

ψυ υ χας ἡ ἡ μων **Γ** **Χ** ῆ μω ω ω ων **Γ**

Κάθισμα

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν, σου Σωτῆρ ἡμῶν ὡς ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Τ ὸ ν α χ ρ α ν τ ο ν Σ τ α υ ρ ο ν σ ο υ Σ ω τ η ρ ἡ μ ω ν ᾠ̣ ὡ ς ο

π λ ο ν σ ω τ η ρ ι ι α ς κ α τ ε χ ο ν τ ε ς ᾠ̣ ἐ ν α υ τ ω σ ο ι β ο

ω μ ε ν σ ω ω σ ο ν ἡ μ α ς ᾠ̣ ὁ π α θ ω ν ε κ ο υ σ ι ι ω ς

υ π ε ρ ἡ μ ω ν ᾠ̣ ὁ π α ν τ ω ν Θε ο ς ὡ ς π ο λ υ ε λ ε

ος ᾠ̣

Κυριακή Δ' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψδίου

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἦχος ᾠ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.226*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα α σμο ος ε ε στιν

Μεγίστους ἐν καιρῷ, πιστοὶ ἐπιδειξώμεθα, τῆς ἐγκρατείας πόρους, ὅπως μεγίστης δόξης ἐπιτύχωμεν ἔλεει, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Βασιλέως, ἀπολυτρούμενοι, τῆς φλογὸς τῆς γέέννης.

Μ ε γι στους εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα
της εγ κρα τει ας πο ο νους ο πως με γι στης δο ξης ε
πι τυ χω μεν ε λε ει του με γα λου Θε ου
ρυ ο ο μεε ε νοι της φλο γος τηηςγε εν νης

Ⲭ ⲉ ⲛ ⲉ ⲕⲉⲛ ⲧⲟⲩ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲥⲟⲩ ⲩ ⲡⲉ ⲙⲉⲓ

ⲛⲁ ⲥⲉ Ⲭⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲩ ⲡⲉ ⲙⲉⲓ ⲛⲉⲛ ⲛⲉ ⲧⲩ ⲭⲓ ⲙⲟⲩ ⲉⲓⲥ

ⲧⲟⲛ ⲗⲟ ⲓⲟⲛ ⲥⲟⲩ ⲛⲗ ⲡⲓ ⲥⲉⲛ ⲛⲉ ⲧⲩ ⲭⲓ ⲙⲟⲩ ⲉ ⲡⲓ ⲧⲟ ⲟⲛ Ⲭⲩ

ⲣⲓ ⲓ ⲟ ⲟⲛ ⲡ ⲓ

Τὸν χρόνον τῆς νηστείας, νῦν ὑπερμεσάσαντες, ἀρχὴν ἐνθέου δόξης, σαφῶς ἐπιδειξώμεθα, καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, ὅπως ληψώμεθα, τὴν τρυφήν τὴν ἀγήρω.

ⲧ ⲟⲛ ⲭⲣⲟ ⲛⲟⲛ ⲧⲛⲥ ⲛⲛⲥ ⲓ ⲁⲥ ⲛⲩⲛ ⲩ ⲡⲉ ⲣ ⲙⲉ ⲥⲁ ⲥⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲩ ⲡ

ⲁ ⲣ ⲭⲓ ⲛ ⲉⲛ ⲧⲉ ⲟⲩ ⲟ ⲓ ⲁⲥ ⲥⲁ ⲡⲟⲥ ⲉ ⲡⲓ ⲟⲩ ⲛⲉ ⲧⲩ ⲭⲓ ⲙⲟⲩ ⲉ ⲧⲁ ⲡ ⲓ ⲕⲁⲓ

ⲉⲓⲥ ⲧⲉ ⲗⲟⲥ ⲉⲛ ⲁ ⲣⲉ ⲧⲟⲩ ⲡⲟ ⲟ ⲗⲓ ⲧⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲁⲥ ⲡ ⲓ ⲡⲓ ⲧⲁ ⲥⲁⲓ ⲧⲉ ⲣ

ⲙⲟⲩ ⲟⲥ ⲡⲉⲩ ⲥⲟⲩ ⲙⲉⲛ ⲩ ⲟ ⲡⲟⲥ ⲗⲛⲥ ⲟⲩ ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁ ⲧⲛⲥ

ⲧⲣⲩ ⲡⲛⲥ ⲧⲛⲥ ⲁ ⲓ ⲡⲓ ⲣⲟⲩ ⲟⲩ ⲛⲗ

 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

 α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

 ρα η ηλ ε πι ι τον Κυ υ ρι ι ο ο ον

Ὑπερμεσάσαντες ταύτην, τὴν ἱεράν τῆς νηστείας περίοδον, πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ, διευθυδρομήσωμεν, εὐποιίας ἐλαίω, τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι, ὅπως ἀξιωθῶμεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ θεῖα παθήματα, προσκυνῆσαι, προφθάσαι, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν Ἀνάστασιν.

 Υ περ με σα σαν τες ταυ την την ι ε ραν της νη στει

 ας πε ρι ο δον προς το μελ λον εν χα ρα δι ευ θυ

 δρο μη σω μεν ευ ποι ι ας ε λαι ω τας ψυ χας α λει

 φο με νοι ο ο πως α ξι ω θω μεν Χρι στου του Θε

 ου η μων και τα θει ει α πα θη η μα τα προσ κυ νη

ησαι η̣ προφθασαι και την φρικτην και αγιαν Α να

ασταα σιν η̣

Θεις τον Γτιχον

Ἦχος λ π Β8

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.227*

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και ει και εις τους αιωνας των αιωνων α

μηνη

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον Παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, κατὰβαλε Δέσποινα τοὺς ἀθέους τυράννους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Αρχαγγελικως ανυμνησωμεν πιστοι την ου

ραα νιον παστααα δα και πυλην σφρα

γι σθει σαν α λη θως χαι ρε δι ης αν ε βλα στη σε η

μιν ο Σω τηρ ο των α παν των Χρι στος ο ζω ο

δο της και Θε ος κα τα α α βα λε Δε σποι να τους α

θε ους τυ ραν νους ε χθρους η μων τη χει ρι σου α

χραν τε η ελ πις χρι στι α νω ω ων

Τετάρτη τῆς ε΄ εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.228*

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, ἀσθενούντων ἰατροί, τῆς ὑγείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον διῆππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἄσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητῆ ἕξαναστάντι, ὕμνον ἅπαντες.

Ἀποστολοι πανευφημοι του κοσμου πρε

σβευται ασθενουντων ιατροι της υγειας φυλα

κες αμφοτερωθεν ημας συντηρησατε της νη

στειας τον χρονον διηππευοντας εν αλληλοις

ενθεως ειειρηνευοντας τον νου ουν ανενο

χλητον των παθων φυλαττοντες ινα ασωμεν Χρι

στω ως νικητη εξανασταντι υμνον ααπα

αυ τεϛ ς

Πέμπτη τῆς ε΄ εβδομάδος

εις τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ̣ ρ̣ ρ̣ Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.229*

Ἀυτεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν, ἠμφιασάμην δὲ ταύτην αὖθις, τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρείδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστρικῶς ὄδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστείᾳ περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἠξίωσας Πολυέλεε.

Αὐ τε ξουσιως εξεδυθην τη πρωτη μου πα

ρα α βα α α σει των αρετων την ευπρεε

ε ε πει ει ει αν ημφιασα μην δε ταυ

τη ην α α αυ θις τη προς με συγκατα βασει σου Λο

ο ο ο γε Θε ε ου ου παρει ει ει ει δε ες

γα ααρ με τον εν δει νοις παθη ημασι

κα τα α α α στι ι χθε εν τα και ληστρι

κω ω ως ο ο δο πα τη η η θε ε ε ε εν

τα ^γ αλ λα τη παν αλ χει σου δυ να στει ει α πε ρι

ποι η σα α με ε νο ο ος με ^Δ αν τι λη ψε ε ως η

ξι ω ω σα α ας Πο ο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε

^γ
ε

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν

Ἦχος λ π̄ Β̄

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.229*

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καὶ ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τὰς ψυχάς, ἀνυμνοῦμέν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν χαρᾷ, τελέσαι τὸ στάδιον τῆς Νηστείας, καὶ φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀνυμνήσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Τ ον ζω ο ποι ον προσ κυ νουν τες σου Σταυ ρον της α

φρα α στου προς η μα α ας σου α με τρου α γα

θο τη τος Χρι στε και εν αυ τω φω τι σθεν τες τας ψυ

χας α νυ μνου ου μεν σε α πα α αυ στως αι

του μενοι ευ θυ μως εν χα ρα τε λε σαι το στα δι

οντης νη στει ει ει ας και φθα σαι τα Πα θη σου α α νυ

μνη σαι Κυ ρι ε δι ων ε σω σας η μας

Κυριακή Ε' Νηστειῶν, κατανυκτικὸς ἔσπερινός

Προσόμοια Τριψδίου

Νεφέλην σε φωτὸς
Εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.230*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίω, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βατίων ἄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον· διὸ ἐτοιμάσωμεν εὐσεβῶς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τὸ Ὁσαನ್ನά ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Τ ην ε κτην των σεπτων νηστει ων ε βδο μα α δα προ

θυμω α παρ χο με νοι Κυ ρι ω προ ε ο ορτι ον

υ μνον των Βα ι ων α σω μεν πι στοι ερ χο με

νω εν δο ο ξη δυ να α μει ει θε ο τητος ε πι

την Ι ε ρου σα λημ νε κρω ω σαι τον θα

να τον ^{π ρ} δι ο ε τοι μα σωμεν ευ σε βως ^Δ τα της νι κης

συμ βο ο λα τους κλα δους των α ρε των το ω σαν να εκ

βο η σαι τω ποι η τη η του παν τος ^{π ρ}

Τετάρτη στ' εβδομάδος

εις τὸν Ἑσπερινὸν

Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.231*

Δισημερεύει Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἐκεῖ τεθέαται δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, Ἄδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς προσβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ, Χριστὸς δὲ ἤκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρὰ πάντων ἐπιτελεῖσθαι συμφωνίαν. Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δισ η με ρευ ει Λα α ζα ρο ο ος ε ε εν τω ω
τα α α φω τους απ αι ω νος βλε ε ε ε
πει ει θα νε ε ε εν τας ε κει τε θε α ται αι δει
ματα α ξε ε ε ε ε να πλη η θυν α αν α α
ρι θμη η τον α α α δου κρα του με ε νην τοι οισ δε
ε ε σμοις δι ο αι συγ γο ο νοι θρη νου σι ι ι
πι ι ι κρωσ προσ βλε που σαι αι αι τον τα α φο

ον α α αυ του Χρι στος δε ε η κει ει ει ζω ω

ω ω σαι τον φι ι ι λον τον ε ε α α αυ

του του μι α α αν πα α α ρα α πα α αν των

ε πι τε ε λει ει σθαι συ υμ φω νι ι ι ι αν ευ

λο γη με νο ος ει ει Σω ω τηρ ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μας

Σάββατο ε' εβδομάδος (τοῦ Λαζάρου)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π ♪ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.232*

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

μου

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθῶν δὲ ὁ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἕξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῆν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κ υ ρ ι ι ε Λ α ζ α ρ ο υ θε λων τα φον ι ι δειν ο

μελ λων γνω μη τα φον οι οι κειν ε πη ρω ω τας

που τε θει ει κα τε ε α α αυ τον μα θων δε ο

ου ου ουκ η η γνω εις ε φω ω νεις ον ε ε πο

ο ο θεις ^χ Λα α α α ζα α ρε δε ευ ρο ε ε ε ε

ξω ^π και ε πη κου σεν ο α πνους τω πνο ην αυ

τω ω ω δι ι δο ο ον τι ^Δ σοι τω Σω τη ηρι τω ων

ψυχω ω ων η η η η μων ^π

^χ ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^Δ τις υ πο στη σε ται ^χ ^Δ ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν ^π το ίδιο

^χ ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ^χ ^Δ ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἤγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Διασκευή Γερασίμου μον.

Κυ ρι ι ε ε πι τον τα φον του τε τρα η με ε

ρου ε πι το μνη μα η η ηλ θε ες Λα ζα α α

ρου και ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα α α

νας νε κρον τε τρα η μερον η η γει ει ει ει ρας ο

στα α α χυς τη ης ζω ω ω ης δι ο θα νατος ε

δε θη φω ω ω νη τα σπα ργα να ε λυ υ υ θη

η χε ε ερ σι το τε χα α ρας ε πλη ρου το το

στι ι φος τω ων μα α θη η η η των και μι

α α α πα α α ρα α πα α αν των ε λει του ουργει

ει το συ υμ φω νι ι ι ι α ευ λο γη με νο

ος ει ει Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον τὸ ἴδιον

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἄδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατὰ σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κυριε η φωνη σου κατελυσε του α
δου τα βασι ι ι λει ει ει ει ει α και ο λο γος
της εξ ου σια ας σου η η η η γει ει ει ει ρεν εκ
τα φου τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον και γε
γονεν ο Λα ζα ρος της πα λιγ γε νε ε σι ι ι ας
προ οι μι ον σω τη η ρι ι ι ι ον παν τα δυ να
τα σοι Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα τω παν τω ων Βα
σι ι λει δω ρησαι τοις δου ου ου λοις σου ι λα α
σμον και το με εγα ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Κύριε, πιστώσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἐγερσιν, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὃ Ἄδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένη Κύριε δόξα σοι.

Κ υ ρι ε πι στω σαι θε ε λων του ου ους μα α α θη η

τα α ας σου την εκ νε κρων σου ε ε

ε ε γε ε ε ερ σιν εν τω μνη μα τι Λα ζα α ρου

πα α α ρα γε ε γο ο ο ο νας και φω νη η

σα αν το ο ος σου του ου ου τον ο α δης ε ε σκυ υ

λευ θη και α πε λυ σε τον τε τρα η με ρο

ον βο ω ω ω ω ν τα α α α σοι εὐ λο γη με

νε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρῃς τὸν Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τοῦτον τετραήμερον ἡγείρας, καὶ ἐβόᾳ σοι Σωτήρ· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κυ ρι ι ε πα ρα λαμ βα νων τους μα θη τα α α σου

εν Βη θα νι α πα ρε ε γε νου ι να ε γει ει ρη

η ης τον Λα α ζα α α α ρον και δα κρυ σα ας

επ α αυ τον νο μω φυ σε ως αν θρω πι νης ως Θε ε

ος του τον τε τρα η με ε ρον η η

η η γει ει ει ει ρας και ε βο ο α α σοι Σω ω τηρ

ευ λο γη με νε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

θις τὸ Ἀπόδειπνον

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.235*

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνη

Ε ποι οι οι η σε κρα α α το ος ε ε

ε εν βρα χι ι ο νι ι ι αυ του ου κα

θει λε ε γαρ δυ να α α α στας α πο ο ο θρο

ων και υ υ υ ψω σε τα πει νου ου ου ους ο

ο ο Θε ο ος του Ι ισ ρα α η ηλ ^{π ρ} εν οι οισ ε

πε σκε ψα α το η η μας α να α το λη ε εξ υ υ υ

φους ^{Δ ρ} και κα τευ θυ νεν η η μα α ας εις ο δο ον ει

ρη η η η νη η η ης ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ^Ϛ Πα

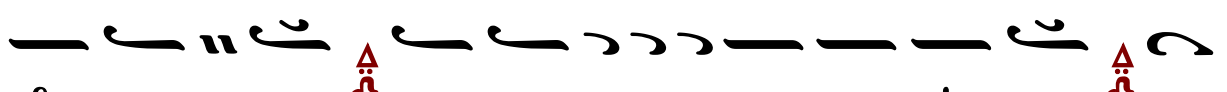

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.236*

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ του σου πα θους πι στου

με νος ^{Δ ρ} εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο

Θε ος ^{π ρ} ο θεν και η μεις ως οι παι δες ^{Δ ρ} τα της νι κης

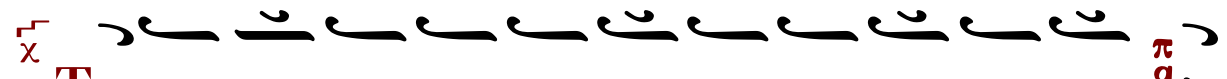

 συμ βολα φε ροντες ^{π ρ} σοι τω νι κη τη η του θα να του

 βο ω ω μεν ^Δ ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ^Δ ευ

 λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ου ^{π ρ} ρι ι ου ου ου ^{π ρ}

Θις τούς Αἰνους

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.237*

^χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον ^{π ρ} δο

 ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι ι οι

 οις α α αυ του ^{π ρ}

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτός, ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

να στα σεις και ζω η των ανθρωπων ω ω πων υ

πα αρχων Χρι ι στε ^{π ρ} εν τω μνη μα τι Λα ζα ρου

ου ε ε πε ε στης ^η πι στου μενος η μιν τας δυ ο ου σι

ας σου ουμα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ^{π ρ} ο τι Θε ος

και ανθρωπος εξ α γνης Παρ θε ε νου πα α ρα

γε ε ε ε γο ο ο ο νας ^{π ρ} ως μεν γαρ βρο τος ε πε

ρω τας που τε ε θα α πται ^η ως δε Θε ος α νε στη

σας ζω η φο ρω νευ μα α τι τον τε τρα η η

η η με ε ε ε ρον ^{π ρ}

ει ^χ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α

με ω ως α α αυ του π ρ

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἰδοῦ Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ α ζα ρον τεθνε ω τα τε τρα η μερον α νε

στη η σας εξ α α δου Χρι ι στε π ρ προ του σου θανατου δι

α σει ει ει ει ει ει σας του θα να α α του ου

το κρα α α α τος π ρ και δι ε νος προσ φι λους την

παν των αν θρω πων προ ο μη η νυ υ ων π ρ εκ φθο ο ρα α

ας ε λευ θε ρι ι ι ι αν π ρ δι ο προσ κυ νουν τες

σου την παν το δυ να μον ε εξ ου ου σι ι αν βο

ω ω ω με εν η̄ ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τηρ ε λε

η σο ο ο ον η η η η μας π ρ

Ᾱ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον χ̄ π ρ̄ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτήρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ αρ θα και Μα ρι α τω Σω τη η ρι ε ε

ε λε ε ε ε γον π ρ̄ ει ης ω δε Κυ ρι ι ε ουκ αν

τε θνη η κε Λα α α α ζα α α α ρος π ρ̄ Χρι στος δε η

α να στα α σις των κε κοι οι οι οι μη η με

ε ε νων π⁹ τον η δ η τε τρα η η με ε ρον η εκ νε

κρων α νε ε ε ε στη η η η σε π⁹ δευ τε παν τε ες οι

πι ι στοι π⁹ του τον προσ κυ υ νη η η σω ω ω ω

μεν π⁹ τον ερ χο με νο ον ε εν δο ο ξη σωσαι τα

ας ψυ χα α α ας η η η η μων π⁹

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π⁹ αι

νει τε αυ τον χ π⁹ εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π⁹

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἑταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρῶν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτηεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Της Θεοτοοοοσου Χριστε παρεχωντοις

μαθηταις σου τα συμβολα εν τοις οοοχοις ε

ταπεινους σε αυτον αποκρυυυ

υυψαιτα ααυτη η βουλοοομεεενοσ

διοτοις αποστολοις ως προγνωστης και Θεε

ος του Λαζαρου τον θανατον προοηγοο

οορεεεευσας εν Βηθανια δε παρωων

τοις λαοις του φιλου σου τον ταφοοναγνοο

ων μαθειν εζητει εις ως ααανθρωωωω

πος αλλοδια σου τετρα ημερος αναα

ἵ ^Δ ^{δλ} ^ϑ ^{ον} ^{σου} ^{ου} ^{κρα} ^α ^α ^{τος} ^ε ^{δη} ^η ^η ^{λω}
στας ^Δ το θει ον σου ου κρα α α τος ε δη η η λωω

^ω ^ω ^{σε} ^{παν} ^{το} ^{δυ} ^{να} ^α ^{με} ^ε ^{Κυ} ^{ρι} ^ι ^ε ^{δο} ^ο
ω ω σε παν το δυ να α με ε Κυ ρι ι ε δο ο

^ο ^ο ^{ξα} ^α ^α ^α ^{σοι} ^π ^ρ
ο ο ξα α α α σοι π ρ

Ἦχος δλ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.240*

^ι ^{νει} ^{τε} ^{αυ} ^{τον} ^{εν} ^{τυμ} ^{πα} ^{νω} ^{και} ^{χο} ^{ρω} ^π ^ρ
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π ρ

^{αι} ^{νει} ^{τε} ^{αυ} ^{τον} ^{εν} ^{χορ} ^{δαις} ^{και} ^{αι} ^ο ^{ορ} ^{γα}
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ο ορ γα

^α ^α ^α ^α ^{νω} ^π ^ρ
α α α α νω π ρ

Τεταρταῖον ἡγείρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῆ δυναστεία, αὐτεξουσίῳ θελήματι, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

^ε ^{ταρ} ^{ται} ^{ον} ^η ^{γει} ^{ρας} ^{τον} ^{φι} ^{λο} ^{ον} ^{σου} ^{Χρι} ^ι ^{στε}
ε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σου Χρι ι στε

^{και} ^{τον} ^{της} ^{Μαρ} ^{θας} ^{και} ^{Μα} ^{ρι} ^{ας} ^{θρη} ^{νον} ^ε ^ε ^ε ^{πα} ^α
και τον της Μαρ θας και Μα ρι ας θρη νον ε ε ε πα α

α αυ σας ^{π 9} υ πο δει κνυ ων τοις πα α σιν ο τι αυ τος

ει ο τα πα α αντα πλη η ρων θε ι κη δυ υ να α

στει ει ει α αυ τε ξου σι ω ω ω θε λη η

η η μα α α α τι ^{π 9} ω τα α χε ρου ου βιμ βο α

α α α πα α αυ στως ^{Δ 9} ω σαν να α εν τοι οις

υ υ ψι ι ι ι στοις ^{Δ 9} ευ λο γη με νο ος ει ο

ε πι πα αντων Θε ο ος δο ξα α σοι οι ^{6 λ}

^χ **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π 9}

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{χ π 9}

πα σα πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι ι ι

ον ^π ρ

Μάρθα τῆ Μαρία ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε, πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε· πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Μ αρ θα και Μα ρι α ε ε βο ο ο α ^β λ ο δι δα

 σκα α λος πα α α ρε ε στι και αι αι φω νει ει ει

 ει σε προ οσ ε ε ε ελ θε ^π ρ η δε δρο μαι α ελ

 θου σα ο που ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος ^β λ ι δου

 ου σα α νε βο ο ο η η η η σε ^π ρ πε σου σα α

 προ οσ ε κυ νη σε ^α Δ και τους α χρα αν του ους πο δα ας σου

 κα τα φι λου σα α ε ε λε ε ε γε ^π ρ Κυ

 ρι ι ε ει ης ω ω ω δε ^β λ ουκ αν α πε θα α νεν η

μων ο ο α δε ελ φο ος ⁶λ

Ἦχος λ ρι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.241*

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

υ ψω θη τω η χειρ σου ⁶λ μη ε πι λα θη των πε ε νη

η των σου ει ει εις τε ε ε ε λος ^γρ

Ἀζαρον τεθνεῦτα, ἐν Βηθανίᾳ ἤγειρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἢ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῦτι γέγονε, καὶ στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

λ α ζαρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η γει ει

ρας τε τρα η η η η με ε ε ε ρον ^γρ μονον γαρ ως

ε πε στης τω ω ω μνη η μα τι ⁶λ η φω νη ζω η τω

τε θνε ω τι γε ε ε γο ο ο ο νε ^Δρ και στε

να α ξας ο ο α α α δης α πε ε ε λυ σε

ε ε φο ο ο ο ο βω με γα α το θα α αυμα πο

λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα σι α α α α σου

Καθώς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ: Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον, καὶ με φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθῆς ἐξανάστησον, δέομαι.

Κ α θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρθα ε

γω ει μι ι η η α να α α στα α α α σις

ερ γω τον λο γον ε ε ε πλη ρω ω σας εξ α α δου κα

λε σας τον Λα α α α ζα α α α ρον κα με φι

ι λαν θρω ω πε νε κρον τοι οι οισ πα θε ε σιν ως συμ πα α

θης εξ α να α α στη σον δε ε ε ε ο ο ο ο

μαι

Κυριακή τῶν Βαΐων

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Λείπουν Ἰδιόμελα

Ἦχος λ π ς Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.243*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, καὶ Υἱὸς συναϊδίου, ἐπὶ πύλου ἀλόγου ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθὼν ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χερσὶ κατέχοντες, εὐφήμουν φωνῇ ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ο ε χων θρο νον ου ου ου ρα α α νον και

υ πο πο ο δι ο ο ον τη η η ην γην ο του Θε

ου Πα α α τρο ος Λο ο ο γος και Υι ος συ

υν α ι ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πο ο

λου ουου α α λο ο ο γου ε με τρι α σε ση με

ρον εν Βη η η θα νι ι α α ε ε ε ελ

θων ο θε εν παι αι δε ε ες ε ε βραι αι αι ων

κλα δους χερ σι κα τε χον τες ευ φη η η η μου

ουν φω ω ω νη ω σαν να α ε εν τοι οι οις υ ψι

ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο ο

ο ο με ε ε ε νος Βα σι λε ευσ του Ι ι ισ ρα α

α α α ηλ

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραήλ, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν· χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου, ἔρχεται σοι πραῦς καὶ σώζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου, ἐόρταζε τὰ τῶν παιδῶν, κλάδους χερσὶ κατέχουσα εὐφήμησον ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Δ ε ε ευ τε και η η η μεις ση η η η με ε ε ε

ρον πας ο νε ος Ι ι ισ ρα α α ηλ η εξ ε

θνω ων ε ε εκκλη η σι ι ι α με τα του προ

φη του Ζα χα ρι ου ου ου εκ βο ο η η σω ω ω

ω μεν χαι αι αι ρε ε ε σφο ο ο ο δρα θυ υ γα

τε ερ Σι ι ι ων κη ρυσ σε θυ γα τερ Ι ε

ρου ου ου σα α α λημ ο τι ι δου ο Βα σι λε ε

ευσ σου ερ χε ται σοι πρα α α υ υ υς και αι σω ω ω

ζων και ε πι βε βη η κως ε πι πο λον ο νου

υι υι ο ον υ πο ζυ γι ι ι ι ι ου ε ορ τα

ζε τα των παι αι δων κλα δους χερ σι κα α τε χου ου σα α

α ευ φη η μη η η η σον ω σαν να α ε εν

τοι οι οις υ υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο

ο ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος Βα σι λε ευσ του

Ι ι ι ι σ ρα α α α η λ

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἡγείρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνου Λάζαρον, τὸν φίλον ἀγαθέ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· ὅθεν καὶ τῷ πῶλῳ ἐπέβης συμβολικῶς, ὡσπερ ἐπ’ ὀχλήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ. Ὅθεν καὶ τὸν αἶνόν σοι προσφέρει, ὁ ἡγαπημένος Ἰσραήλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε Χριστέ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Τ ην σε πτην Ἀ να στα α σι ιν τη ην σην προ τυ που

με νος η η η μιν η η η η γει ει ει ει ρας

εκ τα φου τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον τον

α πνου ουν Λα ζα α ρον τον φι λον α γα θε εκ του μνη

μα α τος τε τα α ρ ται αι ον ο ο ο δω δο ο

ο ο τα ο θεν και τω πο λω ε πι βας συ υ

βο ο λι ι κως ωσ περ επ ο χη ματος φε ρο με νος

τα ε ε ε θνη τε κμαι ρο ο ο με νος Σω ω ω τηρ

ο θεν και την αι νε σι ι ιν προ οσ φε ε ε ρει

ο η γα πη με ε νος Ισ ρα α ηλ εκ στο μα α

των θη η η λα α ζον των και νη η πι ι ι ων α κα

α α α κων κα θο ρων των σε ε ε Χρι ι ι στε εισ

ερ χο με νον εις τη ην α α α γι ι ι α αν πο

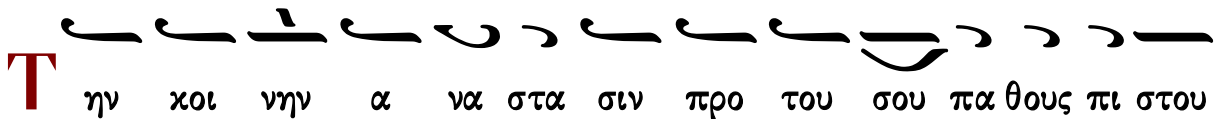

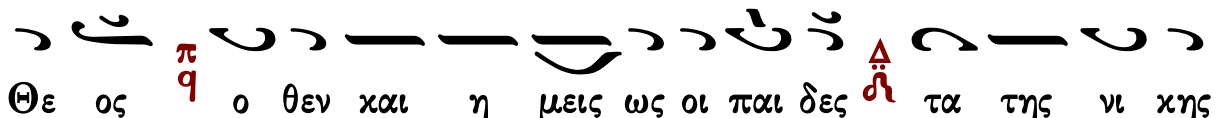
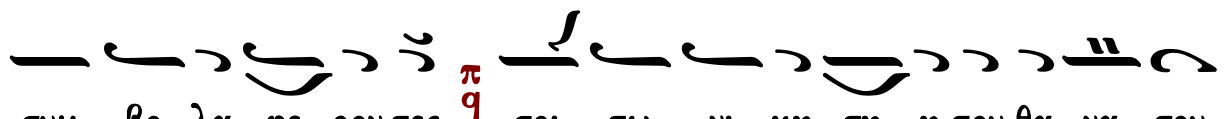
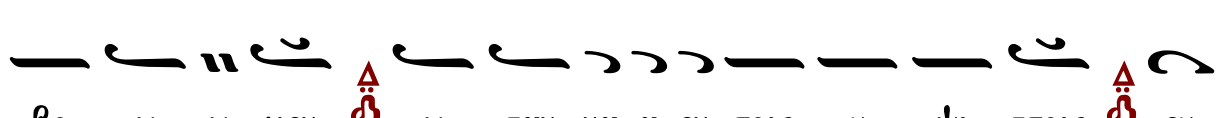
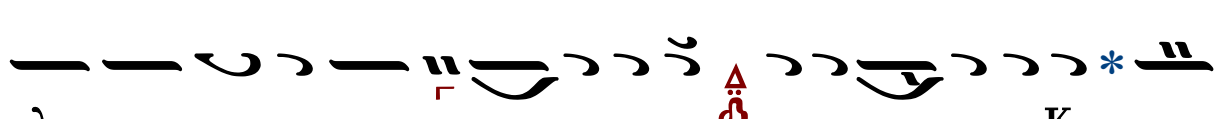

ο ο λιν προ ε ε ε εξ η η με ρω ωων του Πα

α α α α σχα

Ἀπολυτίκιον

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

 Τ ἠν κοι νην α να στα σιν προ του σου πα θους πι στου

 με νος ^Δ εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο

 Θε ος ^π ο θεν και η μεις ως οι παι δες ^Δ τα της νι κης

 συμ βο λα φε ροντες ^π σοι τω νι κη τη η του θα να του

 βο ω ω μεν ^Δ ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ^Δ ευ

 λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ου ^π ρι ι ου ου ου ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ^π 9 τὸ ἴδιον

ἕτερον

ἀπολυτίκιον ἕτερον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.246*

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν
τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθη
μεν τῇ Ἀναστάσει σου καὶ ἀνυμνοῦντες κρά
ζομεν ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις

λο γη με νος ο ερ χο με νος * εν ο νο μα τι Κυ

 ρι ου

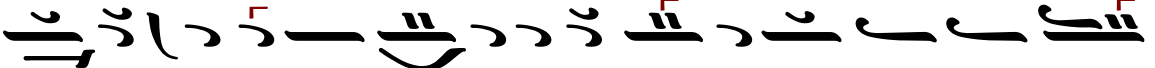
* εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

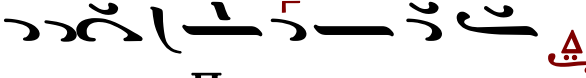

τὸ τέλος

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος Δι΄

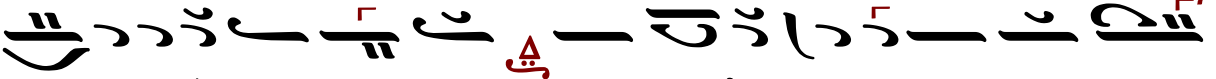

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.246*

 Δ ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

 ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει [τῆ ἀγία/**Βηθανία**] ἐν πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

 C η με ρο ο ον ο Χρι ι στος εισ ερ χε ε ται ε εν πο λει

 τη η η Α γι ι α εν πω λω κα α α θη με

 ε ε νος την α λο γι ι ι α αν λυ υ υ ων

των εθνων την και κι ι στον πα α λαι κε χε ερ

σω με ε ε ε νην

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ωνων α α μην τὸ ἴδιο ↗

Θις τούς Αἴνους

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.247*

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον και τα το πλη θος της

με γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ο πλει στος ο ο χλος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π 9}

ε στρων νυ ον εν τη ο ο δω ^Δτα ι μα α α τι ι

ι α α α α αυ των ^{π 9} αλ λοι δε ε κο πτο ον κλα

α α δους ^{6 λ} α πο των δεν δρων και ε βα α α στα α

α α ζον ^{π 9} οι προ α α α γον τε ες δε ^Δ και οι

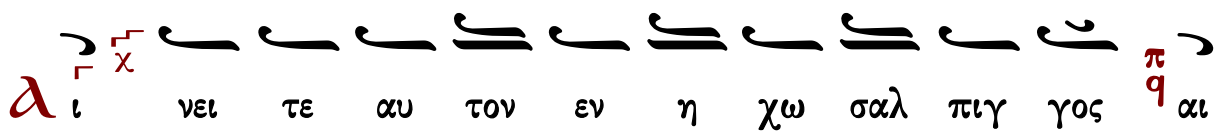
α κο λου ου θου ου ουν τες ε κρα α α ζον

λε ε ε ε γο ο ο ον τες ^{π 9} ω σαν να τω Υι ω

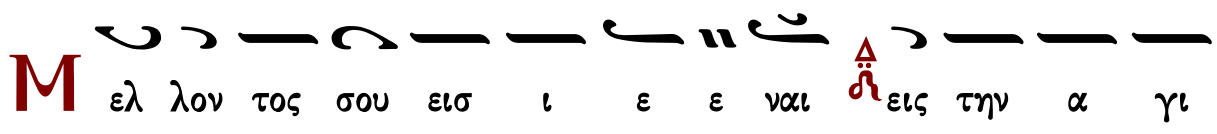
Δα βι ιδ ^{6 λ} ευ λο γη με νος ει ει ει ει ει ο ο ο

ε ελ θων ^Δ και πα α α α λιν ε ερ χο με ε νος ^Δ

εν ο ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ι ου ου ^{6 λ}

 Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π 9 αι
 νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι ι
 θα α α α ρα π 9 β λ

Μέλλοντός σου εισιέναι, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὀρῶντές σε ἐπὶ πύλῳ καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

 Μ ελ λον τος σου εισ ι ε ε ναι Δ εις την α γι
 αν πο λι ι ιν Κυ ρι ι ε τα κλα δη των φυ των οι
 λα οι οι οι ε ε ε βα α στα α α ζον π 9 σε υ
 μνου ντες τον των ο λων Δε ε σπο ο ο ο ο την π 9 ο
 ρων τες σε ε πι πω λου κα θη με ε νον Δ ως ε
 πι των Χερου βι ι ιμ ε ε θε ω ω ω ω ω ρουν π 9

και δι α του ου το ου ου ου τω ως ε ε ε

βο ο ο ο ο ων ω σαν να α εν τοις υ υ

ψι ι ι στοι οις ευ λο γη με νος ει ει ει ο ε ελ

θων και πα α α α λιν ε ερ χο με ε νο ος

εν ο ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ι ου

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ο ορ γα α

α α α νω

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πύλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα, γενεὰ Ἰουδαίων, ἀπιστε καὶ μοιχαλὶς, δεῦρο, θεάσαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σῶφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγὴν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμιάντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ξ ελ θε τε ε θνη εξ ελ θε τε ε και λα α οι και

θε α σα σθε ε ε ση με ε ρον τον Βα σι λε α των

ου ρα α α νω ων ως ε πι θρο νου ου υ ψη η η

λου ε πι πω ω λου ου ευ τε ε λους την Ι ε ρου

σα λημ προσ ε πι βαι αι αι νο ο ο ον τα γε

νε α Ι ου δαι αι ων α α πι στε ε και μοι οι

οι οι χα α α α λης δευ ρο ο θε α α σαι ον ει δεν

Η σα ι ας εν σα αρ κι δι η μας πα α ρα α γε

ε νο ο ο με ε ε ε νον πως νυμ φευ ε ται ω ω

ως σω φρο ο να την νε ε ε ε ε α α αν Σι ι

ων και αποβαλλεται την κατακριτον

συνααααγωωωωγηνωςεναφθαρτω

δεγαμωκαιαμιαααντωαμιαντοισυν

εδρααμονευφημουσυντεςοιαπει

ειειροοοκαακοιοιοιπαιαιαιαιαι

δεςμεθωνυμουσουσυντεςβοοησωωμεν

υυμνοντοναγγελιικονωσαννα

αεντοιςυυψιιστοιςτωεχοοντι

τοοομεγααελεεοος

αεινεταιονενκυμβαλοιςευηχοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

Γ
Χ
π
ρ

πα σα πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι ι ι

ον
π
ρ

β
λ

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἔκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προενδειξάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ, καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ παῖδες Ἑβραίων μετὰ κλάδων καὶ βαίτων προῦπήντουν σοι. Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καὶ βαίτα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τ ην κοι νην Α να στα σιν προ του ε κου σι ου ου

Πα α θου ου ους σου εις πι στω σι ι ιν πα α αν

των προ εν δει ξα α με νος Χρι ι στε ε ε

ο Θε ε ε ος το ον μεν Λα ζα α ρον εν Βη θα α

νι ι ι α τη κρα ται α δυ υ να μει ει σου τε τρα

η η με ρον νε ε ε κρον α νε ε ε ε στη η

η η σας και τυ φλοι οισ δε το ο βλε ε ε πειν

ως φω το δο της ε δω ρη η η σω Σω ω ω

τη και εις την πο λιν την α γι ι αν με τα των σων μα

θη των ει εις η η η η λ θες κα θη μενος ε πι

πω ω ω λου ου ο ο ο νου τα των προ ο φη

η των εκ πλη ρω ων κη ρυ υ υ γμα α α α

τα ως ε πι ι των Χε ρου ου βιμ ε πο χου ου

ου με ε ε ε νος και παι δες Ε βραι αι ων με τα

κλα α δων και βα α ι ι ι ων προ ο ο υ πη η

η ην του ου ου ουν σοι ^{π ρ} δι ο ο ο και η η μεις

κλα δους ε λαι ων βα α στα ζο ον τες και βα α ι ι ι

α ^{ε λ} ευ χα ρι ι στωσ σοι οι βο ο ο ω ω ω

ω ω μεν ^{Δ δ} ω σαν να α εν τοι οις υ υ ψι ι

ι ι στοις ^{Δ δ} ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με ε νος ^{Δ δ} εν

ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ι ου ^{ε λ}

Πεντηκοστάριον

Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Δόξα...

Ἦχος λ π ρι Νη

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.252*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῆ; ἥτις ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυροῦσα, πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων. Βαβαὶ τῶν μεγαλείων, ὧν τοῖς πάσιν ἐπιρρέεις! οὐ μόνον γὰρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῶν προσιόντων μετὰ πόθου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ψυχῶν πάθη ἐκπλύνεις καθαρίζουσα πανάσπιλε, σὺν πᾶσι βραβεύουσα καὶ μέγα ἔλεος.

Τ ι ις λα α λη η η σει τας δυ να στει ει ας σου

πη η γη η τις ἐξ α κε ε νω ω ω των θαυ μα

των πλημ μυ υ ρου ου ου σα πολ λα και υ περ φυ σιν εν

ερ γει ει δι α ι α α α α σε ε ε ε ων βα

βαί αι τωων με γαι λει ει ει ω ων ων τοι οισ πα

α σιν ε πι ι ιρ ρε ε ε ε ε εις ου μο

νον γαρ νο ση η μα α α τα χα λε πα α

α πη λα α σας των προσ ι ον των με ε ε τα

α πο ο ο θου αλ λα και τα των ψυ χων πα θη

ε ε εκ πλυ υ υ νεις κα θα ρι ι ζου σα παν α α

α α σπι ι ι ι λε συν πα α α σι βρα βε

ε ευ ου ου ου ου σα και με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.253*

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τισ υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς, ἐπλήρωσας ἀγίου Πνεύματος, προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν διὸ βοᾶμέν σοι ὁ φωτισμός, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Τ ων θυ ρων κε κλει σμε ε νων των μα θη των συν η θροι
σμε ε νων ^{π ρ} εισ ηλ θες αφ νω παν το δυ υ ναα με Ι η
σου ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ^{π ρ} και στας εν με ε
ε σω α αυ των ^{π ρ} ει ρη νην δους ε πλη ρω ω σας α γι ου

Πνε ε ε ευ μα α α α τος π⁹ προσ με νειν τε προ οσ ε

τα α ξας π⁹ και μη δα μου χω ρι ζε ε σθαι α πο Ι

ι ε ρου σα α λημ π⁹ ε ως ου εν δυ σωων ται

την εξ υ υ υ ψου ου ους δυ υ να α α μιν π⁹ δι

ο βο ω με εν σοι π⁹ ο φω τι σμος και η α να α στα α

σις π⁹ και η ει ρη νη η η μων δο ο ο ο ξα α α

α σοι π⁹

ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε π⁹ υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου π⁹ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^πϩ

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν, ἧ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Μεθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε ^πϩ ω φθης τοις μα θη ται αις σου

εν το πω ου ου ου ου η η η σαν συ υν η γμε ε ε

ε νοι ^πϩ και φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη υ υ μιν ^η

τω α πι στουν τι μαθη τη τας χει ραας υ πε ε ε ε δει ει

ει ει ξας ^πϩ και την α χραν τον πλε ευ ραν ^πϩ ο δε πει

σθεις ε βο α α σοι ^η ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος

μου δο ο ο ο ξα α α α σοι ^πϩ

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος π 9

α πο φυ λα κης πρω ι ας χ π 9 ελ πι σα τω Ισρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π 9

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθέ, ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἀχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας, ὃ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὠμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ φιλόν, καὶ ἐβόα· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Θ ω μας ο λε γο με νος δι δυ υ μος ουκ η η η η μετ

α αυ των π 9 ο τε εις η η η λ θες Χρι ι στε π 9 κε κλει σμε

ων τω ω ω ω ν θυ υ υ υ ρων π 9 ο θεν και η πι

σται τοις ρη θει ει σιν α αυ τω π 9 εξ α πι στι ας εις

πι ι ι στιν βε ε βαι αι αι ων π 9 ουκ α πη ξι ω ω

σας δε ε ε α γα α θε ^{π ρ} υ πο δει ξαι αυ τω την

α χραν το ον πλε ευ ρα αν σου ^η και των χει ρων και των πο

δω ων τους μω ω ω ω λω ω ω ω πας ^{π ρ} ο δε ψη

λα φη σα ας και ι ι δων ^{π ρ} ω μο λο γη σε σε +

ει ναι Θε ο ο ο ν ου γυ υ μνον και αν θρω ω πον ου ου

ου ου ψι ι ι ι λον ^{π ρ} και ε βο ο ο α ^η ο Κυ

ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ο ξα α α α

^{π ρ}
σοι

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{π ρ} και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ π ρ} εκ πα σων των α νο

μι ω ω ων α α α αυ του ^{π ρ}

Τῶν μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδῶῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὓς ἦσαν συνηγμένοι, καὶ τὴν εἰρήνην δούς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· Δεῦρο ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἦλους ἐπηξάν. ὦ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Των μα θη των δι στα ζον των τη ο γδο η η η με

ε ε ρα ^{π ρ} ε πε στη η ο Σω ω τηρ ^η ου ου ου ου

η η η σαν συ υν η γμε ε ε ε νοι ^{π ρ} και την ει

ρη η νη ην δους ^η τω Θω μα ε ε βο ο η η σε ^η δευ

ρο α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α μας ^η

αις τους η λους ε ε ε ε πη η η η ξαν ^{π ρ} ω κα

λη α πι στι ι α του Θω ω μα ^{π ρ} των πι στων τας καρ

δι ι ας εις ε πι ι ι ι γνω ω σιν η η η η

ξε και με τα φο βου ε βο ο η η σεν ο Κυ

υ ρι ι ο ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.256*

αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Μετὰ τὴν ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἕστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὄρασει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σφίζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλόανθρωπε.

Με τα την ε γερσιν σου Κυ ρι ι ε συν η γμε ε νων

τω ω ων μα α α θη τω ων σου και των θυ ρων κεκλει

σμε ε νων ε ε εν με ε ε σω ε ε στης ει ρη

η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε χω ων α α

αυ τοις πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα α ας τη

ο ρα σει των χει ρω ων και αι αι τη η ης πλευ ρα ας

σου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον και Θε ο ον σε

ω μο λο ο ο γη η η η η σε σω ζον τα τους

ελ πι ζο οντας εις σε ε φι λα α αν θρω ω ω ω

πε

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. Ἐἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χειρὰ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Των θυρων κεκλεισμενων επιστας ο Ιησους τοι

οις μαθηηταις αφοβιιιανκαιειρηνηνην

εεδιιιδου ειτα λεγειειτω Θωωμα

τιιμοιοιαπιιστεις οτιανεστηνην εκνεε

κρων φεερεωδετηνχειρααασου

καιβααλεειςτηνπλευρανμουουουκαιαιιιι

δε σου γαρ απιστουουουντος οι παντες εε

εεμααααθοντα Πααααααθηκαιτην

Α α α να α α στα σι ιν μου κρα α α ζει ει ει εν

με ε τα α α α σου ο Κυ ρι ι ο ο ος

μου και ο Θε ο ος μου δο ο ο ξα α α α α

σοι

Θις τόν Γτίχον

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.258*

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω, ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἔθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί, ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν, καὶ ἐβόησε λαμπρᾶ τῇ φωνῇ, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος α πι

στι α πι στιν βε βαι αν ε γε ε εν νη η η η

σεν π ει πων γαρ ο Θω μας ε αν μη ι δω ου μη πι

ι στε ε ε ε ευ σω ^{π 9} ψη λα φη σας δε ε ε ε την

πλε ευ ραν ^{Δ δ} ε θε ο λο ο ο γει ει τον σα αρ κω ω

ω θε ε ε ε εν τα ^{π 9} τον αυ τον Υι ον του Θε ε

ου ε γνω ρισεν ως πε πον θε ο ο τα σα αρ κι ^{Δ δ} ε

κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα Θε ε ε ον ^{π 9} και

ε βο η η σε λαμ πρα α α τη η φω ω ω

νη ^{π 9} ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και ο ο ο Θε ος μου ου

δο ξα α σοι οι ^{6 λ}

^χ **Ε** παι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ον ^{χ 6 λ}

αι νει τον Θε ο ο ον σου ου Σι ι ι ων ^{π 9}

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς, ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· ὁ Δεσπότης σὺ μου εἶ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγημένος, δόξα σοι.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος του πυ

ρος ο ο χο ο ορ τος α α ψα με νος σε ε

ε σω ω ω ω σται βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη

πυ ρι νη πλευ ρα τη ην χει ει ει ρα Ι η σου Χρι στου

ου ου του Θε ε ου ου κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η

λα α α φη η η η η σει της ψυ χης γαρ το δυσ

πει ει θες με τε βα α λεν εις ευ πι στι ι ι

α αν θε ε ερ μως ε ε κε κρα α ξεν α πο βα

θε ε ε ω ων ψυ υ υ χης ο Δε σπο της σου μου

ει ει ει και Θε ε ος ο εκ νε εκρων ε γη η η

γερ με νο ος δο ξα α σοι οι

Ο τι εν ι σχυ σε τους μο χλους των πυ λων

σου ευ λο γη σε τους υι ου ου ους σου ου ε

ε εν σοι

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφήσας κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φοικτῶς θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οἰκονομίαν, ὁ δέ, ἠξιώται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος Ι ω

αν νης στη θει του Λο γου αν ε ε ε πε ε ε ε

σε Θω μας δε ε την πλε ευ ραν προσ ψη λα φη η η σαι

αι κα τη ξι ω ω ω ω θη αλλ ο μεν ε κει θεν

φρι κτως θε ο λο γι ας βυ υ θον αν ελ κει ει τη ην οι

χο ο νο ο ο μι ι ι ι ι αν ο δε η ξι ω

ω ται μυ στα γω γη σαι αι η η η η η μας πα

ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α νως της ε

γε ερ σε ως αυ του ου ου εκ βο ο ο ων ο

Κυ ρι ι ο ο ος μου και ο ο Θε ος μου ου δο ξα α

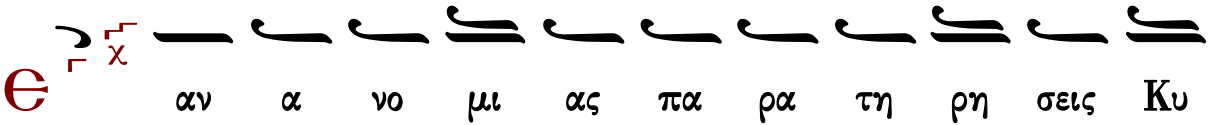
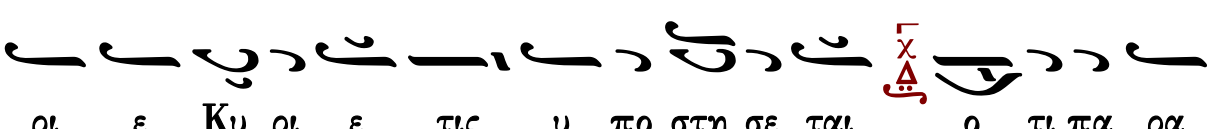
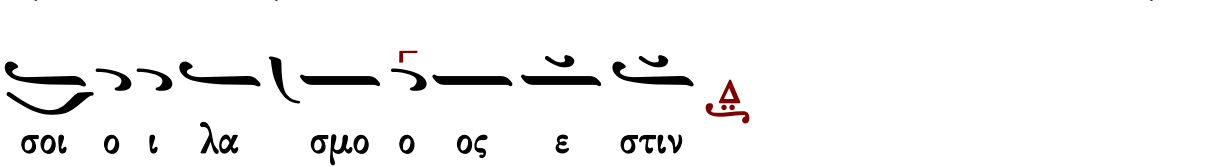
σοι οι

Κυριακή τῶν Μυροφόρων

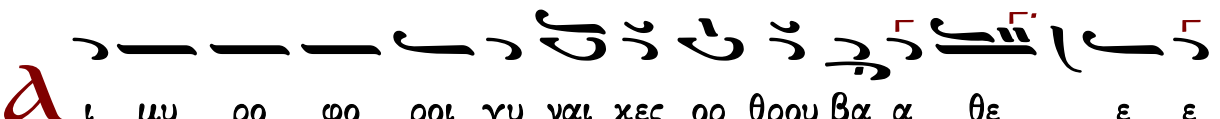
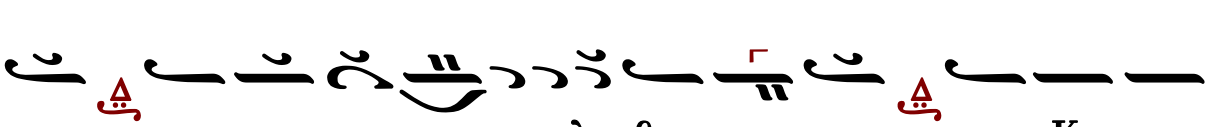
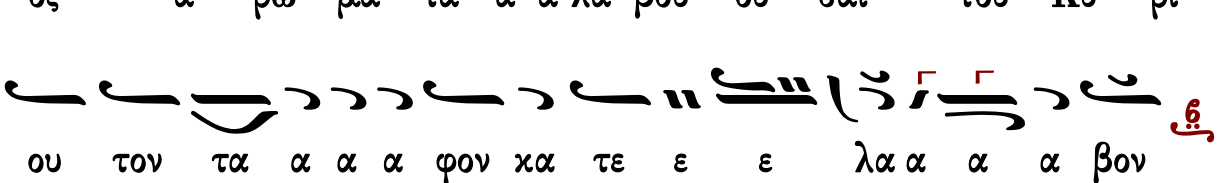
εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.261*

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἐξαστράπτων ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

δι μυ ρο φο ρι γυ ναι κες ορ θρου βα α θε ε ε

ος α ρω μα τα α α λα βου ου σαι του Κυ ρι

ου τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον

α περ δε ουκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρου ου σαι δι ε λο

γι ζοντο ευ λα βου με ναι του λι ι θου τη η ην με

τα α θε ε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι

ε λε ε ε γον το που ει σιν αι σφρα γι ι ι

ι δεσ του ου μνη η η μα α α α τος που ε

ε ε στιν η του Πι λα του κου ου ου στω ω δι

ι ι α και α κρι βη η ης α σφα α λει ει

ει ει ει α γε γο νε δε μη νυ της των α γνο ου

σω ωων γυ ναι αι κων εξ α στρα πτω ω ων αγ γε ε

λος και φα σκωων προ ος α αυ τα ας τι με τα θρη νων ζη

τει τε το ον ζω ω ων τα και ζω ο ποι η σαν τα

το γε νο ος των βρο ο των εξ η γερ θη Χρι στος ο

Θε ε ε ος η η μων εκ νε κρω ων ως παν το δυ υ

υ να α α α α μος πα ρε χων πα σιν η η

μιν α φθα ρ σι αν και ζω ην φω τι σμον και το

με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Χ
ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι μαθήτραι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνηῖ, δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς ἀποστόλοις, ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Τι τα μυρα τοις δα κρυ υ σι μα θη τρι αι αι αι κιρ να

α τε ο λι θος κε κυ λι ι σται ο τα α α α φος

κε κε ε ε νω ω ω ω ται ι δε τε την φθο ρα

α αν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν τας

σφρα γι δας μαρ τυ ρου σα ας τη λα αυ γως υ πνου ουν

τα ας δει ει ει νως τους φυ υ λα α κας τω ων α α

α πει ει ει ει θων το θνη το ον σε σω ω σται

σα ρ κι Θε ε ου ο α α α δης θρη η η νει

δρα μου σαι χα α ρα ει ει πα τε ε τοι οι οις α

α α πο στο ο λους ο νε κρω σας Χρι στος τον θα να α

τον πρω το το κο ο ος εκ νε ε κρων υ μας προ α γει

ει ει εις την Γα α α λι λαι αι αι αν

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῃαι γινόμεναι, καὶ τὸ μνημῆμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἀχραντὸν σῶμά σου, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον. Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α ι μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε ναι

και το μνη μα σου με τα σπου δη ης κα α τα α α λα βου

ουσαι επεζηηη του ουνου σε ε Χρι

ι ι ι στε προς το μυρισαι το αααα

χραν τον σωωω μααα αα σου και του

αγγελου τοις ρημασιν εν ηχη ηθει ει ει

σαι χαροποι ααα συ υμβοοο λα

τοις αποστοοοολοις εκηηη ρυυυ

υ υτων οτια νεεεστη ο αρχηγος της σωτη

ριας ηημων σκυλεευσααα τον θαα ναα

αα τον τω δε κοσμου δωρου ουου μεεε

ενος ζωη αιωνιον και το μεεεγαε

ε ε λ ε ε ε ος

Κυριακή τοῦ Παραλύτου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.264*

Ⲭ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τοσ λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο
μι ω ω ων α α α αυ του

Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντῳ, πλαστοουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνε, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ, τὸν παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα, διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας, τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα ἐνοχλουμένην ἐλέησας, καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρεῖδες· διὰ τοῦτο κράζομεν Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ο τη πα λα μη τη α χραν τω πλα στουρ γη σας τον
α α αν θρω ω ω ω πον ηλ θες ευ σπλα αγ χνε
τους νο σουν τας ι α σα σθαι αι αι αι Χρι ι ι ι στε

τον πα ρα λυ τον εν τη προ βα τι κη κο λυ υμ βη

η η θρα ^{π ρ} δι α του λο γου σου ου α νε ε

ε ε στη η η η σας ^{π ρ} αι μορ ρου δε το αλ γος ε θε

ρα α α πε ε ε ευ σας ^{π ρ} της Χα να ναι α

ας τη ην παι αι δα εν ο χλου με νη ην η λε ε

ε ε η η η η σας ^{π ρ} και την αι τη σιν του ε κα

τον ταρ χου ου ου ου ου πα α ρει ει ει δεσ ^{π ρ}

δι α του το κρα α ζο ο μεν ^{π ρ} Παν το δυ να με Κυ

ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Α ^{π ρ} νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{π ρ}

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι π q τὸ ἴδιο

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι ω ω ω ω να π q

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

α τα φος νε κρος υ παρ χων ο πα ρα λυ υ τος ι

δων σε ε βο ο η η σεν ε λε η σον με Κυ ρι ι

ε ο τι η κλι νη μου τυμ βος μοι οι ε γε ε

ε ε νε ε ε ε το τι μοι κε ε ερ δος ζω ω ης

ου χρηζω της Προ βα τι κη η η ης κο λυμ βη η

η η θρας ^που γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λωων με τα

ρατ το με νων τω ω ων υ υ δα α α των ^π

αλ λα σοι τη πη γη προσ ερ χομαι των ι ι α α

μα α των ι να κα γω με τα παν τω ων κρα α α ζω ^π

Παν το δυ ναμε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δὲ Ββ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.266*

Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Π
α ρε στιν ἡ ἡ με σο τῆς ἡ με ρων των εκ σω τη
ρι ου αρ χο με νων ε γερ σε ως Πεν τη κο στη
δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τας λαμ
προ τη η τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και εν ου

σα τας δυ ο ^π και πα ρει ναι την δο ξαν προ φαι

νου σα ⁶ της δε σπο τι κη ης Α να λη ψεως σε μνυ νε

ται ⁶

^χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ⁶ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^χ ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον ⁶ τὸ ἴδιο

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ⁶ α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ⁶

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνου ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ηκουσε και αι ευφρανθη η Σιων ευαγγε

λισθεισης της Χριστου Αναστασεως οι δε πι

στοι αυτης γονου ηγαλλιασαντο του τον θεα

σαμενοι και εκπλυνοντα Πνευματι ρυπον χριστοκτο

νι ας ευτρεπίζεται πανηγυριζουσα την

των εκατερων ευφροσυνον μεσοτητα

Οτι παρω Κυριω το ελεος και

πολλη παρωλυτρωσις και αυτος λυτρω

σεται τον Ισραηλ εκ πασων των ανομιων αυ

του ⁶λ τὸ ἴδιον

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ⁶λ ⁶ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι ⁶λ

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἄψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Η γι γι κεν η η του θει ουδα ψι λης ⁶λ χυ υ σις ε

πι παν τας ωσ περ γε γρα πται Πνευ μα τος ⁶λ η προ θε

σμι α κη ρυτ τει η μι σευ θει σα ⁶λ της με τα

Χρι στου θα να τον και τα φην και α να στα σιν ⁶λ παρ

αυ του δε δο με νης ^πη α ψευ δους μα θη ται αις υ

πο σχε σεωσ ⁶λ την του Πα ρα κλη η η του δη λου σης ε πι

φαινειαν ⁶λ

^χΟ τι εκραται ωθητο ελεος αυ

του εφημας ⁶λ και η αληθεια του Κυριου ^χ

με ενει εις τον αιωωνα ⁶λ τὸ ἴδιο ↗

εις τὸν ὅτιχον

Ἦχος ὁ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.268*

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἣ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πεντηκοστης εφεστη ηκεν η των η μερων

μεσοοοοτης ^π9 εν η Χριστος παραγυμνω

σαας αμυδρως ^π9 θεικην δυνασει αν παραλυτον

Συν ε ε ε ε σφι ι ι ιγ ξε ^{π ρ} λο γω αυ τον της κλι ι

νης εξ α να στη η η η σας ^{π ρ} και θε ο πρε

πως θα αυ μα του ουρ γων εν ο στρα κι νω σω ω

ω ω μα α α α τι ^{π ρ} τοις αν θρω ποις ε δω ρη σα α

το την αι ω νι ι ον ζω ω ην ^{π ρ} και το με γα ε ε

ε ε λε ε ε ε ος ^{π ρ}

^χ **Μ**νη σθη τι της συν α γω γης σου ης εκτη σω

α απ α α αρχης ^{π ρ}

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ ῥέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

Ε ν τ ω ι ε ρ ω ε πε ε ε σ τ η ς η σο φι ι α

του Θε ε ου ^{π ρ} με σου ση η ς τ η ς ε ε ε ε ο ο ο ο ρ

της ^{π ρ} δι δα σ κ ω ν και ε λε γ χ ω ν τ ο υ ς α πει θεις Ι ου

δαι αι αι ο υ ς τ ο υ ς Φα ρι σαι αι ο υ ς και αι Γρα μ μα α τεις ^{π ρ}

και βο ω ν πα ρ ρ η σι α προ ο ο ο ς α α α αυ τ ο υ ς ^{π ρ}

ο δι ψ ω ν ε ρ χε σ θ ω προ ς με και πι νε τ ω υ δω ω ρ

ζω η η ρ ο ν ^{π ρ} και ου μη δι ψ η η η ση η η ει ς τ ο ο ν

αι ω ω ω ω να ^{π ρ} ο πι στευ ω ν τ η ε μη χ ρ η σ τ ο

τ η η τι ^{π ρ} πο τα μοι ρευ σου σιν εκ τ η ς κοι λι ι ι α ς

α αυ τ ο υ ζω η η η η ς αι αι ω νι ι ι ι ου ^{π ρ}

ω της α γα θο τη η τος και της ευσπλαγ χνι α ας σου

Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.270*

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ανεν με σω τη ης γης

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ο τε το με σον της ε ορ τη η ης ε πε ε στη

α νε βη ο Ι η σους ε πι το ο ι ε ε ρον και ε

δι δα σκε λε γων τους α πει θει εις Ι ι ι ι ου δαι

αι αι ους ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε

ε ε τω υ δωρ ζω η ρον αι ω ω ω ω νι ι ι

ι ον και ου μη δι ψη η ση ει εις το ο ον αι ω

ω να ο πι στευ ων εις ε με πο τα μοι ρευ

σου ουσιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ του και αι ε ξει

το φω ω ως τη ης ζω ω ω ης

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.270*

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἔβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ χην

ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι πα σι Σω

τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι

ι νε τω ^{*}η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος

δο ο ξα α σοι η

^{*}η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ο ος δο ξα σοι οι

οι οι η

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.271*

Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο
μι ω ω ων α α α αυ του

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτη ὥρᾳ, τῆς Εὐας ζωγράφῃσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὐα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφειως. Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ε πι την πη γην ε πε ε ε στης η πη γη των θα αυ
μα α α των εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω
γρη η η σαι αι κα α αρ πον η γαρ Ευ α εν ταυ

τη εξ ε λη λυθεν εκ του πα α α α ρα α δει

ει ει σου ^{π ρ} α α πα τη η του ο ο ο ο φε ε ε ε

ως ^{π ρ} ηγ γι κε γαρ η Σα μα ρει ει ει τις αν τλησαι

υ υ υ υ δωρ ^{π ρ} ην ι δων ε φη ο ο

Σω ω τηρ ^{ρ η} δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειν ^{ρ η} κα γω υ

δα τος αλ λο με νου ουεμ πλη η η η σω ω ω ω σε ^{π ρ}

και εις την πο λιν δρα μου σα η σω ω ω φρων ^{π ρ} τοις ο

χλοις α νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς ^{π ρ} δευ τε ι δε

τε Χρι στον τον Κυ ρι ι ον ^{ρ η} τον Σω τη ρα των ψυ χω

ω ω ων η η η η μων ^{π ρ}

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἐπι τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχνον· παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰνάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι.

Ε πι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο Κυ ρι ι ος η

Σα μα ρει τισ η ρω ω ω τα το ον ε ε

ευ σπλα α α αγ χνον πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ

της πι ι ι στε ως και λη ψομαι της κο λυμ

βη η η η θρας τα να α α μα α α τα α γαλ

λι α σιν και λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο

ο ο ξαα α α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ὁ συνάναρχος καὶ συναίδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν, ἣν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δέ, ὡς ἀνθρώπων διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα, καὶ ὁ διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα· πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. Ἡ δέ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο συν αν αρ χος και συν α ι δι ι ος Υι ος και Λο γο

ος του Πα α τρος ε πι την πη γην ε ε πε ε ε

στη η πη γη των ι ι ι α α μα α α των και

γυ νη εκ τη η ης Σα α α μα ρει ει ας αν τλησαι

υ υ δω ωρ πα ρα α γε ε ε γο ο ο ο νεν ην

ι δων ε φη η ο Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι

ι ειν και α πελ θου ου ου σα φω νη η σο ον σου ου ου

το ον α α αν δρα η δε ως αν θρω πω δι α

λε γο ο με ε ε νη και αι ου ου Θε ε ω λα

θειν σπου δα α α α ζου σα α ε ε ε λε ε ε ε γεν

ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο δι δα α

σκα λο ος προς α αυ την α λη θως ει ει ει πας ου ου

ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε γα αρ ε

ε ε σχες και νυν ον ε χεις ουκ ε ε στι ι σου ου α α

νη ηρ η δε ε πι τω ρη μα α τι εκ πλα α γει

ει ει σα και εις την πο λινδρα α μου ου ου σα

τοις ο χλοις ε πε βο α λε ε ε ε γου ου ου ου

σα δευ τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ται τω ω

χο ο ο σμω το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

ος

θις τόν Cτίχον

Δόξα...

Ἦχος λ π ρι Νη

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.274*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω ς ω φθης ε πι γης Χρι ι στε ε ο ο Θε ε

ος ς λ δι α φα α το ον οι κο νο ο ο μι ι ι

ι ι αν ς λ α κου σα σα η Σα μα α ρει ει ει τις του

λο γου σου του φι ι ι ι λα αν θρω ω ω

που ς λ κα τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι το

ο ο φρε ε ε ε ε αρ ς λ και ε ε ε ε δρα α α

α με λε γου ου σα α τοις εν τη η πο ο ο ο ο λει ς λ

δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο γνω ω ω στην ς λ

μη τι ου τος υ υ υ πα α αρ χει ς λ ο προσ δο κω με

νο ο ος Χρι ι ι ι στος ο ε χων το μεγα ε ε

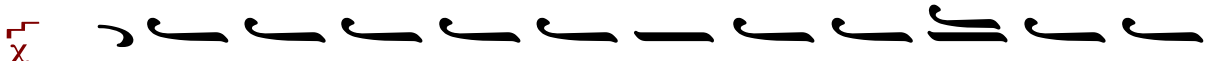

ε ε λε ε ε ε ος

Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ

εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος Δε

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.275*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἄρα ἐγώ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν, οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστοουργήσαντα, ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ο τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λο γι σμω

ε ε ε ε λε ε ε ε γεν α ρα ε γω δι α

μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη η η η θην α ο ο

ο ομ μα α α τος α ρα ε γω δι α πι

στι αν ε θνων ε γεν νη η θην εις ε ε εν δει ξιν

ουχ ι κα νω του ου ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η

με ε ε ε ε ρα ουκ ευ το νου σι μου οι πο δεσ

τα των λι ι ι ι θων προ οσ κρου ου ου σμα α α

α α τα ου γαρ ει δον τον η η λι ον λα α

αμ πον τα ου δε εν ει κο νι τον ε με ε πλα α α

στουρ γη η σα α α α αν τα αλ λα δε ο μαι

σου Χρι στε ο Θε ε ος ε πι βλε ε ψον ε πε με ε

ε και αι ε λε ε η σο ο ο ο ον με

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι Α το ἴδιο

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να Α

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰᾶσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Π α ρα γων ο Ι η σους εκ του ι ε ρου Α ευ ρεν

αν θρω πον τυ φλον ε εκ γε νε ε της και σπλαγ χνι σθεις ε

πε θη κε πυ λον ε πι τους ο φθαλ μους α αυ του και ει

πε ε προς α αυ τον υ πα γε νι ψαι εις του Σι λω ω

αμ και νι ψα μενος α νε βλε ε ψε δο ξαν α να

πε ε ε εμπων Θε ε ω οι δε αγ χι σται αυτου ε

ε λε ε γον α αυ τω τις σου τας κο ρας δι ι ι η νοι

οι ξεν ας ου δεις των βλε πον των ι α α σαι αι αι

ι ι σχυ υ υ σεν ο δε φη η η σι ι ι βο

η η σας ανθρωπος Ι η σου λε γο με ε νος ε

κει ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του Σι λω

α α α αμ και α νε ε ε βλε ε ε ε ε ψα

αυ τος ε στιν α λη η θως ον ε φη Μω ω

Πέμπτη τῆς Αναλήψεως

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος λ π ψ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.277*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὄρωντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίτιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου ρα α νους
ι να πε εμ ψη τον Πα α ρα α κλη τον τω κο ο
ο ο σμω οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο νον
α αυ του νε φε ε λαι την ε πι ι βα σι

ιν α α α αυ του αγ γε λοι θαυ μα α ζου σιν

αν θρω πον ο ρων τες υ περ α α α νω ω α α

αυ των ο Πα τηρ εκ δε χει ε ται ον εν κολ ποις ε χει

συ υ υν α ι ι δι ι ι ι ον το Πνευ μα

το α γι ον κε λευ ει πα σι τοις αγ γε λοις α αυ

του α ρα τε πυ υ λας οι α αρ χον τε ες η

η η μων παν τα τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε

χει ει ει ρας ο τι α νε ε ε βη η Χρι ι

ι στος ο που η ην το προ ο ο τε ε ε ε ε ρον

εν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^Δυ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ^{ΓΧ}ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον ^π τὸ αὐτὸ ^ϛ

^{ΓΧ}Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Δ

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^{ΓΧ}ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π

Κύριε, τῆ σῆ, Ἄναλήφει, ἔξεπλάγησαν τὰ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

Κυ ρι ι ε τη ση Α α α να α λη η η ψει ^Δ

^ϛεξ ε πλα α γη σαν τα Χε ε ε ρου ου βιμ ^Δθε

ω ρη σαν τα σε το ο ον Θε ε ον ^Δε πι νε

φε λω ω ωων α νε ερ χο ο ο ο με ε ε ε νον Δ ς

τον επ αυ τω ων κα α α θε ζο ο με ε ε ε νον π

και δο ξα α α ζο ο με ε εν σε Δ ς ο τι χρη στον

το ε λε ο ο σου δο ο ο ξα α α α α σοι π

χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ ς

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ ς και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ χ Δ ς εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του π

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε ν τοις ο ρε σι ι ι τοι οι οις α α γι ι ι

οις θεω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω σει εις Χρι

ι ι στε το α παυ γασμα της δο ο ξη ης του ου ου

Πα α α τρος α νυ μνου μεν σου την φω το ει ει δη

του ου ου προσ ω ω που ου μο ο ορ φην προσ

χυ νου με εν σου τα πα θη η η μα α α α α τα

τι μω μεν τη η η ην Α να α στα α α α α

σιν την εν δο ξον Α να λη ψι ιν δο ξα α

α α ζο ο ο ον τες ε λε ε η σο ον η

η η μας

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

π
οι

Κύριε, οί απόστολοι ως είδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὄδυρμοῖς δακρύων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὄρφανούς, οὐς δι' οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κυ ρι ι ε οι α πο στο λοι ως ει δο ον σε

εν νε φε λαι αι αι αις ε παι αι ρο ο με ε ε ε νον ο

δυρ μοις δα α κρυ υ υ ων ζω ο δο τα Χρι ι

στε κα τη φει ει ει ει ας πλη ρου ου με ε ε

νοι θρη νου ου ουν τε ε ες ε ε λε ε ε ε

π
γον Δε σπο τα μη ε α σης η μας ο ο ορ φα α α

Δ
νο υς ο υς δι οι κτον η γα πησας δου λους σου ου ου ως

ε ευ σπλα α α α αγ χνος π αλλ α πο στει λον

ως υ πε σχου η η μιν Δ το παν α γι ο ο ον σου ου

Πνε ε ευ μα φω τα γω γου ουν τα α α ας ψυ

χα α α ας η η η η μων π

Χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου Χ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να π

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς μαθητάς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καὶ ἰδοὺ, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καὶ ἀναβάς· ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κυ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη ρω σας το ομυ

στη η η ρι ι ι ι ι ον π α ρ α λα βων τους π

σουσ μαθη η τας εις το ο ο ο ροσ των Ε λαι

ω ω ωων α νε ε λα αμ βα α α α νες και ι

δου το στε ρε ω μα του ου ρα α α νου ου ου πα α ρη

η ηλ θεσ ο δι ε με πτω χε ευ σας κατ ε

ε ε με και αι αι α να α βας ο θεν ου ουκ ε

ε ε χω ω ρι ι ι σθησ το παν α γι ον σου Πνευμα

εξ α πο ο ο ο στει ει ει ει λον φω τι ι ζον τα

ασ ψυ χα α ασ η η η η μων

Θις τον Γτιχον

Λέπει το 1ο Ίδιόμελο

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.281*

Παντατα εθνη κροτησατε χειρας αλα
λαξα τε τω Θεω εν φωνη αγαλλι
ααα σεως

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι ἑτέρα τῆ ἑτέρα ἔβῳων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖός καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατός ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἤκει, ὅπερ ἐστί, τῆς σαρκός. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἵνα ὀδηγήσῃ, καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αναλαμβανομένου σου Χριστε εις το ο ο
ρος των Ελαιαιων αι δυναμεις ο ορωωω
σαι ε τερατη ε τε ε εραα ε ε ε
βο ο ο ο οων τις εστιν ου ου ος και
φησι προς αυτας ουτος εστιν ο κραταιαιαι

ος και αι δυ υ υ να α α στης ου ου ου το

ος ε ε ε ε στιν ο δυ να το ος ε ε εν πο

λε ε μω ου τος ε στιν α λη θως ο Βα σι λευς

της δο ο ο ο ξης και ι να τι αυτου ε ρυ θρα α

τα ι μα α α τι α εκ βο σο ο ο ορ η η

η η ξει ο περ ε στι ι ι ι της σα αρ κος αυ

τος δε ως θε ος εν δε ξι α κα θι σας της με γα

λω ω ω συ υ υ νης α πε στει λας η μιν το Πνε ε

ε ευ μα το α α α γι ι ι ι ον ι να ο ο ο δη

γη η ση και σω ω ω ση τα ας ψυ χα α ας η η

η η μων

Α νε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω Κυ ρι ος

εν φω νη η η σα αλ πι ι ι γ γος

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α νε λη φθης εν δο ξη εν τω ο ρει των Ε λαι

ων Χρι στε ο Θε ε ος εν ω πι ον των σω ω ων

μα α θη η η των και ε κα θι σας εν δε ξι

α του Πα α τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω ων

τη θε ο ο ο τη η η η τι και α πε στει λας η

μιν Πνε ευ μα το α α α γι ον το φω τι ζον

και στη η ρι ι ι ζον και α γι α α ζον τας ψυ

χα α ας η η η η μων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.283*

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Α νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων χα

ρο ποι η σας τους μα θη τας τη ε παγ γε λι α του

α γι ου Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των αυ των δι α

της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος

του Θε ου ο λυ τρω της του κο σμου

* Υι ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο σμου ου ου

Μετὰ τὸν Ν΄

Ἦχος λ π τ Πά

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.284*

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α

μου

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο. Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων, καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

η με ε ρον εν ου ρα νοις αι α νω ω ω δυ υ

να α α μεις την η με τε ραν φυ υ σι ι ι ν θε

ω ω με ε ε ε ναι θαυ μα α ζου σαι του ξε νου τρο

που ου την α α α α νο ο ο ο δον δι η πο

ρουν αλ λη η λαις λε ε γου ου ου σαι τις ου τος

ο πα ρα γε νο με ε νος βλε που σαι δε τον οι χει ει

ο ο ον Δε ε σπο ο ο την τας ου ρα νι ους πυ

λας αι αι ρειν δι ε ε ε κε λε ευ ο ο ο ο ον

το μεθ ων α παυ στως υ μνη σω μεν τον με

τα σαρ κος ε χει θεν πα λι ιν ερ χο ο

ο ο με ε ε ε νον ως κρι τη ην τω ωων α α πα

α αν των και Θε ον πα αν το δυ να μο ο ο

ο ον

Κυριακή τῶν Πατέρων

Εἰς τὸν Στίχον τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.285*

Και νυ υ υ υν και αι α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Κύριε, τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰῶνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἤλθες μετὰ τῶν μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς, ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν. Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς Ἀναλήψεως

Κυριε τομυστηριον τοαποτωναι
ωνων κεκρυμμεεενον καιαπογενεωνπλη
ρωσας ως αααγααααθος ηλθες μετα
των μαθητων σου εις το οοροστων Ελαιαιαι

ων ^Α ε χων την τε κου σαν σε τον ποι η την και παν τω

ων δη η μι ι ι ου ου ου ουρ γον ^π την γαρ εν τω πα

θει σου μη τρι κως παν των υ πε ερ αλ γη η

η η σα α α α σαν ^π ε δει και τη δο ξη της σαρ

κος σου υ περ βα αλ λου σης α πο λα α αυ σαι χα

α α ρας ^π ης και η μεις με τα σχον τες τη εις ου ρα α

νους α νο ο δω ω σου Δε ε ε σπο ο ο ο τα ^Α

το με γα σου ου ου ε λε ε ος ⁶ το εις η η μας γε γο ^λ

νο ος δο ξα ζο ο ο με ε ε ε εν ⁶ ^λ

Ἀπολυτίκιον

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν
θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας·
πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Ὑ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε ε ος

η η μων η̣ ο φω στη ρας ε πι γης τους πα τε ρας η

μων θε με λι ι ω ω σας ϝ̣ και δι αυ των προς την α

λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη ας πο λυ ευ

σπλαγ χνε ε δο ξα α σοι ϝ̣

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.286*

Ε ξ α γ α γ ε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του
εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι
ι ι σου

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἑπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὄσον; Ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

Π εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευματος ε πι
δη η μι ι ι αν και προ θε σμι αν ε πα
αγ γε ε λι ι ας και ελ πι δο ος συμ πλη η
η η ρω ω ω ω σιν και το μυστη ρι ον ο ο ο

σον ^{π ρ} ως με γα α τε και αι σε βα α α α σμι ι

ι ι ον ^{π ρ} δι ο βο ω με εν σοι ^η Δη μι ουρ γε

του παν το ος Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

Ε ^χ με υ πο με νου σι δι και οι ^{χ π ρ} ε ως

ου ου αν τα α πο δω ω ως μοι ^{π ρ} τὸ αὐτό ↗

^χ Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ^{π ρ} εισ ^χ α κου σον της φω νη η η ης μου ^{π ρ}

Γλώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γ λωσ σαις α αλ λο γε ε νων ^{π ρ} ε και νουρ γη σας Χρι

στε τους σου ου ους μα α θη η η τας ^{π ρ} ι να δι

αυ των σε κη ρυ υ ξωω σι τον α θα να τον Λο γον

και αι αι αι Θε ε ε ε ον τον πα ρε χον τα ταις

ψυ χαι αις η η μων το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Π αν τα χο ρη γει το Πνευ μα το α γι ι ον βρυ ει

προ ο φη η τει ει ας ι ε ρε α ας τε ε λει ει

οι ἡ α γραμ μα τους σο φι α αν ε δι ι ι ι δα α α

α ξεν π α λι εις θε ο λο γους α νε ε ε δει ει

ει ει ξεν π ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε ε σμο ο

ον της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας π ο μο ου σι ε

και ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι υι ω ἡ Πα α ρα

κλη η τε δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν Δ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαιρέτον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαιρέτον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ἐνεκέν του ὀνοματός σου ὑπέμεινα σε Κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς
τον λόγον σου ἠλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

τὸ αὐτό

απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εν τοις προ φη ταις αν ηγ γει λας η μι ν ο δον σω ω ω

τη ρι ι ας και εν α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω ω τη ρ η η μων η χα α ρις του ου Πνε ε ευμα α

το ο ος σου συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τους αι ω

ω νας συ ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η η

μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλῖνας γόνου προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον Σω τη η ρα

α α του κο ο σμου και κλι νας γο ο ο νυ προσ κυ

νη η η η σω ω ω σου την α η η η η τ τη το

ον δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και πρω

ι και αι αι με ε ε σημ βρι ι α και εν παν

τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἰδίον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε οι πι στοι το γο

υ υ της ψυ υ χης και του σω ματος υ υ υ πο κλι ι

να α α α αν τες α νυ μνου μεν σε τον αν αρ χο

ο ον Πα τε ε ρα και τον συν αν αρ χο ον Υι υι

ον και το συν α ι δι ι ον και παν α γι ι ι ον Πνε

ευ μα το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον τας

ψυ χα α ας η η η η η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ προφῆται, καὶ ἀπόστολοι μετὰ μαρτύρων.

Τ ρι α δα ο μο ου σι ον υ μνο λο ο ο γη

σω ω μεν Πα τε ρα και Υι ον συν α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες

οι οι οι προ φη η ται και α πο στο ο λοι οι με

τα α μαρ τυ υ υ υ ρων

Θεις τον Cτιχον

Λείπει το 3ο Ίδιόμελο

Ἦχος λ π Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.291*

Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον, ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλόανθρωπε.

α γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την του παν

α γι ι ου ου Πνε ευ μα α α τος εν τοις α πο

στο λοις σου γε νο με νην δυ υ υ υ να α α α μιν

την εν αλ λα γην των γλω ωσ ων με θην ει ει ναι αι αι

ε νο ο μι ι ι ι ζον η μεις δε στη ρι

χθεν τες υ υ υπ α α αυ των α παυ στως ου ου

τω λε ε γο ο ο μεν το Πνευμα σου το ο α

γι ι ον μη αν τα νε ε ε λη η ης α αφ η η η

μων δε ο με θα αφιλα α αν θρω ω ω ω πε

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ

κα α α τοι οι οι οις μου

Κύριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἐτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας, οὗ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, δεόμεθα φιλόανθρωπε.

Κ υ ρι ι ε του α γι ου Πνευ μα τος η ε πι ι

φοι τη η σις τους α πο στο λους σου εμ φο ρη σα σα

εν ε τε ε ε ραι αις γλω ω ω σ σαις λα λειν πα α α

ρε σκε ευ α α α α σεν ο θεν το πα ρα δο ξον

τοις μεν α πι στοις με θη ε νο ο μι ι ζε ε ε ε

το τοις δε πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω

τη ρι ι ι ι ας ου τη ης ελ λα α

α αμ ψε ε ε ε ως και η μας α ξι ι ω σον δε

ο με θα αφιλα α αν θρω ω ω πε

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ϣ̣ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.292*

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδειξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Ευλογητος ει Χριστε ο ο Θε ε ος η η μων

ο παν σο ο φους τους α λι εις ανα δει ει ξας κα τα

πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο α γι ι ον και δι αυ

των την οι κου με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε

δο ξα α σοι

* το τέλος φι λα ανθρω πε δο ξα σοι οι οι οι

Θις τούς Αϊνους

Ἰδιόμελα εἰς μέλος Εἱρμολογικόν

Ἦχος Βα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.292*

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου ⁶λ

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατηῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Πα ρα δο ξα ση με ρον ει δον τα ε θνη παν τα εν

πο λει Δα βιδ ⁶λ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε το

α γιον ^Δα εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε η γο

ρος Λου κα ας α πε φθεγγε ξα το ⁶λ φη σι γαρ συν η γμε νων

των μα θη τω νων του Χρι στου ^Δα ε γε νε το η η χος

κα θα περ φε ρο με νης βι αι αι ας πνο ης ^Δα και ε

πλη ρω σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι ⁶λ και παν τες

ηρ ξαν το φθει γε εσθαι ^{π ρ} ξε νοις ρη μα σι ^ξ ξε νοις δο

γμα σι ^ξ ξε νοις δι δα γμα α σι ^α της α γι ας Τρι α

δος ^{β λ}

αι ^χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{β λ} αι νει

τε αυ τον ^{χ α} εν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα ^{β λ} τὸ ἴδιον

αι ^χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{β λ} αι

νει τε αυ τον ^{χ α} εν χορ δαις και ορ γα α νω ^{β λ}

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰί, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον; ζωή, καὶ ζωοποιῶν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν; αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Το Πνευμα το α γι ον ην μεν α ει ^α και

ε στι και ε σται ου ου τε αρ ξα μενον ου ου τε παυ σο με

νον ⁶ _λ αλλ α ει Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _δ συν τε τα γμε

νον και συν α ρι θμου με νον ⁶ _λ ζω η και ζω ο ποι

ουν ^Δ _δ φως και φω το ος χο ρη γον ^Δ _δ αυ τα γα θον και

πη γη α γα θο τητος ⁶ _λ δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε

ται και Υι ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα πα α αν των

γι νω σκε ται ⁶ _λ μι α δυ να α μις ^Δ _δ μι α συν τα ξις μι α

προσ κυ νη η σις της α γι ας Τρι α δος ⁶ _λ

^Δ _δ ^Γ _χ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις [♂] _σ ευ η χοις ⁶ _λ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ⁶ _λ πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον καθαῖρον τὰ πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιῶν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ ἀπόστολοι, μετὰ μαρτύρων ἐστέφησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Τ ο Πνευ μα το α γι ον φως και ζω η και ζω σαπη

γη η νο ε ρα πνευ μα σο φι ας πνευ μα συν ε σε

ως α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον

κα θαι αι ρον τα πται σμα τα Θε ος και θε ο ποι ουν

πυ ρ εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λουν εν ερ γουν δι αι ρου

ουν τα χα ρι σμα τα δι ου προ φη ται α παν τες

και Θε ου α πο στο ο λοι με τα μαρ τυ υ ρων ε

στε φθησαν ⁶ ^λ ^κ ^σ ξε νον α κου σμα ^Δ ξε νον θε α μα πυρ δι αι

ρου με ε νον ^Δ ^δ εις νο μας χα ρι σμα των ⁶ ^λ

Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Θις τὸν Ἐτίχον

Ἦχος ἠΐ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.295*

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγονάσιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ν ὑν εἰς ση μει ει ον τοις πα σιν εμ φα νως αι γλωσ
ωσαι γε γο να α σιν Ι ου δαι οι γαρ εξ ω νω κα τα
σαρ κα Χρι στος α πι στι α νο ση σαν τες θε ι κης
εξ ε πε σον χα ρι τος και του θει ου φω τος οι εξ ε
θνω ων η ξι ω θη μεν στη ρι χθεν τες τοις λο γοις
των μαθη των φθεγ γο με νων τὴν δο ξαν του ευ ερ γε
ε του των ο λων Θε ου μεθ ων τας καρ δι ας συν τοις γω να

σι κλι ναν τες εν πι στει προσ κυ νη σω μεν τω α

γι ω Πνευ μα τι στη ρι χθεν τες Σω τη ρι των ψυ χω ων

η η μων

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις ε εγ κα τοι οις

μου

Nūn τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον τὰς γλῶσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

N υν το πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε πι πα σαν σα αρ

κα εκ κε χυ υ ται α πο στο λων γαρ χο ρει ει αις αρ

δι ο φωτισθεντες τοις εκει ει νων δι δα γμα σι x̣ q̣

Πα τε ρα προσ κυ νη σω μεν x̣ q̣ συν Υι ω και Πνευ μα α τι π q̣

δυσ ω πουν τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ṛ ṽ

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΣΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

